

Rada
Evropské unie

Brusel 22. července 2021
(OR. en)

10289/21

**Interinstitucionální spis:
2021/0250(COD)**

EF 226
ECOFIN 663
DROIPEN 121
ENFOPOL 258
CT 94
FISC 109
COTER 84
CODEC 1003

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	22. července 2021
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2021) 423 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o mechanismech, které mají členské státy zavést za účelem předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, a o zrušení směrnice (EU) 2015/849

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2021) 423 final.

Příloha: COM(2021) 423 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 20.7.2021
COM(2021) 423 final

2021/0250 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o mechanismech, které mají členské státy zavést za účelem předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, a o zrušení směrnice (EU) 2015/849

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2021) 190, 191} - {SEC(2021) 391}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Praní peněz a financování terorismu představují vážnou hrozbu pro integritu hospodářství a finančního systému EU a bezpečnost jeho občanů. Europol odhaduje, že přibližně 1 % ročního hrubého domácího produktu EU je „odhaleno jako prostředky zapojené do podezřelé finanční činnosti“¹. V červenci 2019 přijala Komise po řadě významných případů údajného praní peněz za účasti úvěrových institucí v Unii balíček opatření² analyzující účinnost režimu EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu platného v té době a dospěla k závěru, že jsou nezbytné reformy. V této souvislosti vyzdvihla strategie bezpečnostní unie EU³ na období 2020–2025 význam posílení rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu na ochranu Evropanů před terorismem a organizovanou trestnou činností.

Dne 7. května 2020 předložila Komise akční plán pro komplexní politiku Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu⁴. Ve zmíněném akčním plánu se Komise zavázala přijmout opatření k posílení pravidel EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu a jejich uplatňování a vymezila šest priorit či pilířů:

1. zajištění účinného provádění stávajícího rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
2. vytvoření jednotného souboru pravidel EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
3. dotazení dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na úroveň EU;
4. zřízení podpůrného a kooperačního mechanismu pro finanční zpravodajské jednotky;
5. vynucování trestněprávních předpisů a výměna informací na úrovni Unie;
6. posílení mezinárodního rozměru rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu.

Zatímco pilíře 1, 5 a 6 akčního plánu jsou prováděny, ostatní pilíře vyžadují legislativní opatření. Tento návrh nařízení je součástí balíčku čtyř legislativních návrhů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jenž se považuje za jeden soudržný celek při provádění akčního plánu Komise ze dne 7. května 2020, a vytváří nový a soudržnější regulační a institucionální rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu v EU. Balíček zahrnuje:

- návrh nařízení o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu⁵,

¹ Europol, zpráva nazvaná „*From suspicion to action: Converting financial intelligence into greater operational impact*“ (Od podezření k akci – modernizace finančního zpravodajství k dosažení většího operačního dopadu), 2017.

² Sdělení Komise – Směrem k lepšímu provádění rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu (COM/2019/360 final); zpráva Komise o posouzení nedávných případů údajného praní peněz v evropských úvěrových institucích (COM/2019/373 final); zpráva o posouzení rámce spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami (COM/2019/371 final); zpráva o nadnárodním posouzení rizik (COM/2019/370 final).

³ COM(2020) 605 final.

⁴ Sdělení Komise o akčním plánu pro komplexní politiku Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu (C/2020/2800), Úř. věst. C 164, 13.5.2020, s. 21.

⁵ COM/2021/420 final.

- tento návrh směrnice, kterou se stanoví mechanismy, jež by měly členské státy zavést pro předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, a zrušuje směrnice (EU) 2015/849⁶,
- návrh nařízení, kterým se zřizuje Orgán EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu (dále jen „AMLA“)⁷, a
- návrh přepracovaného nařízení (EU) 2015/847, kterým se požadavky na sledovatelnost rozšiřují na kryptoaktiva⁸.

Tento legislativní návrh společně s návrhem nařízení o boji proti praní peněz a financování terorismu a návrhem přepracovaného nařízení (EU) 2015/847 splňuje cíl týkající se vytvoření jednotného souboru pravidel EU (pilíř 2).

Evropský parlament i Rada plán stanovený Komisí v akčním plánu z května 2020 podpořily. Ve svém usnesení ze dne 10. července 2020 požadoval Evropský parlament posílení pravidel Unie a uvítal záměr přepracovat institucionální systém EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu⁹. Dne 4. listopadu 2020 přijala Rada ECOFIN závěry, v nichž podpořila každý z pilířů uvedených v akčním plánu Komise¹⁰.

Potřebu kombinace harmonizovaných pravidel prostřednictvím nařízení o boji proti praní peněz a financování terorismu a silnějších pravidel týkajících se vnitrostátních systémů pro boj proti praní peněz a financování terorismu prostřednictvím směrnice o boji proti praní peněz a financování terorismu dokládají důkazy uvedené ve zprávách, které Komise vydala v roce 2019. V těchto zprávách byla zjištěna neexistence jednotných přístupů k dohledu nad povinnými osobami s rozdílnými výsledky u hospodářských subjektů poskytujících služby na celém vnitřním trhu. Vyzdvížena byla rovněž skutečnost, že nerovný přístup finančních zpravodajských jednotek k informacím omezuje jejich schopnost vzájemně spolupracovat a že finančním zpravodajským jednotkám chybí společné nástroje. Všechny tyto prvky omezují odhalování přeshraničních případů praní peněz a financování terorismu. Kvůli neexistujícímu právnímu základu nebylo dosud možné propojit registry bankovních účtů a systémy vyhledávání dat, což jsou pro finanční zpravodajské jednotky a příslušné orgány klíčové nástroje.

Aby se odstranily výše zmíněné problémy a zabránilo rozdílným v regulaci, byla všechna pravidla, která se vztahují na soukromý sektor, převedena do návrhu nařízení o boji proti praní peněz a financování terorismu. Jelikož se však uznává, že je nutné, aby mohly členské státy v této oblasti postupovat pružně, je organizace institucionálního systému pro boj proti praní peněz a financování terorismu na vnitrostátní úrovni přenechána tomuto návrhu směrnice.

Tento návrh však nepřevádí jednoduše ustanovení ze stávající směrnice do směrnice budoucí; provedena je řada podstatných změn k zajištění větší úrovně sbližování postupů orgánů dohledu a finančních zpravodajských jednotek a v souvislosti se spoluprací mezi příslušnými orgány:

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁷ COM/2021/421 final.

⁸ COM/2021/422 final.

⁹ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 10. července 2020 o komplexní politice Unie v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu – akční plán Komise a další nedávný vývoj (2020/2686(RSP)), P9_TA(2020)0204.

¹⁰ Závěry Rady o boji proti praní peněz a financování terorismu, 12608/20.

- aby se zamezilo tomu, že správní struktura finančních zpravodajských jednotek má nepříznivý dopad na jejich analytické funkce a jejich schopnost spolupracovat se svými protějšky, jsou objasněny jejich pravomoci a úkoly, jakož i minimální soubor informací, k nimž by měly mít finanční zpravodajské jednotky přístup,
- aby se zajistilo, že finanční zpravodajské jednotky jsou skutečně schopny spolupracovat, je stanoven rámec pro společné analýzy. Je rovněž poskytnut právní základ systému FIU.NET,
- aby byly povinné osoby informovány o riziku, jsou stanovena jasná pravidla pro poskytování zpětné vazby finančními zpravodajskými jednotkami. Obdobně jsou stanovena jednoznačná pravidla týkající se zpětné vazby poskytované finančním zpravodajským jednotkám, aby bylo zajištěno, že jsou informovány o využívání finančních zpravodajských informací, které poskytují,
- jsou objasněny pravomoci a úkoly orgánů dohledu, aby se zajistilo, že všechny orgány dohledu mají nástroje pro přijímání přiměřených nápravných opatření. Je zavedena povinnost dozoru orgánu veřejné správy nad orgány stavovské samosprávy, které jednají jako regulační orgány, a to s jednoznačnými úkoly vymezenými pro tento orgán veřejné správy,
- je harmonizován přístup k dohledu založenému na posouzení rizik prostřednictvím společného nástroje pro kategorizaci rizik, aby se zamezilo rozdílnému chápání rizika ve srovnatelných situacích,
- aby se zlepšila spolupráce mezi orgány dohledu, jsou zřízena kolegia pro boj proti praní peněz a financování terorismu a zavedeny mechanismy k zajištění spolupráce v oblasti dohledu ve vztahu k hospodářským subjektům, které poskytují služby na přeshraničním základě,
- je objasněna spolupráce s ostatními orgány, a to uvedením konkrétních případů, kdy vzniká povinnost spolupráce, aby se zamezilo neefektivnosti kvůli izolovaným přístupům,
- jsou objasněny pravomoci registrů skutečných majitelů, aby bylo zajištěno, že mohou získat aktuální, přiměřené a přesné informace,
- k odstranění stávajících nedostatků v právních předpisech je umožněno propojení registrů bankovních účtů,
- pro zajištění úplného souladu s pravidly EU pro ochranu údajů jsou zavedeny požadavky na zpracovávání určitých kategorií osobních údajů.

Na druhou stranu byla ustanovení o posuzování rizik nebo o sběru statistických údajů ponechána většinou beze změny a byla pouze revidována, aby se zohlednily stávající zjištěné nedostatky, jako je nadměrná četnost nadnárodních posouzení rizik a požadavek na sběr statistických údajů o nezákonné činnosti.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Tento návrh zrušuje a nahrazuje stávající směrnici (EU) 2015/849 ve znění směrnice (EU) 2018/843¹¹. Jak bylo uvedeno, tento návrh je součástí balíčku opatření v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, který zahrnuje nařízení o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, nařízení, kterým se zřizuje AMLA, a přepracované nařízení (EU) 2015/847. Tento balíček čtyř legislativních návrhů se považuje

¹¹ Všechny odkazy na „stávající právní předpisy EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu“ v této důvodové zprávě by se měly považovat za odkazy na tuto směrnici.

za jeden soudržný celek při provádění akčního plánu Komise v oblasti předcházení praní peněz a financování terorismu ze dne 7. května 2020 a vytváří nový a soudržnější regulační a institucionální rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu v EU. Současně s přijetím tohoto balíčku navrhuje Komise rovněž změny směrnice 2019/1153¹², aby se příslušným orgánům odpovědným za prevenci, odhalování, vyšetřování nebo stíhání trestných činů umožnil přístup k systému propojujícím centrální registry bankovních účtů.

Tento návrh, který vychází ze směrnice (EU) 2015/849, je v souladu s doporučeními Finančního akčního výboru (FATF). V porovnání se stávající směrnici zvyšuje soudržnost tím, že zajišťuje, aby v případě dohledu vykonávaného orgány stavovské samosprávy podléhaly orgány stavovské samosprávy dozoru ze strany orgánu veřejné správy. Četnost nadnárodních posouzení rizik je rovněž sladěna s osvědčenými postupy uznanými FATF (každé čtyři roky). Tento návrh začleňuje také změny vyvolané nedávnými revizemi doporučení FATF ve vztahu k posuzování a zmírňování rizik vyhýbání se cíleným finančním sankcím.

Pro předcházení praní peněz a financování terorismu má zásadní význam účinné prosazování. Komise bude nadále využívat celou škálu prostředků a mechanismů, aby mohla ověřit nejen správné provedení požadavků Unie ve vnitrostátním právu, nýbrž také jejich účinné uplatňování ze strany členských států v každodenní praxi.

- **Soulad s ostatními politikami a právními nástroji Unie**

Tento návrh je v souladu s politickými cíli sledovanými na úrovni Unie, a zejména se směrnicí o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz¹³, směrnicí o boji proti terorismu¹⁴ a směrnicí o přístupu k finančním informacím¹⁵, jakož i její navrhovanou změnou přijatou současně s tímto balíčkem. Řešení rizik praní peněz a financování terorismu není účinné prostřednictvím samotných právních předpisů EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu; tyto právní předpisy působí společně s mnoha právními předpisy EU v oblasti finančních služeb a trestního práva. To zahrnuje právní předpisy EU o platbách a převodech finančních prostředků (směrnice o platebních službách, směrnice o platebních účtech, směrnice o elektronických peněžích¹⁶). V tomto balíčku návrhů byla věnována pozornost zajištění soudržnosti se všemi těmito nástroji.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právní základ**

Tento návrh směrnice se zakládá na článku 114 SFEU, což je stejný právní základ jako u stávajícího právního rámce EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Článek 114 je vhodný vzhledem k významnému ohrožení vnitřního trhu způsobenému praním peněz a

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 122).

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 12. listopadu 2018 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz.

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/541 ze dne 15. března 2017 o boji proti terorismu, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2002/475/SVV a mění rozhodnutí Rady 2005/671/SVV (Úř. věst. L 88, 31.3.2017, s. 6).

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV.

¹⁶ Směrnice (EU) 2015/2366, 2014/92 resp. 2009/110.

financováním terorismu a k ekonomickým ztrátám a narušení na přeshraniční úrovni, které to může vytvářet.

- **Subsidiarita**

V souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality uvedenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii nemůže být cílů návrhu uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie. Návrh nepřesahuje rámec toho, co je pro dosažení těchto cílů nezbytné.

Balíček Komise v oblasti boje proti praní peněz z roku 2019 zdůraznil, jak mohou pachatelé trestných činů využít rozdíly v režimech členských států pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Toky nezákonných peněz a financování terorismu mohou poškodit stabilitu a dobrou pověst finančního systému Unie a ohrozit řádné fungování vnitřního trhu. Opatření přijatá výhradně na vnitrostátní úrovni by mohla mít nepříznivé účinky na vnitřní trh a přispět k roztržičnosti. Opatření na úrovni EU je odůvodněné v zájmu zachování rovných podmínek v celé Unii – kdy subjekty ve všech členských státech podléhají jednotnému souboru povinností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Přeshraniční povaha mnoha případů praní peněz a financování terorismu znamená, že je nezbytná náležitá spolupráce mezi vnitrostátními orgány dohledu a finančními zpravodajskými jednotkami, aby se těmto trestným činům předešlo. Mnoho subjektů, na něž se vztahují povinnosti v oblasti boje proti praní peněz, vykonává přeshraniční činnosti a rozdílné přístupy vnitrostátních orgánů dohledu a finančních zpravodajských jednotek jim znemožňují dosáhnout optimálních postupů při boji proti praní peněz a financování terorismu na úrovni skupiny.

- **Proporcionalita**

Proporcionalita byla nedílnou součástí posouzení dopadů připojeného k návrhu a všechny navrhované možnosti v jednotlivých oblastech regulace byly posouzeny na základě cíle týkajícího se proporcionality. Přeshraniční povaha mnoha případů praní peněz a financování terorismu vyžaduje soudržný a koordinovaný přístup členských států založený na soudržné sadě předpisů ve formě jednotného souboru pravidel. Stávající návrh však neusiluje o maximální harmonizaci, jelikož to by nebylo slučitelné s povahou režimu EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu založenou na posouzení základních rizik a se zvláštními vnitrostátními pravidly, která mohou příslušné orgány v této oblasti uplatňovat. Členské státy mohou zavést pravidla, která jdou nad rámec pravidel stanovených v balíčku návrhů, jehož je tento návrh směrnice součástí, avšak pouze tehdy, jsou-li tato pravidla odůvodněna podle přístupu založeného na posouzení rizik.

- **Volba nástroje**

Směrnice Evropského parlamentu a Rady je vhodným nástrojem pro obnovení (s příslušnými změnami) ustanovení stávající směrnice o boji proti praní peněz, která nejsou vhodná pro přímou použitelnost ve formě nařízení, zejména co se týká pravomocí a úkolů příslušných orgánů a zřízení registrů skutečných majitelů a registrů bankovních účtů a přístupu k těmto registrům; ostatní ustanovení ze stávající směrnice o boji proti praní peněz byla zahrnuta (s případnými změnami) v doprovodném návrhu nařízení o boji proti praní peněz a financování terorismu.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Úplné hodnocení *ex post* stávajícího režimu EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu v kontextu řady nedávných legislativních změn nebylo dosud provedeno. Dne 20. května 2015¹⁷ byla přijata čtvrtá směrnice o boji proti praní peněz s lhůtou pro provedení členskými státy do 26. června 2017. Dne 30. května 2018 byla přijata pátá směrnice o boji proti praní peněz¹⁷ s lhůtou pro provedení do 10. ledna 2020. Kontrola provedení dosud probíhá. Jako hodnocení účinnosti režimu EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu platného v té době však slouží sdělení Komise z července 2019 a doprovodné zprávy, které byly zmíněny výše.

• **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Konzultační strategie na podporu tohoto návrhu sestávala z řady prvků:

- konzultace k plánu oznámenému v akčním plánu Komise. Konzultace na portálu Komise „Podělte se o svůj názor“ probíhala od 11. února do 12. března 2020 a od celé škály zúčastněných stran bylo obdrženo 42 příspěvků,
- veřejné konzultace k opatřením předloženým v akčním plánu, která byla otevřena široké veřejnosti a všem skupinám zúčastněných stran a která se uskutečnila v období od 7. května 2020 do 26. srpna 2020. V rámci konzultace bylo obdrženo 202 oficiálních příspěvků,
- cílené konzultace s členskými státy a příslušnými orgány pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Členské státy měly možnost vyjádřit se na různých schůzích odborné skupiny pro praní peněz a financování terorismu a finanční zpravodajské jednotky v EU poskytly informace na zasedáních platformy finančních zpravodajských jednotek a prostřednictvím písemných dokumentů. Diskuse byly podpořeny cílenými konzultacemi s členskými státy a příslušnými orgány s využitím dotazníků,
- žádosti o poradenství Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA), která byla podána v březnu 2020; orgán EBA vydal své stanovisko dne 10. září,
- dne 23. července 2020 vydal své stanovisko k akčnímu plánu Komise evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ),
- dne 30. září 2020 uspořádala Komise konferenci na vysoké úrovni, na které se sešli zástupci vnitrostátních orgánů a orgánů EU, poslanci Evropského parlamentu, zástupci soukromého sektoru a občanské společnosti a akademická obec.

Připomínky zúčastněných stran k akčnímu plánu byly vesměs kladné.

• **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Při přípravě tohoto návrhu vycházela Komise z kvalitativních a kvantitativních důkazů získaných z uznávaných zdrojů, včetně technického poradenství Evropského orgánu pro bankovníctví. Informace o prosazování pravidel pro boj proti praní peněz byly prostřednictvím cílených dotazníků získány rovněž od členských států.

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu.

• **Posouzení dopadů**

K tomuto návrhu je připojeno posouzení dopadů¹⁸, které bylo dne 6. listopadu 2020 předloženo Výboru pro kontrolu regulace a schváleno bylo dne 4. prosince 2020. Totéž posouzení dopadů je připojeno také k ostatním legislativním návrhům, které jsou předloženy v balíčku společně s tímto návrhem. Výbor pro kontrolu regulace navrhl ve svém kladném stanovisku různá formální zdokonalení posouzení dopadů; tato zdokonalení byla provedena.

V posouzení dopadů se Komise zabývala třemi problémy: neexistencí jasných a soudržných pravidel, nejednotným dohledem na vnitřním trhu a nedostatečnou koordinací a výměnou informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami. Pro tento návrh je relevantní první ze zmíněných problémů; s ohledem na dotyčný problém byly zvažovány tyto možnosti:

- zachování pravidel EU beze změn,
- zajištění větší úrovně harmonizace pravidel, která se vztahují na povinné osoby, a přenechání podrobné úpravy pravomocí a povinností příslušných orgánů členským státům,
- zajištění větší úrovně harmonizace pravidel, která se vztahují na subjekty, jež podléhají povinnostem v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, a pravomocí a povinností orgánů dohledu a finančních zpravodajských jednotek.

Na základě výsledku posouzení dopadů se upřednostňuje možnost č. 3. Zavedení jednotného a strukturovanějšího přístupu k výše uvedeným pravidlům na úrovni EU by umožnilo odstranit stávající roztržičnost jak s ohledem na povinnosti povinných osob v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, tak s ohledem na činnost příslušných orgánů. Jasnější pravidla týkající se úkolů a pravomocí příslušných orgánů zlepší soudržnost provádění rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu v celé EU, usnadní vytvoření integrovaného mechanismu EU v oblasti dohledu a zlepší odhalování podezřelých toků a činností.

• **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Jak bylo zmíněno výše, formální hodnocení *ex post* ani kontrola účelnosti stávajících právních předpisů EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu sice nebyly dosud provedeny, s ohledem na prvky navrhovaného celkového balíčku opatření, která dále podpoří zjednodušení a vyšší účinnost, však lze uvést řadu bodů. Za prvé, nahrazení určitých pravidel ve směrnici harmonizovanějšími a přímo použitelnými pravidly stanovenými v nařízení odstraní potřebu provedení v členských státech a přeshraničním subjektům v EU usnadní podnikání. Vynětí obchodníků se zbožím z oblasti působnosti rámce EU pro boj proti praní peněz ve spojení s navrhovaným zákazem hotovostních operací s hodnotou vyšší než 10 000 EUR zbaví tyto obchodníky administrativní zátěže související s podáváním zpráv o hotovostních operacích přesahujících 10 000 EUR své finanční zpravodajské jednotce. Vyšší stupeň harmonizace pravidel pro boj proti praní peněz a financování terorismu v řadě

¹⁸ Pracovní dokument útvarů Komise – Zpráva o posouzení dopadů připojená k balíčku legislativních návrhů Komise týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu a prosazování práva, který zahrnuje:

- návrh nařízení o boji proti praní peněz a financování terorismu,
- návrh směrnice o boji proti praní peněz a financování terorismu a o zrušení směrnice (EU) 2015/849,
- návrh nařízení, kterým se zřizuje Orgán EU pro boj proti praní peněz a financování terorismu ve formě regulační agentury,
- návrh přepracovaného nařízení (EU) 2015/847,
- návrh změny směrnice 2019/1153 k usnadnění používání finančních a jiných informací pro prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů.

konkrétních oblastí zjednoduší rovněž spolupráci mezi orgány dohledu a finančními zpravodajskými jednotkami v důsledku menších rozdílů mezi jejich pravidly a postupy. Tento návrh směrnice obsahuje pouze určitá ustanovení, která vyžadují provedení ve vnitrostátním právu, a je tudíž kratší než směrnice, kterou nahrazuje; většina záležitostí upravených ve směrnici (EU) 2015/849 je nyní obsažena v navrhovaném nařízení připojeném k tomuto návrhu směrnice.

- **Základní práva**

EU se zasazuje o zajišťování vysoké úrovně ochrany základních práv. Konkrétně, na všechny orgány dohledu na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU odpovědné za boj proti praní peněz a financování terorismu, jakož i na finanční zpravodajské jednotky se bude vztahovat příslušné nařízení o ochraně osobních údajů¹⁹, pokud mohou nakládat s jakýmkoli osobními údaji.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh směrnice nemá žádné rozpočtové důsledky.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Návrh zahrnuje obecný plán monitorování a hodnocení dopadů na specifické cíle, který vyžaduje, aby Komise provedla první přezkum po pěti letech a alespoň tři roky od vstupu směrnice v platnost a o svých hlavních zjištěních informovala Evropský parlament a Radu. Návrh nařízení o boji proti praní peněz a financování terorismu připojený k tomuto návrhu obsahuje stejná ustanovení o hodnocení a hodnocení obou nástrojů lze spojit v jedné zprávě. Přezkum bude proveden v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Předmět a oblast působnosti

Většina definic použitelných pro tento návrh směrnice je obsažena v návrhu doprovodného nařízení (jsou-li definice relevantní pro oba nástroje); v tomto návrhu směrnice jsou však vymezeny určité pojmy, které nejsou podstatné pro doprovodné nařízení.

Tento návrh směrnice umožňuje členským státům rozšířit požadavky doprovodného návrhu nařízení na jiná odvětví nespádající do oblasti působnosti uvedeného nařízení; musí však svůj záměr oznámit a vysvětlit Komisi, která bude mít šest měsíců na přijetí stanoviska k plánům (po konzultaci s AMLA) a může se rozhodnout, že místo toho navrhne právní předpis na úrovni EU. S ohledem další odvětví, na něž se již vztahují vnitrostátní právní předpisy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, nikoli však právní předpisy EU, jsou uvedena přechodná ustanovení. Konsolidovaný seznam odvětví, na něž členské státy rozšířily seznam povinných osob, bude Komise každoročně zveřejňovat v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tento návrh směrnice stanoví rovněž zvláštní regulační požadavky, které mají členské státy zavést pro určitá odvětví ve vnitrostátních právních předpisech. Konkrétně, směnárny, provozovny poskytující proplácení šeků a poskytovatelé služeb pro svěřenské fondy a

¹⁹ Obecné nařízení o ochraně osobních údajů (nařízení (EU) 2016/679) a interní nařízení o ochraně osobních údajů pro orgány, instituce a jiné subjekty EU (nařízení (EU) 2018/1725).

obchodní společnosti musí podléhat požadavkům na povolení nebo registraci; poskytovatelé služeb hazardních her musí podléhat regulaci.

Tento návrh směrnice umožňuje orgánům dohledu v členských státech, v nichž na základě volného pohybu služeb působí vydavatelé elektronických peněz, poskytovatelé platebních služeb a poskytovatel služeb souvisejících s kryptoaktivy, požadovat, aby v těchto členských státech určili kontaktní místa; AMLA navrhne regulační technické normy, které objasňují případy, kdy by tomu tak mělo být.

Tento návrh směrnice potvrzuje stejné požadavky na bezúhonnost členů vrcholného vedení u určitých povinných osob jako ve stávajícím rámci, které doplňují vhodné a náležité požadavky v jiných aktech Unie, a objasňuje, že se některé požadavky vztahují i na skutečné majitele těchto povinných osob. U ostatních povinných osob potvrzuje zákaz zastávání řídicích funkcí osobami odsouzenými za praní peněz, související predikativní trestné činy nebo financování terorismu. Tento návrh směrnice uděluje vnitrostátním orgánům dohledu určité pravomoci s ohledem na vrcholné vedení některých povinných osob, zejména v případě odsouzení za trestné činy praní peněz nebo financování terorismu.

Posuzování rizik

Požadavek, aby Komise pravidelně prováděla na úrovni EU posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, který je obsažen ve stávajícím rámci pro boj proti praní peněz a financování terorismu, je zachován, četnost posouzení se však prodloužila na každé čtyři roky. Posouzení bude vycházet z informací poskytnutých orgánem AMLA ve formě stanoviska a budou k němu připojena doporučení pro členské státy týkající se opatření, která jsou vhodná k odstranění zjištěných rizik. Komise bude rovněž každé čtyři roky podávat Evropskému parlamentu a Radě zprávy o opatřeních přijatých v reakci na zjištění plynoucí z posouzení.

Vnitrostátní posouzení rizik budou i nadále provádět členské státy, avšak s minimální četností každé čtyři roky a s určitými doplněními, pokud jde o cíle a způsoby takového posouzení. Členské státy musí rovněž i nadále vést komplexní statistiku o boji proti praní peněz a financování terorismu a každoročně ji předávat Komisi. Komise může přijmout prováděcí akt týkající se metodiky pro tuto statistiku.

Registry a mechanismy týkající se skutečných majitelů, bankovních účtů a nemovitostí

Je zachována povinnost členských států vytvořit a vést registry skutečných majitelů právnických osob nebo právních uspořádání, která je obsažena ve stávající směrnici o boji proti praní peněz. To zahrnuje ustanovení o přístupu k těmto registrům, včetně přístupu veřejnosti, a možné výjimky z přístupu v odůvodněných případech. Je zachováno přeshraniční propojení těchto registrů prostřednictvím systému propojení registrů skutečných majitelů.

K novým ustanovením v tomto návrhu, která nejsou obsažena již ve stávajícím rámci, patří: prováděcí akt Komise týkající se formátu pro poskytování informací o skutečných majitelích registrů; ustanovení pro případy pochybností o přesnosti informací o skutečných majitelích nebo pro případy, kdy skutečného majitele nelze identifikovat; další ustanovení pro případ zjištěných nesrovnalostí v informacích; pravomoci subjektů spravujících registry; požadavek, aby členské státy oznámily Komisi příslušné orgány, jimž je umožněn přístup, a typ přístupu; minimální pětiletá lhůta, po kterou musí být informace v registrech uchovávány.

Nadále je uložena povinnost členských států vytvořit a udržovat mechanismy, jako je centrální registr nebo centrální elektronický systém vyhledávání dat, aby bylo možné identifikovat majitele bankovních účtů a bezpečnostních schránek, obsažená ve stávající směrnici o boji proti praní peněz. Členské státy musí Komisi oznámit nejen charakteristiky takovýchto mechanismů, nýbrž také kritéria pro určení informací, které mají být v těchto registrech obsaženy. Návrh ukládá rovněž zajištění přeshraničního propojení mezi těmito mechanismy s prováděcími akty Komise týkajícími se technických specifikací a postupů pro připojení těchto mechanismů na jednotné přístupové místo, které vyvine a bude provozovat Komise. Členské státy musí zajistit, aby informace ve vnitrostátních mechanismech byly aktuální a přístupné prostřednictvím přeshraničního propojení. Finanční zpravodajské jednotky musí mít přístup k mechanismům, včetně propojených mechanismů ostatních členských států.

Požadavek, aby členské státy poskytly finančním zpravodajským jednotkám a ostatním příslušným orgánům přístup k obsahu vnitrostátních registrů nemovitostí, který je obsažen ve stávající směrnici o boji proti praní peněz, je zachován a je vymezen minimální rozsah takovéhoho přístupu. Členské státy musí Komisi oznámit příslušné orgány, jimž je povolen přístup do těchto registrů, a rozsah takovéhoho přístupu.

Finanční zpravodajské jednotky

Návrh vychází z ustanovení obsažených ve stávajícím rámci pro boj proti praní peněz a financování terorismu, která vyžadují, aby členské státy zřídily na vnitrostátní úrovni provozně nezávislé finanční zpravodajské jednotky, které přijímají a analyzují oznámení podezřelých transakcí a podezřelých činností podaná povinnými osobami; tato stávající ustanovení se týkají spolupráce a výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami, používání vyměněných informací a dalšího šíření vyměněných informací.

Nová ustanovení o finančních zpravodajských jednotkách zahrnují: objasnění funkce finančních zpravodajských jednotek v oblasti finanční analýzy a jejich provozní nezávislosti, jejich zdrojů a bezpečnosti; seznam minimálních kategorií informací, k nimž musí mít finanční zpravodajské jednotky přístup; ustanovení o výměně informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami a ostatními příslušnými orgány, včetně povinnosti poskytovat zpětnou vazbu o způsobu použití informací; objasnění pravomocí finančních zpravodajských jednotek k pozastavení transakcí, k němuž musí dojít do 48 hodin od obdržení oznámení podezřelé transakce nebo podezřelé činnosti, a rozšíření těchto pravomocí na pozastavení používání bankovních účtů v odůvodněných případech. Jsou stanoveny další podrobnosti o způsobech výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami; tyto výměny se musí uskutečnit prostřednictvím sítě FIU.NET; případné výjimky z informací, které mohou být vyměňovány, musí členské státy oznámit Komisi. AMLA vypracuje návrhy prováděcích technických norem k harmonizaci formátů pro výměnu informací; přijme rovněž pokyny ke kritériím pro určování, zda by oznámení podezřelé transakce nebo podezřelé činnosti zajímalo i finanční zpravodajské jednotky ostatních členských států. Finanční zpravodajské jednotky budou vyhotovovat výroční zprávy o své činnosti a poskytovat povinným osobám zpětnou vazbu ohledně využívání jejich oznámení podezřelých transakcí a podezřelých činností a celním orgánům budou poskytovat zpětnou vazbu týkající se informací předaných finančním zpravodajským jednotkám, pokud jde o částky peněžní hotovosti fyzicky vstupující do Unie nebo ji opouštějící. Jiné nové ustanovení objasňuje koncepci společných analýz, které mají finanční zpravodajské jednotky provádět, a stanoví postupy jejich provádění.

Dohled v oblasti boje proti praní peněz

Návrh vychází z ustanovení obsažených ve stávajícím rámci pro boj proti praní peněz a financování terorismu, jež vyžadují, aby členské státy zřídily orgány dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, které dohlížejí na povinné osoby, včetně úkolů, pravomocí a povinností těchto orgánů dohledu, a zajistily spolupráci mezi nimi a finančními zpravodajskými jednotkami a mezi nimi a orgány dohledu ze třetích zemí.

Nová ustanovení zahrnují: objasnění úkolů a pravomocí orgánů dohledu; požadavek, aby vnitrostátní orgány dohledu poskytovaly informace povinným osobám; objasnění týkající se dohledu založeného na posouzení rizik, včetně pokynů ohledně charakteristik přístupu založeného na posouzení rizik, které vyhotoví AMLA, a regulačních technických norem týkajících se metodiky pro posuzování a klasifikaci profilu povinných osob z hlediska přirozeného a zbytkového rizika a četnosti přezkumu. Jsou objasněny pravomoci orgánů dohledu v případech povinných osob, které vykonávají svou činnost na základě volného pohybu služeb, a v rámci dohledu nad skupinou; v této souvislosti vypracuje orgán AMLA regulační technické normy upravující podrobně příslušné povinnosti domovských a hostitelských orgánů dohledu a způsoby jejich spolupráce.

V případě přeshraničních úvěrových nebo finančních institucí působících v několika členských státech musí být zřízeno kolegium orgánů dohledu v oblasti AML/CFT, pokud jsou splněna určitá kritéria; AMLA vypracuje regulační technické normy týkající se obecných podmínek fungování kolegií orgánů dohledu v oblasti AML/CFT. Jsou zahrnuta ustanovení o spolupráci s orgány finančního dohledu ve třetích zemích.

Orgány stavovské samosprávy

Nový oddíl oproti stávajícímu rámci pro boj proti praní peněz a financování terorismu se týká orgánů stavovské samosprávy. Pokud členský stát svěří dohled nad určitými povinnými osobami v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu orgánu stavovské samosprávy, musí dozor nad tímto orgánem vykonávat orgán veřejné správy, aby bylo zajištěno, že orgán stavovské samosprávy plní své úkoly v souladu s nejvyššími standardy. Orgán dozoru musí mít náležité pravomoci, mimo jiné pravomoc získávat informace, a bude zveřejňovat výroční zprávu o své činnosti a o činnostech v oblasti dohledu vykonávaných orgány stavovské samosprávy, nad nimiž vykonává dozor.

Správní opatření a sankce

Ustanovení o sankcích vycházejí ze stávajícího rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu, ukládají členským státům povinnost stanovit správní opatření a sankce, které jsou k dispozici v případě závažného, opakovaného nebo soustavného porušování klíčových požadavků rámce ze strany povinných osob, s upřesněním minimální a maximální výše peněžitých sankcí, a zajišťují zveřejňování uložených sankcí, ochranu oznamovatelů a výměnu informací o sankcích.

Nová ustanovení zahrnují: objasnění jiných správních opatření, než jsou sankce, v případě méně závažných porušení předpisů a požadavek, aby členské státy oznámily Komisi a AMLA své mechanismy týkající se ukládání správních sankcí nebo opatření. Jsou upřesněny okolnosti, které je třeba vzít v úvahu při stanovování druhu a výše správních sankcí nebo opatření. AMLA vyhotoví regulační technické normy, které stanoví ukazatele pro klasifikaci úrovně závažnosti porušení předpisů a kritéria, která se berou v úvahu při stanovování výše správních sankcí nebo přijímání správních opatření.

Spolupráce

Ustanovení o spolupráci mezi orgány dohledu, finančními zpravodajskými jednotkami a ostatními příslušnými orgány vycházejí ze stávajícího rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu, včetně spolupráce mezi příslušnými orgány členských států a ustanovení pro případy, kdy jsou orgány vázány profesním tajemstvím.

Nová ustanovení v tomto návrhu zahrnují doplnění odkazů na orgán AMLA a povinnost ostatních subjektů spolupracovat s tímto orgánem. Stávající ustanovení k zajištění náležité spolupráce s orgány obezřetnostního dohledu nad finančními institucemi jsou posílena dodatečnými upřesněními a doplněním o orgány příslušné k řešení krize, jakož i orgány pověřené dohledem nad úvěrovými institucemi za účelem spolupráce na základě směrnice o platebních účtech a druhé směrnice o platebních službách. Orgány finančního dohledu a finanční zpravodajské jednotky budou podávat orgánu AMLA každoročně zprávu o své spolupráci s těmito orgány. Jsou doplněna ustanovení o spolupráci s ohledem na auditory a orgán AMLA vydá pokyny k této spolupráci.

Závěrečná ustanovení

Na zpracování osobních údajů na základě tohoto návrhu se stejně jako v případě stávajícího rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu vztahuje nařízení (EU) 2016/679, nebo nařízení (EU) 2018/1725, je-li prováděno orgány, institucemi a jinými subjekty Unie.

Komisi bude nápomocen výbor, zejména při přípravě prováděcích aktů.

Zahrnuta jsou ustanovení o převodu hostingu sítě FIU.NET z Komise na orgán AMLA.

Směrnice 2015/849 v platném znění (stávající rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu) se zrušuje. Navrhovaná směrnice vstoupí v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku; lhůta pro provedení činí dva roky ode dne vstupu směrnice v platnost. Komise musí provést první přezkum a hodnocení této směrnice do pěti let ode dne její použitelnosti a poté každé tři roky.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o mechanismech, které mají členské státy zavést za účelem předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, a o zrušení směrnice (EU) 2015/849**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,
a ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky¹,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849³ představuje hlavní právní nástroj při předcházení využívání finančního systému Unie k praní peněz a financování terorismu. Zmíněná směrnice stanoví komplexní právní rámec, jež dále posílila směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843⁴, která se zabývala nově vznikajícími riziky a zvýšila transparentnost skutečných majitelů. Bez ohledu na tyto dosažené výsledky zkušenosti ukazují, že by se směrnice (EU) 2015/849 měla dále zlepšit, aby se náležitě zmírnila rizika a bylo možno účinně odhalovat pokusy trestného činu zneužití finančního systému Unie k páčání trestné činnosti.
- (2) Od vstupu směrnice (EU) 2015/849 v platnost byla určena řada oblastí, v nichž jsou nezbytné změny, aby se zajistila potřebná odolnost a schopnost finančního systému Unie předcházet praní peněz a financování terorismu.

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C , , s. .

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 43).

- (3) Při provádění směrnice (EU) 2015/849 byly zjištěny značné rozdíly v postupech a přístupech příslušných orgánů v Unii, jakož i nedostatečně účinná ujednání o přeshraniční spolupráci. Je proto vhodné stanovit jednoznačnější požadavky, které by měly přispět k hladké spolupráci v celé Unii a současně by členským státům umožnily zohlednit specifika jejich vnitrostátních systémů.
- (4) Tento nový nástroj je součástí komplexního balíčku, který má posílit rámec Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Společně budou tento nástroj, nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, nařízení *[vložit odkaz – návrh přepracovaného nařízení (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final]* a nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]* tvořit právní rámec, který upravuje požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu, jež mají splňovat povinné osoby, a který podporuje institucionální rámec Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu, včetně zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz a financování terorismu (dále jen „AMLA“).
- (5) Praní peněz a financování terorismu se často uskutečňuje v mezinárodním kontextu. Opatření přijatá na úrovni Unie bez zohlednění mezinárodní koordinace a spolupráce by měla velmi omezené účinky. Opatření přijatá v této oblasti Unii by proto měla být slučitelná s jinými opatřeními přijatými na mezinárodní úrovni a měla by být přinejmenším stejně přísná. Opatření Unie by měla i nadále brát v úvahu zejména doporučení Finančního akčního výboru (FATF) a nástroje jiných mezinárodních subjektů činných v boji proti praní peněz a financování terorismu. Za účelem posílení účinného boje proti praní peněz a financování terorismu by měly být příslušné právní akty Unie případně sladěny s mezinárodními standardy pro boj proti praní peněz a financování terorismu a šíření zbraní, které v únoru 2012 přijal FATF (dále jen „revidovaná doporučení FATF“), a s následnými změnami těchto standardů.
- (6) Zvláštní hrozby, rizika a zranitelnost spojené s praním peněz a financováním terorismu, jež se na vnitrostátní úrovni dotýkají určitých hospodářských odvětví, různým způsobem snižují schopnost členských států přispět k integritě a spolehlivosti finančního systému Unie. Je proto vhodné členským státům umožnit, aby po určení těchto odvětví a konkrétních rizik rozhodly o uplatňování požadavků týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu na další odvětví, na něž se nevztahuje nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz]*. K zachování účinnosti vnitřního trhu a systému Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu by Komise měla být s podporou AMLA schopna posoudit, zda jsou zamýšlená rozhodnutí členských států o uplatňování požadavků týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu na další odvětví odůvodněná. Pokud by nejlepšího zájmu Unie bylo s ohledem na určitá odvětví dosaženo na úrovni Unie, měla by Komise členský stát informovat o tom, že má místo toho v úmyslu přijmout opatření na úrovni Unie, a členský stát by měl od přijetí plánovaných vnitrostátních opatření upustit.
- (7) Vzhledem ke zvláštní zranitelnosti vůči praní peněz, která byla zaznamenána v odvětví vydávání elektronických peněz, platebních služeb a služeb souvisejících s kryptoaktivy, by měly mít členské státy možnost požadovat, aby tito poskytovatelé, kteří jsou usazeni na jejich území v jiné formě, než je pobočka, a jejichž ústředí se nachází v jiném členském státě, určili ústřední kontaktní místo. Toto ústřední kontaktní místo, jež jedná jménem instituce, která je určila, by mělo zajišťovat dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ze strany provozoven.

- (8) Orgány dohledu by měly zajistit, aby v případě směnáren, provozoven poskytujících proplácení šeků, poskytovatelů svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti a poskytovatelů služeb hazardních her osoby, které skutečně řídí činnost takovýchto subjektů, a skuteční majitelé těchto subjektů jednali čestně a bezúhonně a měli znalosti a zkušenosti, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí. Kritéria pro stanovení, zda určitá osoba splňuje tyto požadavky, či nikoli, by měla zohledňovat přinejmenším nutnost chránit takové subjekty před zneužitím ze strany jejich vedení nebo skutečných majitelů k páčání trestné činnosti.
- (9) Pro účely posuzování vhodnosti osob zastávajících v povinných osobách řídicí funkci nebo povinné osoby jinak kontrolujících by jakákoli výměna informací o odsuzujících rozsudcích v trestních věcech měla probíhat v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2009/315/SVV⁵ a rozhodnutím Rady 2009/316/SVV⁶.
- (10) Komise má vhodné předpoklady k tomu, aby vyhodnocovala konkrétní přeshraniční rizika, jež by mohla mít dopad na vnitřní trh, která jednotlivé členské státy nemohou identifikovat a proti kterým nemohou účinně bojovat. Proto by jí měl být svěřen úkol koordinovat posuzování rizik souvisejících s přeshraničními činnostmi. Pro účinnost procesu posuzování rizik je nezbytné zapojení příslušných odborníků, jako jsou odborná skupina pro praní peněz a financování terorismu a zástupci finančních zpravodajských jednotek, a případně dalších subjektů na úrovni Unie. Významným zdrojem informací pro tento proces jsou také vnitrostátní posouzení rizik a zkušenosti členských států. Komise by při tomto posuzování přeshraničních rizik neměla zpracovávat osobní údaje. Údaje by v každém případě měly být plně anonymizovány. Vnitrostátní a unijní orgány dozoru nad ochranou údajů by měly být zapojeny pouze tehdy, pokud má posuzování rizika praní peněz a financování terorismu dopad na ochranu soukromí a údajů fyzických osob.
- (11) Zjištění plynoucí z posouzení rizik na úrovni Unie mohou příslušným orgánům a povinným osobám pomoci identifikovat, pochopit, řídit a zmírnit riziko praní peněz a financování terorismu, jakož i rizika neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím. Je proto důležité, aby byla zjištění plynoucí z posouzení rizik zveřejňována.
- (12) Členské státy mají nejlepší předpoklady k tomu, aby určily, posoudily a pochopily rizika praní peněz a financování terorismu, která se jich přímo dotýkají, a aby rozhodly, jak tato rizika zmírnit. Každý členský stát by proto měl za účelem náležitého určení, posouzení a pochopení rizik praní peněz a financování terorismu, jakož i rizik neuplatňování cílených finančních sankcí a vyhýbání se těmto sankcím přijmout vhodná a stanovit soudržnou vnitrostátní strategii pro zavedení opatření ke zmírnění těchto rizik. Toto vnitrostátní posouzení rizik by mělo být pravidelně aktualizováno a mělo by obsahovat popis institucionální struktury a obecných postupů režimu daného členského státu pro boj proti praní peněz a financování terorismu a rovněž přidělených lidských a finančních zdrojů, pokud jsou tyto informace k dispozici.
- (13) Výsledky posouzení rizik by měly být ve vhodných případech včas zpřístupněny povinným osobám, aby mohly identifikovat, pochopit, řídit a zmírňovat svá vlastní rizika.

⁵ Rozhodnutí Rady 2009/316/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského informačního systému rejstříků trestů (ECRIS) podle článku 11 rámcového rozhodnutí 2009/315/SVV (Úř. věst. L 93, 7.4. 2009, s. 33).

⁶ Rámcové rozhodnutí Rady 2009/315/SVV ze dne 26. února 2009 o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy (Úř. věst. L 93, 7.4. 2009, s. 23).

- (14) Aby bylo možné v ještě větší míře identifikovat, pochopit, řídit a zmírňovat rizika na úrovni Unie, měly by členské státy navíc zpřístupnit výsledky svého posouzení rizik sobě navzájem, Komisi a orgánu AMLA.
- (15) Aby členské státy mohly hodnotit účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz a financování terorismu, měly by vést příslušné statistiky a zlepšovat jejich kvalitu. Za účelem dalšího zlepšení kvality a konzistence statistických údajů shromážděných na úrovni Unie by Komise a AMLA měly sledovat situaci v Unii v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a pravidelně zveřejňovat přehledy.
- (16) FATF vypracoval pro jednotlivé jurisdikce standardy za účelem identifikace a posuzování rizik možného neuplatňování cílených finančních sankcí v souvislosti s financováním šíření zbraní a vyhýbání se těmto sankcím a přijímání opatření ke zmírnění dotyčných rizik. Tyto nové standardy zavedené výborem FATF nenahrazují ani nenarušují stávající přísné požadavky týkající se toho, aby země zavedly cílené finanční sankce k zajištění souladu s příslušnými nařízeními Rady bezpečnosti OSN, která se týkají prevence, potlačení a narušení šíření zbraní hromadného ničení a jeho financování. Tyto stávající povinnosti, které byly na úrovni Unie zavedeny rozhodnutími Rady 2010/413/CFSP⁷ a (SZBP) 2016/849⁸, jakož i nařízeními Rady (EU) 267/2012⁹ a (EU) 2017/1509¹⁰, jsou i nadále přísnými povinnostmi založenými na pravidlech, které jsou závazné pro všechny fyzické a právnické osoby v Unii.
- (17) Aby se zohlednil nejnovější vývoj na mezinárodní úrovni, zavádí tato směrnice požadavek týkající identifikace, pochopení, řízení a zmírňování rizik možného neuplatňování cílených finančních sankcí v souvislosti s financováním šíření zbraní na úrovni Unie a na úrovni členských států nebo vyhýbání se takovýmto sankcím.
- (18) V boji proti zneužívání právnických osob mají zásadní význam centrální registry informací o skutečných majitelích. Aby bylo zajištěno, že registry informací o skutečných majitelích jsou snadno přístupné a obsahují vysoce kvalitní údaje, měla by být zavedena jednotná pravidla pro sběr a uchovávání těchto informací.
- (19) K dosažení vyšší transparentnosti za účelem boje proti zneužívání právnických osob by členské státy měly zajistit, aby byly informace o jejich skutečných majitelích uchovávány v centrálním registru mimo danou společnost, v plném souladu s právem Unie. Členské státy mohou k tomuto účelu použít centrální databázi shromažďující informace o skutečných majitelích, obchodní rejstřík nebo jiný centrální registr. Členské státy mohou rozhodnout, že za vyplnění informací v registru odpovídají povinné osoby. Členské státy by měly zajistit, aby byly tyto informace ve všech případech k dispozici příslušným orgánům a finančním zpravodajským jednotkám a byly poskytnuty povinným osobám, pokud provádějí opatření hloubkové kontroly klienta.
- (20) Informace o skutečných majitelích svěrenských fondů a podobných právních uspořádání by měly být registrovány tam, kde jsou svěření správci a osoby v

⁷ 2010/413/CFSP: rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. L 195, 27.7.2010, s. 39).

⁸ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/849 ze dne 27. května 2016 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice a o zrušení rozhodnutí 2013/183/SZBP (Úř. věst. L 141, 28.5.2016, s. 79).

⁹ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. L 88, 24.3.2012, s. 1).

¹⁰ Nařízení Rady (EU) 2017/1509 ze dne 30. srpna 2017 o omezujících opatřeních vůči Korejské lidově demokratické republice a o zrušení nařízení (ES) č. 329/2007 (Úř. věst. L 224, 31.8.2017, s. 1).

rovnocenném postavení v podobných právních uspořádáních usazeny nebo mají své bydliště. Aby bylo zajištěno účinné sledování a registrace informací o skutečných majitelích svěřenských fondů a podobných právních uspořádání, je rovněž nezbytná spolupráce mezi členskými státy. Propojení registrů členských států obsahujících informace o skutečných majitelích svěřenských fondů a podobných právních uspořádání by tyto informace zpřístupnilo a zároveň by zajistilo, aby se zabránilo vícenásobné registraci těchto svěřenských fondů a podobných právních uspořádání v Unii.

- (21) Včasný přístup k informacím o skutečných majitelích by měl být zajištěn způsobem, který zabrání jakémukoli riziku toho, že dotčená společnost bude varována.
- (22) Přesnost informací obsažených v registrech skutečných majitelů má pro všechny příslušné orgány a jiné osoby, jimž je umožněn přístup k těmto údajům, zásadní význam při přijímání platných, zákonných rozhodnutí na základě těchto údajů. Vzniknou-li tudíž po pečlivé analýze provedené správci registrů důvody pro zpochybnění přesnosti informací o skutečných majitelích, které mají v držení správci registrů, měla by být právními osobám a právním uspořádáním uložena povinnost poskytnout doplňkové informace, a to se zohledněním míry rizika. Mimoto je důležité, aby členské státy udělily subjektu pověřenému správou registrů dostatečné pravomoci k ověřování skutečných majitelů a pravdivosti poskytnutých informací a k ohlášení případného podezření své finanční zpravodajské jednotce. Tyto pravomoci by se měly rozšířit na provádění kontrol v prostorách právnických osob.
- (23) Účinný mechanismus pro ověřování správnosti informací představuje ohlašování nesrovnalostí mezi informacemi o skutečných majitelích uchovávaných v centrálních registrech a informacemi o skutečných majitelích, které mají k dispozici povinné osoby a případně příslušné orgány. Každou takovouto nesrovnalost je třeba rychle zjistit, ohlásit a napravit.
- (24) K zajištění toho, aby byl mechanismus ohlašování nesrovnalostí přiměřený a zaměřený na odhalování případů nesprávných informací o skutečných majitelích, mohou členské státy povolit, aby povinné osoby požádaly klienta o opravu nesrovnalostí technické povahy přímo u subjektu pověřeného správou centrálních registrů. Tato možnost platí pouze u klientů s nízkým rizikem a chyb technické povahy, jako jsou méně závažné případy chybně zapsaných informací, je-li zřejmé, že to nebrání určení totožnosti skutečného majitele či majitelů a správnosti informací.
- (25) Pokud by ohlášení nesrovnalostí ze strany finančních zpravodajských jednotek a jiných příslušných orgánů ohrozilo probíhající trestní vyšetřování, měly by finanční zpravodajské jednotky nebo jiné příslušné orgány odložit ohlášení nesrovnalostí do doby, kdy důvody pro její neohlášení pominou. Finanční zpravodajské jednotky a příslušné orgány by mimoto neměly ohlašovat jakoukoli nesrovnalost, pokud by to bylo v rozporu s kterýmkoli ustanovením vnitrostátního práva o důvěrnosti nebo pokud by se tím dopustily informování pachatele v rozporu s právem.
- (26) K zajištění rovných podmínek při uplatňování pojmu „skutečný majitel“ je nanejvýš důležité, aby měly v celé Unii právní osoby možnost využívat jednotné kanály a prostředky pro oznamování. Za tímto účelem by měl být formát pro poskytování informací o skutečných majitelích příslušným vnitrostátním registrům jednotný a měl zaručovat transparentnost a právní jistotu.

- (27) K zajištění rovných podmínek pro různé právní formy by i svěřenští správci měli mít povinnost získat a uchovávat informace o skutečných majitelích a předávat tyto informace centrálnímu registru nebo centrální databázi.
- (28) Veřejný přístup k informacím o skutečných majitelích může umožnit větší kontrolu informací ze strany občanské společnosti, včetně tisku nebo organizací občanské společnosti, a přispívá k zachování důvěry v integritu finančního systému. Může přispět k boji proti zneužívání společností a jiných právnických osob a právních uspořádání k praní peněz nebo financování terorismu, a to jednak tím, že napomůže vyšetřování, a jednak z hlediska dopadů na dobrou pověst, jelikož každý, kdo by s nimi mohl uzavřít obchodní vztah, bude znát totožnost jejich skutečných majitelů. Může usnadnit rovněž včasnou a účinnou dostupnost informací pro povinné osoby i orgány třetích zemí, které se podílejí na boji proti těmto trestným činům. Přístup k těmto informacím by rovněž pomohl při vyšetřování praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů a financování terorismu.
- (29) Důvěra investorů a široké veřejnosti ve finanční trhy závisí do značné míry na existenci vhodného režimu zveřejňování, který zajišťuje transparentnost, pokud jde o skutečné majitele a kontrolní struktury společností. To platí zejména pro systémy správy a řízení společností, které se vyznačují koncentrovaným vlastnictvím, jak je tomu v Unii. Velcí investoři se značnými právy, pokud jde o hlasování a peněžní toky, mohou na straně jedné podporovat dlouhodobý růst a výkonnost podniku. Na straně druhé však mohou mít skuteční majitelé s kontrolním vlivem a s velkými hlasovacími bloky pobídky k odklonu podnikových aktiv a možnost získat osobní prospěch na úkor minoritních investorů. Případnou vyšší důvěru ve finanční trhy je třeba považovat za pozitivní vedlejší účinek, a nikoliv za účel zvýšení transparentnosti, jímž je vytvoření prostředí méně náchylného ke zneužití k praní peněz a financování terorismu.
- (30) Důvěra investorů a široké veřejnosti ve finanční trhy závisí do značné míry na existenci vhodného režimu zveřejňování, který zajišťuje transparentnost, pokud jde o skutečné majitele a kontrolní struktury společností a jiných právnických osob, jakož i některých typů svěřenských fondů a podobných právních uspořádání. Členské státy by proto měly umožnit přístup k informacím o skutečných majitelích dostatečně soudržným a koordinovaným způsobem, a to stanovením spolehlivých pravidel pro přístup veřejnosti, aby byly třetí osoby v celé Unii schopny zjistit, kdo jsou skuteční majitelé společností a jiných právnických osob, jakož i některých typů svěřenských fondů a podobných právních uspořádání, pokud existuje oprávněný zájem.
- (31) Ve vztahu ke společnostem a jiným právnickým osobám je třeba usilovat o náležitou rovnováhu zejména mezi obecným veřejným zájmem ve vztahu k předcházení praní peněz a financování terorismu a základními právy subjektů údajů. Soubor údajů, které mají být zveřejněny, by měl být omezený, měl by být stanoven jednoznačně a úplně a mělo by se jednat o údaje obecné povahy, aby se minimalizovala případná újma způsobená skutečným majitelům. Informace, které jsou přístupné veřejnosti, by se současně neměly významně lišit od údajů, jež jsou shromažďovány v současnosti. Aby se omezilo zasahování do práva na respektování soukromého života obecně, a zejména na ochranu soukromých údajů, měly by tyto informace v zásadě souviset s postavením skutečných majitelů společností a jiných právnických osob a měly by se důsledně týkat oblasti hospodářské činnosti, v níž skuteční majitelé působí. Pokud byl člen vrcholného vedení identifikován jako skutečný majitel pouze z titulu své funkce, a nikoli na základě držení vlastnického podílu nebo kontroly vykonávané jinými prostředky, mělo by to být v registrech jasně uvedeno.

- (32) V případě výslovně zřízeného svěřenského fondu a podobných právních uspořádání by informace měly být přístupné jakékoli osobě z široké veřejnosti, pokud lze prokázat oprávněný zájem. To by mělo zahrnovat situace, kdy fyzické nebo právnické osoby podají žádost ve vztahu ke svěřenskému fondu nebo podobnému právnímu uspořádání, jež drží nebo vlastní kontrolní podíl v jiné právnické osobě zapsané v rejstříku nebo založené mimo Unii prostřednictvím přímého nebo nepřímého vlastnictví, a to i včetně akcií na majitele, nebo prostřednictvím kontroly jinými prostředky. Výklad oprávněného zájmu ze strany členských států by neměl omezovat pojem oprávněného zájmu na případy probíhajícího správního nebo soudního řízení a měl by umožnit zohlednění preventivní činnosti v oblasti boje proti praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu, kterou vykonávají nevládní organizace a investigativní novináři. Ačkoliv svěřenské fondy a jiná právní uspořádání lze využít ve složitých korporátních strukturách, jejich hlavním cílem je správa jmění jednotlivce. K dosažení náležité rovnováhy mezi legitimním cílem spočívajícím v předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, který posiluje veřejná kontrola, a ochranou základních práv fyzických osob, zejména práva na soukromí a ochranu osobních údajů, je nutné zajistit prokázání oprávněného zájmu na přístupu k informacím o skutečných majitelích svěřenských fondů a jiných právních uspořádání.
- (33) Aby bylo zajištěno, že informace, které jsou přístupné veřejnosti, umožňují správnou identifikaci skutečného majitele, měl by být veřejně přístupný minimální soubor údajů. Tyto údaje by měly umožnit jednoznačné určení totožnosti skutečného majitele, přičemž by současně měl být objem osobních údajů, které jsou veřejně přístupné, omezen na minimum. V případě neuvedení informací týkajících se jména, měsíce a roku narození a země bydliště a státní příslušnosti skutečného majitele by nebylo možné jednoznačně zjistit, která fyzická osoba je skutečným majitelem. Stejně tak by neposkytnutí informací o účasti skutečného majitele znemožnilo určit, proč by dotyčná fyzická osoba měla být označena za skutečného majitele. Aby se tudíž zabránilo nesprávnému výkladu veřejně přístupných informací o skutečných majitelích a zajistilo přiměřené zveřejnění osobních údajů jednotným způsobem v celé Unii, je vhodné stanovit minimální soubor údajů, k nimž má veřejnost přístup.
- (34) Posílená veřejná kontrola může přispět k předcházení zneužívání právnických osob a právních uspořádání, včetně vyhýbání se daňovým povinnostem. Je proto nezbytné, aby byly informace o skutečných majitelích přístupné prostřednictvím vnitrostátních registrů a prostřednictvím systému propojení registrů skutečných majitelů po dobu alespoň pěti let poté, co zanikly důvody registrace informací o skutečném majiteli svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání. Členské státy by však měly mít možnost stanovit v právních předpisech zpracování informací o skutečných majitelích, včetně osobních údajů, pro jiné účely, pokud toto zpracování splňuje cíl veřejného zájmu a představuje nezbytné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s ohledem na sledovaný legitimní cíl.
- (35) K zajištění přiměřeného a vyváženého přístupu a zaručení práva na soukromý život a ochranu osobních údajů by měly mít členské státy možnost stanovit výjimky vztahující se na zveřejňování osobních informací o skutečném majiteli prostřednictvím registrů informací o skutečných majitelích a na přístup k těmto informacím ve výjimečných případech, pokud by tyto informace vystavily skutečného majitele nepřiměřenému riziku podvodu, únosu, vydírání, vymáhání peněz, obtěžování, násilí nebo zavražďování. Členské státy by rovněž měly být oprávněny požadovat registraci

on-line za účelem identifikace osob, které žádají o informace z registru, jakož i úhradu poplatku za přístup k informacím uvedeným v registru.

- (36) Směrnice (EU) 2018/843 dosáhla propojení centrálních registrů členských států obsahujících informace o skutečných majitelích prostřednictvím evropské centrální platformy zřízené směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132¹¹. Další zapojení členských států do fungování celého systému by mělo být zajištěno prostřednictvím pravidelného dialogu mezi Komisí a zástupci členských států ohledně záležitostí týkajících se fungování systému a jeho budoucího rozvoje.
- (37) V důsledku propojení registrů členských států obsahujících informace o skutečných majitelích by měl být vnitrostátní i přeshraniční přístup k informacím o skutečných majitelích právních uspořádání obsaženým v registrech všech členských států umožněn na základě vymezení oprávněného zájmu prostřednictvím rozhodnutí přijatého příslušným subjektem daného členského státu. Aby se zamezilo tomu, že rozhodnutí o omezení přístupu k informacím o skutečných majitelích, která nejsou odůvodněná, nelze přezkoumat, by měl být zaveden mechanismus pro odvolání proti takovýmto rozhodnutím. K zaručení soudržné a účinné registrace a výměny informací by měly členské státy zajistit, aby jejich subjekt pověřený správou registru spolupracoval se svými protějšky v ostatních členských státech a vyměňoval si informace o svěřenských fondech a podobných právních uspořádáních, jež se řídí právem jednoho členského státu, přičemž jsou spravovány v jiném členském státě.
- (38) Na zpracovávání osobních údajů pro účely této směrnice se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹². Fyzické osoby, jejichž osobní údaje jsou uchovávány ve vnitrostátních registrech jakožto informace o skutečných majitelích, by měly být informovány o platných pravidlech pro ochranu údajů. Zpřístupněny by měly být mimoto pouze osobní údaje, které jsou aktuální a odpovídají skutečnému majiteli, a skuteční majitelé by měli být informováni o svých právech podle právního rámce Unie pro ochranu údajů a o postupech vztahujících se na výkon těchto práv. Aby se zabránilo zneužívání informací uchovávaných v registrech a zajistila se rovnováha práv skutečných majitelů, měly by mít členské státy navíc možnost zvážit i to, zda by nebylo vhodné skutečnému majiteli zpřístupnit informace o žádající osobě spolu s právním základem pro její žádost.
- (39) Opožděný přístup finančních zpravodajských jednotek a jiných příslušných orgánů k informacím o totožnosti majitelů bankovních a platebních účtů a bezpečnostních schránek, zejména anonymních, brání odhalení převodů finančních prostředků souvisejících s praním peněz a financováním terorismu. Vnitrostátní údaje umožňující identifikaci bankovních a platebních účtů a bezpečnostních schránek náležejících jedné osobě jsou roztržštěné, nejsou proto včas dostupné pro finanční zpravodajské jednotky a ostatní příslušné orgány. Ve všech členských státech je proto nezbytné zavést centralizované automatizované mechanismy, jako je registr nebo systém vyhledávání dat, jakožto účinný způsob získání včasného přístupu k informacím o totožnosti majitelů bankovních a platebních účtů a bezpečnostních schránek, jejich zmocněných osob a jejich skutečných majitelů. Při uplatňování ustanovení týkajících se přístupu je vhodné používat již existující mechanismy, pokud vnitrostátní finanční zpravodajské jednotky mohou získat údaje, které potřebují pro svá šetření, a to

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1132 ze dne 14. června 2017 o některých aspektech práva obchodních společností (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 46).

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

neprodleně a v celém rozsahu. Členské státy by měly zvážit možnost vkládat do databází těchto mechanismů další informace považované za nezbytné a přiměřené pro účinnější zmírnění rizik souvisejících s praním peněz a financováním terorismu. V souvislosti s těmito šetřeními a žádostmi o poskytnutí souvisejících informací ze strany finančních zpravodajských jednotek a příslušných orgánů, s výjimkou orgánů činných v trestním řízení, by měla být zachována naprostá důvěrnost informací.

- (40) S ohledem na respektování soukromí a ochranu osobních údajů by minimální údaje potřebné pro vyšetřování v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu měly být uchovávány v centralizovaných automatizovaných mechanismech pro bankovní a platební účty, jako jsou registry nebo systémy vyhledávání dat. K umožnění smysluplné identifikace skutečných majitelů by měly mít členské státy možnost určit, jaké údaje je vhodné a přiměřené shromažďovat s ohledem na zavedené systémy a právní tradice. Při provádění ustanovení týkajících se těchto mechanismů by měly členské státy stanovit doby uchovávání odpovídající době uchovávání dokumentace a informací získaných v rámci uplatňování opatření hloubkové kontroly klienta. Pro členské státy by měla být možnost prodloužit dobu uchovávání obecně dána ze zákona, aniž by bylo nutné vydávat individuální rozhodnutí. Tato dodatečná doba uchovávání by neměla přesáhnout dalších pět let. Touto dobou by nemělo být dotčeno vnitrostátní právo stanovující další požadavky na uchovávání údajů a umožňující rozhodovat individuálně, je-li to třeba pro účely trestního nebo správního řízení. Přístup k těmto mechanismům by měl být poskytován na základě zásady „vědět jen to nejnütnější“.
- (41) V důsledku propojení centralizovaných automatizovaných mechanismů členských států budou vnitrostátní zpravodajské finanční jednotky schopny rychle získat přeshraniční informace o totožnosti majitelů bankovních a platebních účtů a bezpečnostních schránek v ostatních členských státech, což posílí jejich schopnost účinně provádět finanční analýzu a spolupracovat s protějšky z ostatních členských států. Přímý přeshraniční přístup k informacím o bankovních a platebních účtech a bezpečnostních schránkách by finančním zpravodajským jednotkám umožnil provést finanční analýzu v dostatečně krátkém čase k odhalení možných případů praní peněz a financování terorismu a zaručil by rychlé přijetí donucovacích opatření.
- (42) Za účelem dodržování práva na ochranu osobních údajů a práva na soukromí a minimalizace dopadu přeshraničního přístupu k informacím obsaženým ve vnitrostátních centralizovaných automatizovaných mechanismech by měl být rozsah informací přístupných prostřednictvím ústředního místa přístupu do registrů bankovních účtů omezen na nezbytné minimum v souladu se zásadou minimalizace údajů, aby bylo možné identifikovat fyzické nebo právnické osoby, jež vlastní nebo kontrolují platební účty a bankovní účty označené číslem ve formátu IBAN a bezpečnostní schránky. K ústřednímu přístupovému místu by měly mít mimoto okamžitý a plný přístup pouze finanční zpravodajské jednotky. Členské státy by měly zajistit, aby pracovníci finančních zpravodajských jednotek dodržovali vysoké profesní standardy mlčenlivosti a ochrany údajů, byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní. Členské státy by měly navíc zavést technická a organizační opatření zajišťující bezpečnost údajů podle přísných technologických norem.
- (43) Propojení centralizovaných automatizovaných mechanismů členských států (centrálních registrů nebo centrálních elektronických systémů vyhledávání dat), které obsahují informace o bankovních a platebních účtech a bezpečnostních schránkách, prostřednictvím jednotného místa přístupu do registrů bankovních účtů vyžaduje koordinaci vnitrostátních systémů, které mají rozdílné technické vlastnosti. Za tímto

účelem by měla být vypracována technická opatření a specifikace se zohledněním rozdílů mezi vnitrostátními centralizovanými automatizovanými mechanismy.

- (44) Nemovitosti jsou pro pachatele trestné činnosti přitažlivou komoditou za účelem praní výnosů z nezákonné činnosti, neboť umožňují zastřít pravý zdroj finančních prostředků a totožnost skutečného majitele. Správná a včasná identifikace fyzických nebo právnických osob vlastnicích nemovitosti ze strany finančních zpravodajských jednotek nebo ostatních příslušných orgánů je důležitá jak pro odhalení systémů praní peněz, tak i pro zmrazení a konfiskaci majetku. Je proto důležité, aby členské státy poskytly finančním zpravodajským jednotkám a příslušným orgánům přístup k informacím, jež umožňují včasné určení totožnosti fyzické nebo právnické osoby vlastníci nemovitost, a k informacím, které jsou důležité pro identifikaci rizik a podezřelých transakcí.
- (45) Všechny členské státy zřídily nebo by měly zřídit provozně nezávislé a samostatné finanční zpravodajské jednotky, aby shromažďovaly a analyzovaly informace, které obdrží, s cílem odhalit vazby mezi podezřelými transakcemi a související trestnou činností za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu a boje proti nim. Finanční zpravodajské jednotky by měly být jediným ústředním vnitrostátním útvarem odpovědným za přijímání a analýzu oznámení podezřelých transakcí, oznámení o přeshraničním fyzickém pohybu peněžní hotovosti a o platbách v hotovosti překračujících určitou prahovou hodnotu, jakož i jiných informací, které jsou relevantní s ohledem na praní peněz, související predikativní trestné činy nebo financování terorismu a které poskytly povinné osoby. Provozní nezávislost a samostatnost finančních zpravodajských jednotek by měla být zajištěna tím, že jednotky mají pravomoc a schopnost vykonávat své funkce volně, včetně schopnosti samostatně rozhodovat o analýzách, žádostech a šíření konkrétních informací. Finanční zpravodajské jednotky by měly mít každopádně nezávislé právo postoupit nebo předávat informace příslušným orgánům. Finančním zpravodajským jednotkám by měly být poskytnuty náležitě finanční, lidské a technické zdroje, a to způsobem, který zajišťuje jejich samostatnost a nezávislost a umožňuje jim účinně plnit jejich mandát. Finanční zpravodajské jednotky by měly být schopny získat a využívat zdroje potřebné pro plnění jejich funkcí, a to v jednotlivých případech nebo v běžné praxi, bez nepatřičného ovlivňování či vměšování ze strany politiků, vlády nebo odvětví, jež by mohly ohrozit jejich provozní nezávislost.
- (46) Finanční zpravodajské jednotky hrají důležitou úlohu při identifikaci finančních operací teroristických sítí, zejména těch přeshraničních, a při odhalování jejich finančních podporovatelů. Finanční zpravodajské informace mohou mít zásadní význam pro odhalování napomáhání teroristickým trestným činům a sítím a strukturám teroristických organizací. Mezi finančními zpravodajskými jednotkami dosud existují významné rozdíly, pokud jde o jejich úkoly, působnost a pravomoci. Nynější rozdíly by však neměly ovlivnit činnost finančních zpravodajských jednotek, zejména jejich schopnost vypracovat preventivní analýzy na podporu všech orgánů pověřených zpravodajskými, vyšetřovacími a justičními činnostmi a mezinárodní spoluprací. Za účelem plnění jejich úkolů je nezbytné určit minimální soubor údajů, k nimž by měly mít finanční zpravodajské jednotky rychlý přístup a mohly si je bez jakýkoli omezení vyměňovat se svými protějšky z ostatních členských států. Ve všech případech podezření na praní peněz, související predikativní trestné činy a v případech týkajících se financování terorismu je třeba zajistit přímý a rychlý tok informací bez zbytečných prodlev. Je proto nezbytné dále posílit účinnost a efektivnost finančních

zpravodajských jednotek, a to objasněním pravomocí finančních zpravodajských jednotek a spolupráce mezi nimi.

- (47) Mezi pravomoci finančních zpravodajských jednotek patří právo na přímý či nepřímý přístup k „finančním“ a „správním“ informacím a informacím „v oblasti prosazování práva“, které potřebují za účelem boje proti praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu. Protože není jasně vymezeno, jaké druhy informací tyto obecné kategorie zahrnují, mají finanční zpravodajské jednotky přístup ke značně rozmanitým souborům informací. To má dopad na analytické funkce finančních zpravodajských jednotek i na jejich schopnost účinně spolupracovat se svými protějšky z ostatních členských států. Je proto nezbytné stanovit minimální soubory „finančních“ a „správních“ informací a informací „v oblasti prosazování práva“, jež by měly být přímo či nepřímo přístupné všem finančním zpravodajským jednotkám v Unii. Finanční zpravodajské jednotky by měly mít mimoto možnost získat rychle od jakékoli povinné osoby veškeré nezbytné informace související s jejich úkoly. Finanční zpravodajská jednotka by měla mít rovněž možnost získat tyto informace na žádost jiné finanční zpravodajské jednotky a vyměňovat si dotyčné informace s dožadující finanční zpravodajskou jednotkou.
- (48) Naprostá většina finančních zpravodajských jednotek je oprávněna přijmout okamžitá opatření a pozastavit nebo odejmout souhlas s transakcí, aby bylo možné transakci analyzovat, potvrdit podezření a předat výsledky analytických činností příslušným orgánům. Mezi jednotlivými členskými státy však existují určité rozdíly, pokud jde o délku odkladu, což má dopad nejen na odklad činností, jež mají přeshraniční povahu v důsledku spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami, nýbrž také na základní práva fyzických osob. Aby bylo zajištěno, že finanční zpravodajské jednotky jsou schopny neprodleně zadržet finanční prostředky nebo majetek pocházející z trestné činnosti a zabránit jejich rozptýlení, a to i pro účely zajištění, měly by být finanční zpravodajské jednotky oprávněny pozastavit používání bankovního nebo platebního účtu, aby bylo možné analyzovat transakce uskutečňované prostřednictvím dotyčného účtu, potvrdit podezření a předat výsledky analýzy příslušným orgánům. Jelikož pravomoci odkladu mají dopad na právo na vlastnictví, měla by být zaručena ochrana základních práv dotčených osob.
- (49) Za účelem větší transparentnosti a odpovědnosti a ke zvýšení informovanosti o jejich činnosti by měly finanční zpravodajské jednotky vydávat každoročně zprávy o činnosti. Tyto zprávy by měly obsahovat alespoň statistické údaje týkající se obdržených oznámení podezřelých transakcí, počtu předání příslušným vnitrostátním orgánům, počtu žádostí předložených jiným finančním zpravodajským jednotkám a obdržených od jiných finančních zpravodajských jednotek, jakož i informace o zjištěných trendech a typologiích. Tato zpráva by měla být zveřejněna s výjimkou prvků, které obsahují citlivé a utajované informace. Nejméně jednou ročně by měly finanční zpravodajské jednotky poskytovat povinným osobám zpětnou vazbu ohledně kvality oznámení podezřelých transakcí, jejich včasnosti, popisu podezření a dalších poskytnutých dokumentů. Tuto zpětnou vazbu lze poskytnout jednotlivým povinným osobám či jejich skupinám a jejím účelem by mělo být další zlepšení schopnosti povinných osob odhalit a identifikovat podezřelé transakce a činnosti a celkové posílení mechanismů oznamování.
- (50) Úkolem finanční zpravodajské jednotky je shromažďovat a analyzovat informace, které obdrží, za účelem odhalení vazeb mezi podezřelými transakcemi a související trestnou činností pro předcházení praní peněz a financování terorismu a boje proti nim a za účelem předávání výsledků analýzy a dalších informací všem příslušným

orgánům, existuje-li důvodné podezření z praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Finanční zpravodajská jednotka by se neměla vyhýbat výměně ani odmítnout výměnu informací s jinou finanční zpravodajskou jednotkou, z vlastního podnětu nebo na žádost, například z důvodů spojených s nedostatečným určením souvisejícího predikativního trestného činu, s charakteristikou vnitrostátních trestněprávních předpisů a s rozdíly ve vymezeních souvisejících predikativních trestných činů nebo s chybějícím odkazem na konkrétní související predikativní trestné činy. Stejně tak by v zájmu efektivity předávání údajů měly finanční zpravodajské jednotky udělit jiné finanční zpravodajské jednotce předchozí souhlas k předání informací ostatním příslušným orgánům, a to bez ohledu na druh souvisejícího predikativního trestného činu. Podle finančních zpravodajských jednotek způsobují těžkosti při výměně informací rozdíly ve vnitrostátních vymezeních některých predikativních trestných činů, jako jsou například daňové trestné činy, které nejsou harmonizovány právem Unie. Tyto rozdíly by neměly bránit vzájemné výměně a předávání těchto informací ostatním příslušným orgánům ani využívání těchto informací. Finanční zpravodajské jednotky by měly rychle, konstruktivně a účinně zajišťovat co nejširší spektrum mezinárodní spolupráce s finančními zpravodajskými jednotkami třetích zemí ve vztahu k praní peněz, souvisejícím predikativním trestným činům a financování terorismu v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů při jejich předání, doporučeními FATF a egmontskými principy pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami.

- (51) Finanční zpravodajské jednotky by při vzájemné spolupráci a výměně informací měly využívat bezpečná zařízení, včetně chráněných komunikačních kanálů. V této souvislosti by měl být vytvořen systém pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států (dále jen „FIU.NET“). Tento systém by měl spravovat a hostovat orgán AMLA. Systém FIU.NET by měly finanční zpravodajské jednotky využívat ke vzájemné spolupráci a výměně informací a případně jej lze použít také k výměně informací s finančními zpravodajskými jednotkami třetích zemí a s jinými institucemi a subjekty Unie. Finanční zpravodajské jednotky by měly plně využívat potenciál funkcí systému FIU.NET. Tyto funkce by měly finančním zpravodajským jednotkám umožnit, aby anonymně porovnály své údaje s údaji jiných finančních zpravodajských jednotek za účelem odhalení osob, které jsou v centru pozornosti finanční zpravodajské jednotky v jiných členských státech, a identifikovaly jejich výnosy a finanční prostředky, přičemž je zajištěna úplná ochrana osobních údajů.
- (52) Je důležité, aby finanční zpravodajské jednotky vzájemně účinně spolupracovaly a vyměňovaly si informace. V tomto ohledu by měl AMLA poskytovat nezbytnou pomoc, a to nejen prostřednictvím koordinace společných analýz oznámení přeshraničních podezřelých transakcí, nýbrž také vypracováním návrhů regulačních technických norem týkajících se formátu, který se má používat při výměně informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami, a pokynů ohledně případných faktorů, které je třeba zohlednit při určování, zda se oznámení podezřelé transakce týká jiného členského státu, jakož i povahy, rysů a cílů operativní a strategické analýzy.
- (53) Pro zajištění rychlé, účinné a konzistentní spolupráce jsou zapotřebí lhůty pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami. Lhůty je třeba stanovit, aby bylo zajištěno účinné sdílení informací v přiměřené době anebo aby byly splněny procesní požadavky. Ve výjimečných, odůvodněných a naléhavých případech, kdy je dožádána finanční zpravodajská jednotka schopna získat přímý přístup do databází, v

nichž jsou uchovávány požadované informace, by měly stanoveny kratší lhůty. Není-li dožádaná finanční zpravodajská jednotka s to poskytnout informace ve stanovených lhůtách, měla by o tom informovat svůj protějšek.

- (54) Pohyb nezákonných peněz překračuje hranice a může se týkat různých členských států. Přeshraniční případy týkající se více jurisdikcí jsou stále častější a významnější, a to i kvůli činnostem, které povinné osoby vykonávají na přeshraničním základě. Pro účinné řešení případů, které se týkají několika členských států, by finanční zpravodajské jednotky měly mít možnost jít nad rámec pouhé výměny informací za účelem odhalení a analýzy podezřelých transakcí a činností a sdílet samotnou analytickou činnost. Finanční zpravodajské jednotky udávaly určité významné problémy, které omezují či určují schopnost finančních zpravodajských jednotek zapojit se do společné analýzy. Provedení společné analýzy podezřelých transakcí nebo činností umožní finančním zpravodajským jednotkám využít případné synergie, použít informace z různých zdrojů, získat úplnou představu o neobvyklých činnostech a obohatit analýzu. Finanční zpravodajské jednotky by měly být schopny provádět společné analýzy podezřelých transakcí a činností a s pomocí AMLA zřizovat pro konkrétní účely a po omezenou dobu týmy pro společné analýzy a zapojit se do těchto týmů. K úspěšnému výsledku společných analýz může přispět účast třetích stran. Finanční zpravodajské jednotky proto mohou pozvat třetí strany, aby se podílely na společné analýze, pakliže takováto účast spadá do příslušných pravomocí těchto třetích stran.
- (55) Pro ochranu integrity finančního systému Unie a vnitřního trhu je nezbytný účinný dohled nad všemi povinnými osobami. Za tímto účelem by členské státy měly zavést účinný a nestranný dohled v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a stanovit podmínky pro účinnou, včasnou a trvalou spolupráci mezi orgány dohledu.
- (56) Členské státy by měly zajistit účinný a nestranný dohled nad všemi povinnými osobami založený na posouzení rizik, přednostně ze strany orgánů veřejné správy prostřednictvím samostatného a nezávislého vnitrostátního orgánu dohledu. Vnitrostátní orgány dohledu by měly být schopny plnit rozsáhlou škálu úkolů, aby mohly vykonávat účinný dohled nad všemi povinnými osobami.
- (57) Unie občas zaznamenala laxní přístup k dohledu nad povinnostmi povinných osob, pokud jde o boj proti praní peněz a financování terorismu. Je proto nanejvýš důležité, aby byly příslušným vnitrostátním orgánům dohledu v rámci integrovaného mechanismu dohledu zavedeného touto směrnicí a nařízením [*vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final*] objasněny jejich příslušná práva a povinnosti.
- (58) Za účelem účinnějšího a pravidelnějšího posuzování a sledování rizik, jimž jsou povinné osoby vystaveny, a způsobu, jakým uplatňují cílené finanční sankce, je nutné objasnit, že vnitrostátní orgány dohledu jsou oprávněny i povinny provádět veškerá potřebná šetření na dálku i na místě a tematická šetření a jakákoli jiná šetření a posouzení, jež pokládají za nezbytné. To orgánům dohledu nejenže pomůže rozhodnout o případech, kdy jsou zvláštní rizika související s určitým odvětvím zřetelná a známá, nýbrž jim poskytne také nástroje, které potřebují pro další předávání příslušných informací povinným osobám, aby je informovaly o svých poznatcích týkajících se rizik praní peněz a financování terorismu.
- (59) Informační činnosti, včetně předávání informací orgány dohledu povinným osobám, nad nimiž vykonávají dohled, je nezbytné, aby bylo zaručeno, že soukromý sektor přiměřeně rozumí povaze a úrovni rizik praní peněz a financování terorismu, jimž čelí.

- (60) Orgány dohledu by měly ke své činnosti zajmout přístup založený na posouzení rizik, jenž by jim měl umožnit, aby své zdroje zaměřily na oblasti s nejvyššími riziky, přičemž je současně zajištěno, aby žádné odvětví nebo subjekt nebyly vystaveny pokusům trestného činu praní peněz nebo financování terorismu. AMLA by měl hrát přední roli při podpoře společného chápání rizik, a měl by být proto pověřen vypracováním referenčních hodnot a metodiky pro posuzování a klasifikaci profilu povinných osob z hlediska přirozeného a zbytkového rizika, jakož i stanovení četnosti přezkumu tohoto rizikového profilu.
- (61) Zveřejnění skutečností, jež by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, finančním zpravodajským jednotkám ze strany orgánů dohledu je jedním ze základních kamenů účinného a efektivního dohledu nad riziky praní peněz a financování terorismu. Je proto nutné, aby členské státy zavedly systém, který zajišťuje, že finanční zpravodajské jednotky jsou řádně a neprodleně informovány.
- (62) K zajištění společného přístupu k dohledu v celé Unii je nezbytná spolupráce mezi vnitrostátními orgány dohledu. Aby byla tato spolupráce účinná, musí být využita v co největší možné míře a bez ohledu na příslušnou povahu či postavení orgánů dohledu. Kromě tradiční spolupráce, jako je možnost provést šetření jménem dožadujícího orgánu dohledu, je vhodné nařídít vytvoření kolegií orgánů dohledu v oblasti AML/CFT, pokud jde o povinné osoby vykonávající činnost na základě volného pohybu služeb nebo svobody usazování a pokud jde o povinné osoby, které jsou součástí skupiny.
- (63) Má-li povinná osoba provozovny v jiném členském státě, včetně těch, které provozuje prostřednictvím sítě zástupců, měl by orgán dohledu domovského členského státu odpovídat za dohled nad tím, jak povinná osoba uplatňuje skupinové strategie a postupy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Součástí tohoto by mohly být návštěvy na místě v provozovnách v jiném členském státě. Orgán dohledu domovského členského státu by měl úzce spolupracovat s orgánem dohledu hostitelského členského státu a informovat jej o veškerých záležitostech, které by mohly mít vliv na posouzení toho, jak daná provozovna dodržuje pravidla hostitelského členského státu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.
- (64) Má-li povinná osoba provozovny v jiném členském státě, včetně těch, které provozuje prostřednictvím sítě zástupců, odpovídá orgán dohledu hostitelského členského státu i nadále za prosazování dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu dotyčnou provozovnou, a to případně i prováděním kontrol na místě a prostřednictvím dálkového sledování a přijímáním vhodných a přiměřených opatření k řešení závažných porušení uvedených požadavků. Orgán dohledu hostitelského členského státu by měl úzce spolupracovat s orgánem dohledu domovského členského státu a měl by jej informovat o veškerých záležitostech, které by mohly mít vliv na posouzení toho, jak povinná osoba uplatňuje skupinové strategie a postupy v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Za účelem odstranění závažných porušení pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, která vyžadují okamžitou nápravu, by měl mít orgán dohledu hostitelského členského státu možnost – je-li to vhodné, za pomoci orgánu dohledu domovského členského státu nebo ve spolupráci s ním – uplatnit vhodná a přiměřená dočasná nápravná opatření, která může za obdobných okolností uplatnit u povinných osob ve své pravomoci, aby takové závažné nedostatky vyřešil.
- (65) Pro zajištění lepší koordinace úsilí a účinné přispění k potřebám integrovaného mechanismu dohledu je třeba objasnit příslušné povinnosti orgánů dohledu ve vztahu

k těmto povinným osobám a měly by být stanoveny konkrétní, přiměřené mechanismy spolupráce.

- (66) Přeshraniční skupiny musí mít zavedeny rozsáhlé skupinové strategie a postupy. Aby bylo zajištěno, že přeshraniční činnosti jsou spojeny s odpovídajícím dohledem, je nutné stanovit podrobná pravidla dohledu, jež orgánům dohledu domovského členského státu a orgánům dohledu hostitelského členského státu umožňují spolupracovat v největší možné míře mezi sebou navzájem bez ohledu na svou povahu a postavení i s orgánem AMLA za účelem posouzení rizik, sledování vývoje, jenž by mohl mít dopad na různé subjekty, které jsou součástí skupiny, a koordinace opatření v oblasti dohledu. Vzhledem ke své koordinační úloze by měl být AMLA pověřen úkolem vypracovat návrhy regulačních technických norem, které podrobně stanoví příslušné povinnosti domovských a hostitelských orgánů dohledu nad skupinami a způsoby spolupráce mezi nimi. Dohled nad skutečným uplatňováním strategie skupiny v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu by měl probíhat v souladu se zásadami a podmínkami konsolidovaného dohledu, jak jsou stanoveny v příslušných evropských odvětvových právních předpisech.
- (67) Směrnice (EU) 2015/849 obsahovala obecný požadavek, aby orgány dohledu domovského a hostitelského členského státu spolupracovaly. Tyto požadavky byly následně posíleny, aby se zabránilo tomu, že spolupráce mezi orgány dohledu je znemožněna či nepřiměřeně omezena. Vzhledem k neexistenci jasného právního rámce však bylo zřizování kolegií orgánů dohledu v oblasti AML/CFT založeno na nezávazných pokynech. Je proto nutné zavést jasná pravidla pro organizaci kolegií v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a stanovit koordinovaný, právně podložený přístup, přičemž se uznává potřeba strukturované součinnosti mezi orgány dohledu v Unii. V souladu se svou koordinační a kontrolní úlohou by měl být AMLA pověřen vypracováním návrhů regulačních technických norem, které stanoví obecné podmínky umožňující řádné fungování kolegií orgánů dohledu v oblasti AML/CFT.
- (68) V kontextu stále integrovanějších globálních finančních systémů je nezbytná výměna informací a spolupráce mezi orgány dohledu. Na straně jedné by se orgány dohledu v Unii včetně AMLA měly vzájemně informovat o případech, kdy právo určité třetí země neumožňuje provádět strategie a postupy vyžadované podle nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz]*. Na straně druhé by členské státy měly mít možnost zmocnit orgány dohledu k uzavírání dohod o spolupráci, které umožňují součinnost a výměnu důvěrných informací s protějšky ze třetích zemí, a to v souladu s platnými pravidly pro předávání osobních údajů. Vzhledem ke své kontrolní úloze by měl AMLA poskytovat pomoc, která může být nezbytná při posuzování rovnocennosti požadavků profesního tajemství, jež se vztahují na protějšek ze třetí země.
- (69) Směrnice (EU) 2015/849 umožňovala členským státům pověřit dohledem nad některými povinnými osobami orgány stavovské samosprávy. Kvalita a intenzita dohledu vykonávaného těmito orgány stavovské samosprávy však nebyla dostatečná a tento dohled nepodléhal žádné či téměř žádné veřejné kontrole. Pokud se určitý členský stát rozhodne pověřit dohledem orgán stavovské samosprávy, měl by určit rovněž orgán veřejné správy, který vykonává dozor nad činností orgánu stavovské samosprávy, aby bylo zajištěno, že provádění dotyčných činností je v souladu s požadavky této směrnice.
- (70) Význam boje proti praní peněz a financování terorismu by měl vést k tomu, aby členské státy ve vnitrostátním právu stanovily za nedodržení požadavků nařízení

[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz] účinné, přiměřené a odrazující správní sankce a opatření. Členské státy by měly vnitrostátní orgány dohledu zmocnit k ukládání takovýchto opatření povinným osobám, aby se napravila situace v případě porušení předpisů, a pokud to odůvodňuje porušení předpisů, k uložení peněžitých sankcí. Škála sankcí a opatření by měla být dostatečně široká, aby členským státům a příslušným orgánům umožnila zohlednit rozdíly mezi povinnými osobami, zejména mezi úvěrovými institucemi a finančními institucemi a dalšími povinnými osobami, pokud jde o jejich velikost, vlastnosti a povahu činnosti.

- (71) Členské státy mají v současné době zavedenu rozmanitou škálu správních sankcí a opatření za porušení klíčových preventivních ustanovení a přístup k vyšetřování a postihování porušení požadavků týkajících se boje proti praní peněz není jednotný a mezi orgány dohledu nepanuje společná shoda ohledně toho, co by mělo představovat „závažné“ porušení, a existují tudíž rozdíly, pokud jde o to, kdy by měla být správní sankce uložena. Tato různorodost je překážkou úsilí vynakládaného v boji proti praní peněz a financování terorismu a reakce Unie je roztříštěná. Měla by být proto stanovena společná kritéria pro určení nejvhodnější reakce orgánů dohledu na porušení předpisů a škála správních opatření, jež mohou orgány dohledu uložit v případě, není-li porušení předpisů dostatečně závažné, aby bylo potrestáno správní sankcí. Aby měly povinné osoby pobídku k dodržování ustanovení nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz], je nutné posílit odrazující povahu správních sankcí. Minimální výše maximální pokuty, kterou lze uložit v případě závažného porušení nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz], by se proto měla zvýšit. Při provedení této směrnice by členské státy měly zajistit, aby uložení správních sankcí a opatření a trestních sankcí podle vnitrostátního práva neporušovalo zásadu *ne bis in idem*.
- (72) Povinné osoby mohou využít volný pohyb služeb a svobodu usazování na vnitřním trhu k nabízení svých produktů a služeb v celé Unii. Účinný systém dohledu vyžaduje, aby orgány dohledu znaly nedostatky v dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu ze strany povinných osob. Je proto důležité, aby se orgány dohledu mohly navzájem informovat o správních sankcích a opatřeních uložených povinným osobám, pokud jsou takovéto informace relevantní i pro ostatní orgány dohledu.
- (73) Zveřejnění správní sankce nebo opatření za porušení nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz] může mít silný odrazující účinek s ohledem na opakování takového porušení. Informuje rovněž ostatní subjekty o rizicích praní peněz a financování terorismu, která jsou spojena s povinnou osobou, jíž byla uložena sankce, před navázáním obchodního vztahu a orgánům dohledu v ostatních členských státech pomáhá s ohledem na rizika spojená s povinnou osobou, pokud ta vykonává v jejich členském státě činnost na přeshraničním základě. Z těchto důvodů by měl být potvrzen požadavek na zveřejňování rozhodnutí o sankcích, proti nimž nelze podat opravný prostředek. Takovéto zveřejňování by však mělo být přiměřené a při rozhodování o zveřejnění správní sankce nebo opatření by orgány dohledu měly vzít v úvahu závažnost porušení předpisů a odrazující účinek, jehož zveřejnění pravděpodobně dosáhne.
- (74) Vyskytla se řada případů, kdy zaměstnanci, kteří oznámili své podezření na praní peněz, byli vystaveni hrozbám nebo nepřátelskému jednání. Vyřešení této otázky je zásadní pro zajištění účinnosti systému pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Členské státy by si měly být tohoto problému vědomy a měly by učinit vše, co je v jejich silách, aby jednotlivce včetně zaměstnanců a zástupců povinné osoby

před takovými hrozbami nebo nepřátelským jednáním ochránily, a měly by v souladu s vnitrostátním právem poskytnout těmto osobám náležitou ochranu, zejména pokud jde o jejich právo na ochranu osobních údajů a právo na účinnou soudní ochranu a zastoupení.

- (75) Nová plně integrovaná a soudržná politika v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu na úrovni Unie s vymezenými úlohami orgánů Unie i příslušných vnitrostátních orgánů je nezbytná k zajištění jejich hladké a trvalé spolupráce. V tomto ohledu je nanejvýš důležitá spolupráce mezi všemi vnitrostátními a unijními orgány v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a měla by být objasněna a posílena. Interně je i nadále povinností členských států stanovit potřebná pravidla, která zajistí, že tvůrci politik, finanční zpravodajské jednotky, orgány dohledu včetně AMLA a ostatní příslušné orgány zapojené do boje proti praní peněz a financování terorismu, jakož i daňové a donucovací orgány, jednají-li v oblasti působnosti této směrnice, mají účinné mechanismy, které jim umožní spolupráci a koordinaci, mimo jiné prostřednictvím restriktivního přístupu k odmítnutí příslušných orgánů spolupracovat a vyměňovat si informace na žádost jiného příslušného orgánu.
- (76) Za účelem usnadnění a podpory účinné spolupráce, a zejména výměny informací by členské státy měly mít povinnost předat Komisi a AMLA seznam svých příslušných orgánů a odpovídajících kontaktních údajů.
- (77) Riziko praní peněz a financování terorismu mohou odhalit všechny orgány dohledu nad úvěrovými institucemi. Informace obezřetnostní povahy týkající se úvěrových a finančních institucí, jako jsou informace ohledně vhodnosti a způsobilosti ředitelů a akcionářů, mechanismů vnitřní kontroly, správy nebo dodržování předpisů a řízení rizik, jsou pro řádný dohled nad úvěrovými a finančními institucemi v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu často nepostradatelné. Stejně tak jsou informace o boji proti praní peněz a financování terorismu důležité pro obezřetnostní dohled nad těmito institucemi. Z tohoto důvodu by se spolupráce a výměna informací s orgány dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a finančními zpravodajskými jednotkami měla rozšířit na všechny příslušné orgány pověřené dohledem nad těmito povinnými osobami v souladu s jinými právními nástroji Unie, jako je směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2013/36¹³, směrnice (EU) 2014/49¹⁴, směrnice (EU) 2014/59¹⁵, směrnice (EU) 2014/92¹⁶ a směrnice (EU) 2015/2366¹⁷. Aby bylo zajištěno účinné provádění této spolupráce, měly by členské státy orgán AMLA každoročně informovat o uskutečněných výměnách.

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 149).

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

- (78) Spolupráce s ostatními orgány příslušnými pro dohled nad úvěrovými institucemi podle směrnice (EU) 2014/92 a směrnice (EU) 2015/2366 může omezit nezamýšlené důsledky požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu. Úvěrové instituce se mohou rozhodnout, že ukončí nebo omezí své obchodní vztahy s klienty či kategoriemi klientů, aby se vyhnuly riziku namísto jeho řízení. Tyto postupy snižování rizika mohou oslabit rámec pro boj proti praní peněz a financování terorismu a odhalování podezřelých transakcí, neboť dotčené klienty nutí uchýlit se při uspokojování svých finančních potřeb k méně bezpečným či neregulovaným způsobům platby. Rozšířené postupy snižování rizika v bankovním sektoru mohou současně vést k finančnímu vyloučení určitých kategorií platebních subjektů nebo klientů. Orgány finančního dohledu mají vhodné předpoklady k tomu, aby určily situace, kdy úvěrová instituce odmítla navázat obchodní vztah, ačkoli mohla mít případně povinnost tak učinit na základě vnitrostátních právních předpisů provádějících směrnici (EU) 2014/92 nebo směrnici (EU) 2015/2366, a to bez odůvodnění založeného na zdokumentované hloubkové kontrole klienta. Orgány finančního dohledu by měly upozornit orgány odpovědné za zajištění dodržování směrnice (EU) 2014/92 nebo směrnice (EU) 2015/2366 finančními institucemi, pokud nastanou takovéto případy.
- (79) Ke sladění cílů týkajících se předcházení praní peněz podle této směrnice a ochrany finanční stability a vkladatelů podle směrnic 2014/49/EU a 2014/59/EU je nezbytná spolupráce mezi orgány finančního dohledu a orgány odpovědnými za krizové řízení úvěrových institucí a investičních podniků, jako jsou zejména určené orgány v rámci systému pojištění vkladů a orgány příslušné k řešení krize. Orgány finančního dohledu by měly kontrolovat provedení hloubkové kontroly klienta, pokud bylo zjištěno, že úvěrová instituce je v krizové situaci nebo jí krizová situace hrozí, nebo pokud jsou vklady určeny jako nedostupné, a oznámení podezřelých transakcí finanční zpravodajské jednotce. Orgány finančního dohledu by měly informovat orgány odpovědné za krizové řízení úvěrových institucí a investičních podniků o příslušném výsledku provedené hloubkové kontroly klienta a o účtu, jehož používání finanční zpravodajská jednotka pozastavila.
- (80) Aby se usnadnila takováto spolupráce ve vztahu k úvěrovým institucím, měl by AMLA po konzultaci s Evropským orgánem pro bankovníctví vydat pokyny, které upřesňují hlavní prvky této spolupráce, včetně způsobu výměny informací.
- (81) Mechanismy spolupráce by se měly rozšířit také na orgány pověřené dohledem a dozorem nad auditory, neboť takováto spolupráce může zvýšit účinnost rámce Unie pro boj proti praní peněz.
- (82) Výměna informací a poskytování pomoci mezi příslušnými orgány členských států jsou pro účely této směrnice nezbytné. Členské státy by proto neměly tuto výměnu informací ani vzájemnou pomoc zakazovat, ani je jakkoli nepřiměřeně nebo nepatříčně podmiňovat.
- (83) Orgány dohledu by měly být schopny spolupracovat a vyměňovat si důvěrné informace bez ohledu na svou povahu či postavení. Z tohoto důvodu by měly mít odpovídající právní základ pro výměnu důvěrných informací a pro spolupráci. Výměně informací a spolupráci s ostatními orgány příslušnými pro dohled nebo dozor nad povinnými osobami podle jiných aktů Unie by neměla neúmyslně bránit právní nejistota, jež může být důsledkem chybějících výslovných ustanovení v této oblasti. Upřesnění právního rámce je o to důležitější, jelikož omezit dohledem byly v

mnoha případech pověřeny orgány dohledu, které se na boj proti praní peněz a financování terorismu nezaměřují, například Evropská centrální banka (ECB).

- (84) Účinnost rámce Unie pro boj proti praní peněz a financování terorismu závisí na spolupráci mezi širokým spektrem příslušných orgánů. Aby se tato spolupráce usnadnila, měl by být AMLA pověřen vypracováním pokynů ke spolupráci mezi všemi příslušnými orgány, a to v rámci koordinace s ECB, evropskými orgány dohledu, Europolem, Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce. Tyto pokyny by měly popisovat rovněž způsob, jak by orgány příslušné pro dohled nebo dozor nad povinnými osobami podle jiných aktů Unie měly při plnění svých povinností zohledňovat problematiku praní peněz a financování terorismu.
- (85) Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se vztahuje nařízení (EU) 2016/679. Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice orgány, institucemi a jinými subjekty Unie se použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725¹⁸. Boj proti praní peněz a financování terorismu uznávají všechny členské státy jako důležitý veřejný zájem. Příslušné orgány odpovědné za vyšetřování nebo stíhání praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu, nebo orgány pověřené sledováním, zajištěním nebo zmrazením a konfiskací majetku pocházejícího z trestné činnosti by však měly dodržovat pravidla týkající se ochrany osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, včetně směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680¹⁹.
- (86) Je naprosto nezbytné, aby sladování této směrnice s revidovanými doporučeními FATF probíhalo v plném souladu s právem Unie, zejména pokud jde o právo Unie v oblasti ochrany údajů, včetně pravidel pro předávání údajů, a ochranu základních práv zakotvených v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Konkrétní aspekty provádění této směrnice se týkají sběru, analýzy, uchovávání a sdílení údajů v rámci Unie a se třetími zeměmi. Takovéto zpracování osobních údajů by mělo být při plném respektování základních práv povoleno pouze pro účely stanovené v této směrnici a pro činnosti vyžadované podle této směrnice, jako je výměna informací mezi příslušnými orgány.
- (87) Na osobní údaje zpracovávané pro účely této směrnice se vztahují práva subjektů údajů na přístup k údajům. Přístup subjektu údajů k jakýmkoli informacím souvisejícím s oznámením podezřelé transakce by však vážně ohrozil účinnost boje proti praní peněz a financování terorismu. Lze proto odůvodnit výjimky z tohoto práva a jeho omezení v souladu s článkem 23 nařízení (EU) 2016/679 a případně článkem 25 nařízení (ES) 2018/1725. Subjekt údajů má právo požádat, aby dozorový úřad uvedený v článku 51 nařízení (EU) 2016/679 nebo případně evropský inspektor ochrany údajů prověřil zákonnost zpracování údajů, a má podle článku 79 uvedeného nařízení právo na soudní ochranu. Dozorový úřad uvedený v článku 51 nařízení (EU) 2016/679 může rovněž konat z úřední pravomoci. Aniž jsou dotčena omezení práva na přístup, měl by být dozorový úřad schopen informovat subjekt údajů o tom, že provedl

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

všechny nezbytné kontroly, a o jejich výsledku, pokud jde o zákonnost dotyčného zpracování údajů.

- (88) Aby byla zajištěna pokračující výměna informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami během období stanoveného orgánem AMLA, měla by Komise dočasně i nadále hostovat systém FIU.NET. Pro zajištění plného zapojení finančních zpravodajských jednotek do fungování systému by si Komise měla pravidelně vyměňovat informace s platformou finančních zpravodajských jednotek EU, neformální skupinou složenou ze zástupců finančních zpravodajských jednotek, která funguje od roku 2006 a využívá se k usnadnění spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a k výměně názorů na otázky související se spoluprací.
- (89) Regulační technické normy by měly zabezpečit jednotnou harmonizaci v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, jimiž disponuje AMLA, je vhodné pověřit tento orgán vypracováním návrhů regulačních technických norem, které nevyžadují politické rozhodnutí, za účelem jejich předložení Komisi.
- (90) K zajištění jednotných přístupů mezi finančními zpravodajskými jednotkami a mezi orgány dohledu by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem doplnění této směrnice přijetím regulačních technických norem, které stanoví kritéria, pokud jde o ustanovení a funkce ústředního kontaktního místa určitých poskytovatelů služeb, referenční hodnoty a metodiku pro posuzování a klasifikaci profilu povinných osob z hlediska přirozeného a zbytkového rizika a četnost přezkumů rizikového profilu, podrobné údaje o povinnostech domovských a hostitelských orgánů dohledu a způsoby spolupráce mezi nimi, upřesňují obecné podmínky fungování kolegií orgánů dohledu v oblasti boje proti praní peněz a běžné fungování těchto kolegií, vymezují ukazatele pro klasifikaci úrovně závažnosti porušení této směrnice a kritéria, která se mají zohlednit při stanovování výše správních sankcí nebo přijímání správních opatření. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (91) Aby se zajistily jednotné podmínky pro provádění této směrnice, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci za účelem stanovení metodiky pro sběr statistických údajů, určení formátu pro poskytování informací o skutečných majitelích, vymezení technických podmínek pro propojení registrů skutečných majitelů a registrů bankovních účtů a mechanismů pro vyhledávání dat, jakož i přijetí prováděcích technických norem, které upřesňují formát, jenž se má používat k výměně informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁰.

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (92) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané Listinou, zejména právo na respektování soukromého a rodinného života (článek 7 Listiny), právo na ochranu osobních údajů (článek 8 Listiny) a svobodu podnikání (článek 16 Listiny).
- (93) Při vypracování zprávy hodnotící provádění této směrnice by Komise měla věnovat náležitou pozornost tomu, aby byla respektována základní práva a zásady uznané v Listině.
- (94) Jelikož cílů této směrnice, totiž zavedení koordinovaného a soudržného mechanismu pro předcházení praní peněz a financování terorismu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodů rozsahu a účinků navrhovaných kroků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity uvedenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (95) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech²¹ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (96) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s článkem 42 nařízení (EU) 2018/1725 [a vydal stanovisko dne ...²²].
- (97) Směrnice (EU) 2015/849 by proto měla být zrušena,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Oddíl 1

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se:

- a) opatření použitelných na odvětví, která jsou na vnitrostátní úrovni vystavena riziku praní peněz a financování terorismu;
- b) identifikace rizik praní peněz a financování terorismu na úrovni Unie a na úrovni členských států;
- c) zřízení registrů skutečných majitelů, bankovních účtů a nemovitostí a přístupu k těmto registrům;
- d) povinností a úkolů finančních zpravodajských jednotek;
- e) povinností a úkolů orgánů podílejících se na dohledu nad povinnými osobami;

²¹ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

²² Úř. věst. C , , s. .

- f) spolupráce mezi příslušnými orgány a spolupráce s orgány, na něž se vztahují jiné akty Unie.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí definice uvedené v článku 2 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*.

Použijí se rovněž tyto definice:

- 1) „orgánem finančního dohledu“ se rozumí orgán pověřený dohledem nad úvěrovými a finančními institucemi;
- 2) „povinnými osobami“ se rozumějí fyzické nebo právnické osoby uvedené v článku 3 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, které nejsou vyňaty v souladu s články 4, 5, 6 uvedeného nařízení;
- 3) „domovským členským státem“ se rozumí členský stát, v němž se nachází sídlo povinné osoby, nebo pokud povinná osoba nemá sídlo, členský stát, v němž se nachází její ústředí;
- 4) „hostitelským členským státem“ se rozumí členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má povinná osoba dceřinou společnost nebo pobočku nebo v němž poskytuje služby;
- 5) „celními orgány“ se rozumějí celní orgány definované v čl. 5 bodu 1) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013²³ a příslušné orgány definované v čl. 2 odst. 1 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672²⁴;
- 6) „kolegiem orgánů dohledu v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu“ nebo „kolegiem orgánů dohledu v oblasti AML/CFT“ se rozumí stálá struktura pro spolupráci a sdílení informací za účelem dohledu nad skupinou nebo subjektem vykonávajícím činnost na přeshraničním základě;
- 7) „subjektem vykonávajícím činnost na přeshraničním základě“ se rozumí povinná osoba, která má nejméně jednu provozovnu v jiném členském státě nebo ve třetí zemi;
- 8) „provozovnou“ se rozumí pobočka nebo jakákoli jiná forma usazení povinné osoby, která vykonává činnost v jiném členském státě nebo třetí zemi, než je země, v níž se nachází její ústředí, nebo dceřiná společnost mateřského podniku usazená v jiné zemi, než je země, ve které byl založen mateřský podnik.

Oddíl 2

Vnitrostátní opatření v odvětvích vystavených riziku praní peněz a financování terorismu

Článek 3

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

²⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1672 ze dne 23. října 2018 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Unie nebo ji opouštějící a o zrušení nařízení (ES) č. 1889/2005 (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 6).

Určení exponovaných odvětví na vnitrostátní úrovni

1. Je-li v rámci vnitrostátního posouzení rizik prováděného členskými státy podle článku 8 zjištěno, že kromě povinných osob jsou riziku praní peněz a financování terorismu vystaveny i subjekty v jiných odvětvích, mohou členské státy rozhodnout o uplatňování požadavků nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* na tato dodatečná odvětví.
2. Pro účely odstavce 1 oznámí členské státy Komisi svůj záměr uplatňovat požadavky nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* na subjekty v dalších odvětvích a k tomuto oznámení připojí:
 - a) odůvodnění rizik praní peněz a financování terorismu, na nichž se tento záměr zakládá;
 - b) posouzení dopadů, které takovéto rozšíření bude mít na poskytování služeb na vnitřním trhu;
 - c) znění vnitrostátních opatření, která má členský stát v úmyslu přijmout.
3. Členské státy odloží přijetí vnitrostátních opatření uvedených v odst. 2 písm. c) o šest měsíců ode dne oznámení podle odstavce 2.
4. Před koncem období uvedeného v odstavci 3 Komise po konzultaci s Orgánem pro boj proti praní peněz a financování terorismu zřízeným nařízením *[vložit odkaz – návrh nařízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]* (dále jen „AMLA“) vydá podrobné stanovisko ohledně toho, zda plánované opatření:
 - a) je přiměřené k řešení zjištěných rizik, zejména pokud jde o to, zda se rizika zjištěná členskými státy týkají vnitřního trhu;
 - b) může vytvářet překážky volného pohybu služeb nebo kapitálu či svobody usazování poskytovatelů služeb na vnitřním trhu, které nejsou úměrné rizikům praní peněz a financování terorismu, jež má dotyčné opatření zmírnit.

V podrobném stanovisku je rovněž uvedeno, zda má Komise v úmyslu navrhnout opatření na úrovni Unie.

5. Pokud Komise nepovažuje za vhodné navrhnout opatření na úrovni Unie, oznámí dotčený členský stát do dvou měsíců od obdržení podrobného stanoviska podle odstavce 4 Komisi opatření, která navrhuje přijmout na základě zmíněného podrobného stanoviska. Komise se k opatřením navrhovaným členskými státy vyjádří.
6. Jestliže Komise uvede, že má v úmyslu navrhnout opatření na úrovni Unie, upustí dotčený členský stát od přijetí vnitrostátních opatření uvedených v odst. 2 písm. c).
7. Pokud členské státy ke dni *[vložit datum vstupu této směrnice v platnost]* již uplatňovaly vnitrostátní předpisy provádějící směrnici (EU) 2015/849 na jiná odvětví než povinné osoby, mohou na tato odvětví použít požadavky stanovené v nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*.

Do *[šest měsíců ode dne provedení této směrnice]* oznámí členské státy Komisi odvětví, která byla na vnitrostátní úrovni určena podle prvního pododstavce a na něž se uplatňují požadavky nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, a vystavení těchto odvětví rizikům praní peněz a financování terorismu odůvodní. Do šesti měsíců od tohoto oznámení vydá Komise po konzultacích s orgánem AMLA podrobné stanovisko, které zahrnuje ustanovení

odst. 4 písm. a) a b) a které uvádí, zda má v úmyslu navrhnout opatření na úrovni Unie. Pokud Komise nepovažuje za vhodné navrhnout opatření na úrovni Unie, použije se odstavec 5.

8. Do [jeden rok ode dne provedení této směrnice] a poté každý rok zveřejní Komise v Úředním věstníku Evropské unie konsolidovaný seznam odvětví, na něž se podle rozhodnutí členských států vztahují požadavky nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final].

Článek 4

Požadavky týkající se určitých poskytovatelů služeb

1. Členské státy zajistí, aby směnárny, provozovny poskytující proplácení šeků a poskytovatelé služeb pro svěřenské fondy a obchodní společnosti byli povolováni nebo registrováni.
2. Členské státy zajistí, aby všichni poskytovatelé služeb hazardních her podléhali regulaci.

Článek 5

Kontaktní místa

1. Členské státy mohou vydavatele elektronických peněz definované v čl. 2 bodě 3) směrnice 2009/110/ES²⁵, poskytovatele platebních služeb definované v čl. 4 bodě 11) směrnice (EU) 2015/2366 a poskytovatele služeb souvisejících s kryptoaktivy, kteří vykonávají činnost prostřednictvím zástupců usazených v hostitelském členském státě, a to buď na základě práva usazování, nebo volného pohybu služeb, a jejichž ústředí se nachází v jiném členském státě, požádat, aby na jejich území určili ústřední kontaktní místo. Ústřední kontaktní místo zajišťuje jménem subjektu vykonávajícího činnost na přeshraničním základě dodržování pravidel v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a usnadňuje dohled vykonávaný orgány dohledu, mimo jiné poskytováním dokumentů a informací orgánům dohledu na žádost.
2. Do [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předá je Komisi ke schválení. Tyto návrhy regulačních technických norem stanoví kritéria pro určení okolností, za nichž je vhodné určit ústřední kontaktní místo podle odstavce 1, a funkce ústředního kontaktního místa.
3. Komisi je svěřena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavci 2 tohoto článku v souladu s články 38 až 41 nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final].

Článek 6

Kontroly vrcholného vedení a skutečných majitelů určitých povinných osob

1. Členské státy vyžadují, aby orgány dohledu ověřovaly, zda členové vrcholného vedení v povinných osobách uvedených v článku 4 a skuteční majitelé těchto osob

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

jednají čestně a bezúhonně. Vrcholné vedení těchto povinných osob by mělo mít rovněž znalosti a zkušenosti, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí.

2. Co se týká povinných osob uvedených v čl. 3 bodu 3) písm. a), b), d), e) a h) až l) nařízení [*vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final*], členské státy zajistí, aby orgány dohledu přijaly nezbytná opatření, která osobám odsouzeným za praní peněz, některý ze souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu nebo jejich společníkům zabrání v tom, aby získali profesní akreditaci, zastávali řídicí funkci nebo se stali skutečnými majiteli těchto povinných osob.
3. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu v pravidelných intervalech a při zohlednění míry rizika ověřovaly, zda jsou i nadále splněny požadavky odstavců 1 a 2. Orgány dohledu zejména ověřují, zda vrcholné vedení jedná čestně a bezúhonně a má znalosti a zkušenosti, které jsou nezbytné pro výkon jeho funkcí, v případech, kdy existuje důvodné podezření, že dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně, nebo že u povinné osoby existuje zvýšené riziko takového jednání.
4. Orgány dohledu jsou oprávněny požádat o odvolání osoby odsouzené za praní peněz, některý ze souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu z řídicí funkce u povinných osob uvedených v odstavcích 1 a 2. Orgány dohledu jsou oprávněny odvolat členy vrcholného vedení, u nichž se má za to, že nejednají čestně a bezúhonně nebo nemají znalosti a zkušenosti, které jsou nezbytné pro výkon jejich funkcí.
5. Je-li osoba odsouzená za praní peněz, některý ze souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu skutečným majitelem povinné osoby uvedené v odstavci 2, členské státy zajistí, aby bylo možné tyto osoby oddělit od povinné osoby, mimo jiné tím, že orgánům dohledu je udělena pravomoc požádat o odprodej podílu skutečného majitele v povinné osobě.
6. Pro účely tohoto článku členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem zajistí, aby orgány dohledu či jakýkoli jiný orgán, který je na vnitrostátní úrovni příslušný pro posouzení vhodnosti osob uvedených v odstavci 1 a 2, ověřily existenci příslušného odsouzení v trestním rejstříku dotyčné osoby. Jakákoli výměna informací pro tyto účely se uskuteční v souladu s rámcovým rozhodnutím 2009/315/SVV a rozhodnutím 2009/316/SVV, jak jsou provedena ve vnitrostátním právu.

Oddíl 2

Posuzování rizik

Článek 7

Nadnárodní posouzení rizik

1. Komise provede posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, která mají dopad na vnitřní trh a souvisejí s přeshraničními činnostmi.
Za tímto účelem Komise nejpozději do [*čtyři roky ode dne provedení této směrnice*] vypracuje zprávu, v níž uvedená rizika na úrovni Unie identifikuje, analyzuje a vyhodnotí. Následně tuto zprávu každé čtyři roky aktualizuje. Komise může aktualizovat části zprávy častěji, je-li to vhodné.
2. Zpráva uvedená v odstavci 1 zahrnuje alespoň tyto aspekty:

- a) oblastí a odvětví vnitřního trhu, jež jsou vystaveny rizikům praní peněz a financování terorismu;
 - b) povahu a míru rizik spojených s každou oblastí a odvětvím;
 - c) nejrozšířenější prostředky používané k praní výnosů z nezákonné činnosti, případně včetně těch, které se používají konkrétně v transakcích mezi členskými státy a třetími zeměmi, a to nezávisle na identifikaci třetí země podle oddílu 2 kapitoly III nařízení [*vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final*];
 - d) rizika neuplatnění cílených finančních sankcí v souvislosti s financováním šíření zbraní a vyhýbání se těmto sankcím.
3. Komise vydá členským státům doporučení ohledně vhodných opatření k řešení zjištěných rizik. Rozhodne-li se členský stát ve svých režimech pro boj proti praní peněz a financování terorismu kterékoli z vydaných doporučení neuplatnit, oznámí to Komisi a své rozhodnutí zdůvodní.
 4. Do [*tři roky ode dne provedení této směrnice*] vydá AMLA stanovisko určené Komisi, které se týká rizik praní peněz a financování terorismu ohrožujících Unii. Poté vydává AMLA takové stanovisko každé dva roky.
 5. Při provádění posouzení uvedeného v odstavci 1 organizuje Komise činnost na úrovni Unie, bere v úvahu stanoviska uvedená v odstavci 4 a zapojí odborníky členských států pro oblast boje proti praní peněz a financování terorismu, zástupce vnitrostátních orgánů dohledu a finančních zpravodajských jednotek, jakož i orgán AMLA a jiné orgány na úrovni Unie, je-li to vhodné.
 6. Do dvou let od přijetí zprávy uvedené v odstavci 1 a poté každé čtyři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o opatřeních přijatých na základě zjištění uvedených ve zmíněné zprávě.

Článek 8

Vnitrostátní posouzení rizik

1. Každý členský stát provede vnitrostátní posouzení rizik za účelem identifikace, posouzení, pochopení a zmírnění rizik praní peněz a financování terorismu, která se jej dotýkají. Toto posouzení rizik průběžně aktualizuje a přezkoumává nejméně každé čtyři roky.

Každý členský stát přijme rovněž vhodná opatření k identifikaci, posouzení, pochopení a zmírnění rizik neuplatnění cílených finančních sankcí v souvislosti s financováním šíření zbraní a vyhýbání se těmto sankcím.
2. Každý členský stát určí orgán nebo vytvoří mechanismus pro koordinaci vnitrostátních opatření v reakci na rizika uvedená v odstavci 1. Název tohoto orgánu nebo popis mechanismu oznámí Komisi, orgánu AMLA a ostatním členským státům.
3. Při provádění vnitrostátního posouzení rizik uvedeného v odstavci 1 tohoto článku zohlední členské státy zprávu uvedenou v čl. 7 odst. 1.
4. Každý členský stát použije vnitrostátní posouzení rizik:
 - a) ke zdokonalení svého režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu, zejména určením veškerých oblastí, v nichž mají povinné osoby uplatňovat zesílená opatření, a případně upřesněním opatření, která mají být přijata;

- b) k identifikaci odvětví nebo oblastí s nižším nebo vyšším rizikem praní peněz a financování terorismu, je-li to vhodné;
- c) k posouzení rizik praní peněz a financování terorismu, která jsou spojena s každým typem právnických osob a právních uspořádání na jeho území a k pochopení vystavení rizikům plynoucím ze zahraničních právnických osob a právních uspořádání;
- d) k rozhodování o přidělení zdrojů a stanovení jejich priorit, pokud jde o boj proti praní peněz a financování terorismu, jakož i neuplatňování cílených finančních sankcí v souvislosti s financováním šíření zbraní a vyhýbání se těmto sankcím;
- e) k vypracování vhodných pravidel pro každé odvětví nebo pro oblast v souladu s riziky praní peněz a financování terorismu;
- f) k neprodlenému zpřístupnění relevantních informací příslušným orgánům a povinným osobám, aby jim usnadnil provedení vlastních posouzení rizik v oblastech praní peněz a financování terorismu a posouzení rizik vyhýbání se cíleným finančním sankcím v souvislosti s financováním šíření zbraní podle článku 8 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*.

Ve vnitrostátním posouzení rizik popíší členské státy institucionální strukturu a obecné postupy svého režimu pro boj proti praní peněz a financování terorismu, se zahrnutím mimo jiné i finanční zpravodajské jednotky, daňových orgánů a státních zástupců, jakož i přidělené lidské a finanční zdroje, a to v rozsahu, v jakém jsou tyto informace k dispozici.

5. Členské státy poskytnou výsledky svých vnitrostátních posouzení rizik, včetně jejich aktualizovaných verzí, Komisi, orgánu AMLA a ostatním členským státům. Kterýkoli členský stát může členskému státu, který provádí vnitrostátní posouzení rizik, případně poskytnout další relevantní informace. Shrnutí posouzení rizik je veřejně přístupné. Toto shrnutí nesmí obsahovat utajované informace. Informace obsažené ve shrnutí neumožňují identifikovat žádnou fyzickou nebo právní osobu.

Článek 9

Statistiky

1. Členské státy vedou souhrnné statistiky o záležitostech, které jsou podstatné pro účinnost jejich rámců pro boj proti praní peněz a financování terorismu, za účelem posouzení účinnosti těchto rámců.
2. Statistika podle odstavce 1 obsahuje:
 - a) údaje o velikosti a významu jednotlivých odvětví, která spadají do oblasti působnosti této směrnice, včetně počtu fyzických osob a subjektů a hospodářského významu každého odvětví;
 - b) údaje vypovídající o počtu oznámení, vyšetřování a soudních řízení na vnitrostátní úrovni v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně počtu oznámení podezřelých transakcí učiněných u finanční zpravodajské jednotky, o opatřeních přijatých v návaznosti na tato oznámení, informace o přeshraničních fyzických převodech peněžní hotovosti předané

finanční zpravodajské jednotce podle článku 9 nařízení (EU) 2018/1672 spolu s informacemi o opatřeních přijatých v návaznosti na tyto informace a v ročních souhrnech o počtu vyšetřovaných případů, počtu stíhaných osob, počtu osob odsouzených za praní peněz nebo financování terorismu, druzích predikativních trestných činů identifikovaných podle článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673²⁶, jsou-li tyto údaje k dispozici, a o hodnotě zmrazeného, zajištěného nebo konfiskovaného majetku vyjádřené v eurech;

- c) jsou-li k dispozici, údaje o počtu a procentním podílu oznámení, která vedla k dalšímu vyšetřování, společně s výroční zprávou vyhotovenou finančními zpravodajskými jednotkami podle článku 21;
 - d) údaje o počtu přeshraničních žádostí o informace, které finanční zpravodajská jednotka podala, obdržela a zamítla a kterým plně či částečně vyhověla, rozdělené podle země protistrany;
 - e) údaje o počtu žádostí o vzájemnou právní pomoc nebo jiných mezinárodních žádostí o informace týkající se skutečných majitelů a informace o bankovních účtech uvedené v kapitole IV nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* a oddílech 1 a 2 kapitoly II této směrnice, které byly obdrženy od protějšků mimo Unii nebo podány takovému protějšku, v rozdělení podle příslušných orgánů a země protistrany;
 - f) údaje o lidských zdrojích přidělených orgánům dohledu a rovněž o lidských zdrojích přidělených finanční zpravodajské jednotce za účelem plnění úkolů uvedených v článku 17;
 - g) údaje o počtu opatření v oblasti dohledu, na místě i na dálku, počtu porušení předpisů zjištěných na základě opatření v oblasti dohledu a o sankcích či správních opatřeních uložených orgány dohledu a orgány stavovské samosprávy podle oddílu 4 kapitoly IV;
 - h) údaje o počtu a druhu porušení předpisů zjištěných v souvislosti s povinnostmi stanovenými v kapitole IV nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* a o sankcích nebo správních opatřeních uplatněných v souvislosti s těmito porušeními předpisů, jakož i o počtu kontrol provedených subjektem, který je pověřen správou centrálního registru podle čl. 10 odst. 8 této směrnice.
3. Členské státy zajistí, aby statistické údaje podle odstavce 2 byly shromažďovány a předávány Komisi jednou ročně. Statistiky uvedené v odst. 2 písm. a), c), d) a f) se předávají rovněž orgánu AMLA.
- AMLA uchovává tyto statistické údaje ve své databázi v souladu s článkem 11 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*.
4. Do *[tři roky ode dne provedení této směrnice]* vydá AMLA stanovisko určené Komisi, které se týká metodiky sběru statistických údajů uvedených v odst. 2 písm. a), c), d) a f).
5. Komisi je svěřena pravomoc přijmout prováděcí akty, kterými se stanoví metodika sběru statistických údajů podle odstavce 2 a způsoby jejich předávání Komisi a

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1673 ze dne 23. října 2018 o boji vedeném trestněprávní cestou proti praní peněz (Úř. věst. L 284, 12.11.2018, s. 22).

orgánu AMLA. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 54 odst. 2.

6. Komise zveřejní jednou za dva roky zprávu, která shrne a vysvětlí statistiky uvedené v odstavci 2, a zpřístupní ji na svých internetových stránkách.

KAPITOLA II

REGISTRY

Oddíl I

Registry skutečných majitelů

Článek 10

Registry skutečných majitelů

1. Členské státy zajistí, aby informace o skutečných majitelích uvedené v článku 44 nařízení *[vložit odkaz – nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* a informace o ujednáních týkajících se pověřenců podle článku 47 uvedeného nařízení byly uchovávány v centrálním registru v členském státě, v němž je právnická osoba zapsaná v rejstříku nebo v němž jsou svěřenský správce nebo osoba v rovnocenném postavení v podobném právním uspořádání usazení nebo mají bydliště. Tento požadavek se nevztahuje na společnosti kotované na regulovaném trhu, které podléhají požadavkům na zveřejnění informací, jež jsou rovnocenné požadavkům stanoveným v této směrnici, nebo které podléhají rovnocenným mezinárodním standardům.

Informace o skutečných majitelích obsažené v centrálních registrech mohou být shromažďovány v souladu s vnitrostátními systémy.
2. Existují-li důvodné pochybnosti o přesnosti informací o skutečných majitelích, které jsou uchovávány v centrálních registrech, členské státy zajistí, aby právnické osoby a právní uspořádání měly povinnost poskytnout další informace, a to se zohledněním míry rizika, včetně usnesení představenstva a zápisů z jeho zasedání, dohod o partnerství, svěřenských listin, plných mocí či jiných smluvních ujednání a dokumentace.
3. Není-li žádná osoba identifikována jako skutečný majitel podle čl. 45 odst. 2 a 3 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, centrální registr obsahuje:
 - a) prohlášení s připojeným odůvodněním, že skutečný majitel neexistuje nebo že skutečného majitele nebylo možné určit a ověřit;
 - b) údaje o fyzické osobě či osobách zastávajících funkci ve vrcholném vedení společnosti nebo právnické osoby, které jsou rovnocenné informacím vyžadovaným podle čl. 44 odst. 1 písm. a) nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*.
4. Komisi je svěřena pravomoc přijmout prostřednictvím prováděcích aktů formát pro poskytování informací o skutečných majitelích centrálnímu registru. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 54 odst. 2.
5. Členské státy vyžadují, aby byly informace o skutečných majitelích uchovávány v centrálních registrech přiměřené, přesné a aktuální. Za tímto účelem uplatňují členské státy alespoň tyto požadavky:

- a) povinné osoby oznámí subjektu pověřenému správou centrálních registrů jakékoli nesrovnalosti, které zjistí mezi informacemi o skutečných majitelích dostupnými v centrálních registrech a informacemi o skutečných majitelích, které mají k dispozici podle článku 18 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz]*;
 - b) příslušné orgány oznámí v případě, je-li to vhodné, a v rozsahu, v jakém tento požadavek nezasahuje zbytečně do jejich funkcí, subjektu pověřenému správou centrálních registrů jakékoli jimi zjištěné nesrovnalosti mezi informacemi o skutečných majitelích dostupnými v centrálních registrech a informacemi o skutečných majitelích, které mají k dispozici.
6. Členské státy vyžadují, aby k oznámení nesrovnalostí podle odstavce 5 došlo do čtrnácti kalendářních dnů poté, co byla nesrovnalost zjištěna. V případech nižšího rizika, na něž se vztahují opatření podle oddílu 3 kapitoly III nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz]*, mohou členské státy povolit, aby povinné osoby požádaly klienta o opravu nesrovnalostí technické povahy, které nebrání identifikaci skutečného majitele či majitelů, přímo u subjektu pověřeného správou centrálních registrů.
 7. Členské státy zajistí, aby subjekt pověřený správou centrálních registrů přijal náležitá opatření k odstranění nesrovnalostí, mimo jiné změnou informací obsažených v centrálních registrech, je-li dotýčný subjekt schopen určit a ověřit informace o skutečných majitelích. V centrálních registrech je zanesena zvláštní poznámka týkající se skutečnosti, že byly oznámeny nesrovnalosti, a tato poznámka je přístupná alespoň příslušným orgánům a povinným osobám.
 8. V případě společností nebo jiných právnických osob členské státy zajistí, aby byl subjekt pověřený správou centrálního registru skutečných majitelů oprávněn provádět kontroly, včetně kontrol na místě v prostorách nebo sídle právnické osoby, za účelem zjištění stávajícího skutečného majitele právnické osoby a ověření, zda jsou informace poskytnuté centrálnímu registru přesné, přiměřené a aktuální. Právo centrálního registru ověřovat takovéto informace nesmí být nijak omezeno, znemožněno či vyloučeno.
 9. Členské státy zajistí, aby byl subjekt pověřený správou centrálního registru oprávněn ukládat účinná, přiměřená a odrazující opatření nebo sankce za neposkytnutí správných, přiměřených a aktuálních informací o skutečných majitelích registru.
 10. Členské státy zajistí, aby v případě, že subjekty pověřené správou registrů skutečných majitelů v průběhu kontrol prováděných podle tohoto článku či jiným způsobem zjistí skutečnosti, které mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, neprodleně uvědomily finanční zpravodajskou jednotku.
 11. Centrální registry jsou propojené prostřednictvím evropské centrální platformy zřízené podle čl. 22 odst. 1 směrnice (EU) 2017/1132.
 12. Informace uvedené v odstavci 1 jsou přístupné prostřednictvím vnitrostátních registrů a systému propojení centrálních registrů skutečných majitelů po dobu alespoň pěti let, avšak nejdéle po dobu deseti let poté, co byla společnost nebo jiná právnická osoba z registru vymazána.

Článek 11

Obecná pravidla týkající se přístupu příslušných orgánů, orgánů stavovské samosprávy a povinných osob do registrů skutečných majitelů

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly včasný, neomezený a volný přístup k informacím uchovávaným v propojených centrálních registrech uvedených v článku 10 bez nutnosti upozornit dotčený subjekt nebo uspořádání.
2. Přístup do centrálních registrů uvedených v článku 10 je udělen finančním zpravodajským jednotkám, orgánům dohledu, orgánům veřejné správy se stanovenou odpovědností za boj proti praní peněz nebo financování terorismu, jakož i daňovým orgánům a orgánům, které vyšetřují nebo trestně stíhají praní peněz, související predikativní trestné činy a financování terorismu, sledují a zajišťují nebo zmrazují a konfiskují majetek pocházející z trestné činnosti. Orgánům stavovské samosprávy je přístup do registrů udělen v případě, že vykonávají funkce v oblasti dohledu.
3. Členské státy zajistí, aby při přijímání opatření hloubkové kontroly klienta podle kapitoly III nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz]* měly povinné osoby včasný přístup k informacím uchovávaným v propojených centrálních registrech uvedených v článku 10.
4. Do *[tři měsíce ode dne provedení této směrnice]* oznámí členské státy Komisi seznam příslušných orgánů a orgánů stavovské samosprávy a kategorie povinných osob, jimž je umožněn přístup do registrů, a druh informací, které jsou přístupné povinným osobám, jakož i informace o skutečných majitelích, k nimž může získat přístup veřejnost podle článku 12. Členské státy toto oznámení aktualizují, změní-li se seznam příslušných osob či kategorie povinných subjektů nebo rozsah přístupu uděleného povinným osobám či veřejnosti. Komise zpřístupní informace o přístupu příslušných orgánů a povinných osob, včetně jejich případných změn, ostatním členským státům.

Článek 12

Zvláštní pravidla pro přístup veřejnosti do registrů skutečných majitelů

1. Členské státy zajistí, aby jakákoli osoba z široké veřejnosti měla přístup k níže uvedeným informacím uchovávaným v propojených centrálních registrech podle článku 10:
 - a) v případě právnických osob alespoň k informacím o jméně, měsíci a roce narození, zemi bydliště a státní příslušnosti skutečného majitele a i o povaze a rozsahu účasti skutečného majitele;
 - b) v případě výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo podobných právních uspořádání k informacím o jméně, měsíci a roce narození, zemi bydliště a státní příslušnosti skutečného majitele a i o povaze a rozsahu účasti skutečného majitele, pokud lze prokázat oprávněný zájem.

Kromě informací uvedených v prvním pododstavci písm. a) mohou členské státy za podmínek stanovených vnitrostátním právem zpřístupnit další informace nezbytné pro identifikaci skutečného majitele. Uvedené další informace zahrnují alespoň datum narození či kontaktní údaje v souladu s pravidly Unie a členského státu pro ochranu osobních údajů.

2. Členské státy se mohou rozhodnout, že informace o skutečných majitelích uchovávané v jejich centrálních registrech zpřístupní veřejnosti pod podmínkou ověření pomocí prostředků pro elektronickou identifikaci a příslušných služeb

vytvářejících důvěru podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 910/2014²⁷ a zaplacení poplatku, který nesmí být vyšší než administrativní náklady na zpřístupnění těchto informací, včetně nákladů na správu a rozvoj registru.

Článek 13

Výjimky z pravidel pro přístup do registrů skutečných majitelů

Za výjimečných okolností, které jsou stanoveny ve vnitrostátním právu, mohou členské státy v případě, že by přístup podle čl. 11 odst. 3 a čl. 12 odst. 1 vystavil skutečného majitele nepřiměřenému riziku podvodu, únosu, vydírání, obtěžování, násilí nebo zastrašování nebo pokud je skutečným majitelem nezletilá nebo jinak právně nezpůsobilá osoba, stanovit na základě individuálního posouzení případu výjimku z takového přístupu ke všem nebo některým osobním informacím o skutečném majiteli. Členské státy zajistí, aby byly tyto výjimky uděleny na základě podrobného hodnocení výjimečné povahy daných okolností. Je zaručeno právo na správní přezkum rozhodnutí o výjimce a na účinnou soudní ochranu. Členský stát, který povolil výjimky, zveřejní roční statistické údaje o počtu udělených výjimek a uvedených důvodech a předloží tyto údaje Komisi.

Výjimky udělené podle tohoto článku se nevztahují na povinné osoby uvedené v čl. 3 bodu 3) písm. b) nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz]*, které jsou veřejnými činiteli.

Oddíl 2

Informace o bankovních účtech

Článek 14

Registry bankovních účtů a elektronické systémy vyhledávání dat

1. Členské státy zavedou centralizované automatizované mechanismy, jako jsou centrální registry nebo centrální elektronické systémy vyhledávání dat, které umožňují včasnou identifikaci fyzických nebo právnických osob, jež vlastní nebo kontrolují platební účty a bankovní účty označené číslem ve formátu IBAN ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012²⁸ a bezpečnostní schránky vedené u úvěrových institucí na jejich území.

Členské státy oznámí Komisi charakteristiky těchto vnitrostátních mechanismů a rovněž kritéria, podle nichž jsou informace zaneseny do těchto vnitrostátních mechanismů.

2. Členské státy zajistí, aby informace uchovávané v centralizovaných mechanismech uvedených v odstavci 1 byly neprodleně a v celém rozsahu přímo dostupné vnitrostátním finančním zpravodajským jednotkám. Informace jsou dostupné také příslušným vnitrostátním orgánům za účelem plnění jejich povinností podle této směrnice.

3. Prostřednictvím centralizovaných mechanismů uvedených v odstavci 1 jsou k dispozici a lze vyhledávat tyto informace:

²⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

- a) v případě klienta, který je majitelem účtu, a jakékoli osoby, která prohlašuje, že jedná jménem klienta: jméno doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle čl. 18 odst. 1 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz]*, nebo jedinečným identifikačním číslem;
 - b) v případě skutečného majitele klienta, který je majitelem účtu: jméno doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle čl. 18 odst. 1 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz]*, nebo jedinečným identifikačním číslem;
 - c) v případě bankovního nebo platebního účtu: číslo IBAN a datum otevření a uzavření účtu;
 - d) v případě bezpečnostní schránky: jméno nájemce doplněné buď dalšími identifikačními údaji, které se vyžadují podle čl. 18 odst. 1 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz]*, nebo jedinečným identifikačním číslem a dobou trvání nájmu.
4. Členské státy mohou vyžadovat, aby prostřednictvím centralizovaných mechanismů byly přístupné a vyhledatelné další informace, které jsou považovány za nezbytné k tomu, aby finanční zpravodajské jednotky a jiné příslušné orgány mohly plnit své povinnosti podle této směrnice.
5. Centralizované automatizované mechanismy uvedené v odstavci 1 jsou propojeny prostřednictvím jednotného místa přístupu do registrů bankovních účtů, které vyvine a provozuje Komise.
- Komisi je svěřena pravomoc přijmout prostřednictvím prováděcích aktů technické specifikace a postupy pro připojení centralizovaných automatizovaných mechanismů členských států na jednotné přístupové místo. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 54 odst. 2.
6. Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 3 byly dostupné prostřednictvím jednotného přístupového místa propojujícího centralizované automatizované mechanismy. Členské státy přijmou odpovídající opatření k zajištění toho, aby prostřednictvím jejich vnitrostátních centralizovaných automatizovaných mechanismů a jednotného přístupového místa propojujícího centralizované automatizované mechanismy podle tohoto odstavce byly zpřístupněny pouze takové informace uvedené v odstavci 3, které jsou aktuální a skutečně odpovídají informacím o účtu. Přístup k uvedeným informacím je udělen v souladu s pravidly pro ochranu osobních údajů.
- Ostatní informace, které členské státy považují za nezbytné pro finanční zpravodajské jednotky a ostatní příslušné orgány podle odstavce 4, nejsou prostřednictvím jednotného přístupového místa propojujícího centralizované automatizované mechanismy přístupné a vyhledatelné.
7. Vnitrostátním finančním zpravodajským jednotkám je udělen okamžitý a plný přístup k informacím o platebních a bankovních účtech a bezpečnostních schránkách v ostatních členských státech, které jsou dostupné prostřednictvím jednotného přístupového místa propojujícího centralizované automatizované mechanismy. Členské státy spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí za účelem provedení tohoto odstavce.

Členské státy zajistí, aby pracovníci vnitrostátních finančních zpravodajských jednotek dodržovali vysoké profesní standardy mlčenlivosti a ochrany údajů, byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní.

8. Členské státy zajistí, aby byla zavedena technická a organizační opatření zajišťující bezpečnost údajů podle přísných technologických norem pro účely výkonu pravomoci pro přístup k informacím dostupným prostřednictvím jednotného přístupového místa propojujícího centralizované automatizované mechanismy a vyhledávání v nich podle odstavců 5 a 6 finančními zpravodajskými jednotkami.

Článek 15

Prováděcí akty pro propojení registrů

1. Komisi je v případě potřeby svěřena pravomoc přijmout prostřednictvím prováděcích aktů technické specifikace a postupy nezbytné k zajištění propojení centrálních registrů členských států podle čl. 10 odst. 11, pokud jde o:

- a) technické specifikace stanovící soubor technických údajů nezbytných pro to, aby platforma plnila své funkce, jakož i způsoby uchovávání, používání a ochrany těchto údajů;
- b) společná kritéria pro zpřístupnění informací o skutečných majitelích v rámci systému propojení registrů, v závislosti na úrovni přístupu, jež umožní členské státy;
- c) technické detaily týkající se způsobu, jakým mají být informace o skutečných majitelích zpřístupněny;
- d) technické podmínky pro dostupnost služeb poskytovaných systémem propojení registrů;
- e) technická řešení pro zajištění různých typů přístupu k informacím o skutečných majitelích v souladu s články 11 a 12 této směrnice, včetně ověření uživatelů pomocí prostředků pro elektronickou identifikaci a služeb vytvářejících důvěru podle nařízení (EU) 910/2014;
- f) způsoby platby, jestliže je přístup k informacím o skutečných majitelích podmíněn úhradou poplatku podle čl. 12 odst. 2, přičemž se přihlédne k dostupným platebním nástrojům, jako jsou platební transakce na dálku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 54 odst. 2.

2. Komisi je v případě potřeby svěřena pravomoc přijmout prostřednictvím prováděcích aktů technické specifikace a postupy nezbytné k zajištění propojení centralizovaných mechanismů členských států podle čl. 14 odst. 5, pokud jde o:

- a) technické specifikace stanovící metody komunikace s využitím elektronických prostředků pro účely jednotného místa přístupu do registrů bankovních účtů;
- b) technické specifikace komunikačních protokolů;
- c) technické specifikace vymezující zabezpečení údajů, záruky ochrany osobních údajů, používání a ochranu informací, které jsou vyhledatelné a přístupné prostřednictvím jednotného místa přístupu do registrů bankovních účtů, jež propojuje centralizované automatizované mechanismy;

- d) společná kritéria, podle nichž jsou prostřednictvím jednotného přístupového místa propojujícího centralizované automatizované mechanismy vyhledatelné informace o bankovních účtech;
- e) technické detaily týkající se způsobu, jakým jsou informace zpřístupněny prostřednictvím jednotného přístupového místa propojujícího centralizované automatizované mechanismy, včetně ověření uživatelů pomocí prostředků pro elektronickou identifikaci a příslušných služeb vytvářejících důvěru podle nařízení (EU) 910/2014;
- f) technické podmínky pro dostupnost služeb poskytovaných jednotným přístupovým místem propojujícím centralizované automatizované mechanismy.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 54 odst. 2.

3. Při přijímání prováděcích aktů uvedených v odstavcích 1 a 2 zohlední Komise osvědčené technologie a existující postupy. Komise zajistí, aby v souvislosti s vývojem a provozováním jednotného přístupového místa nevznikaly náklady překračující rámec toho, co je naprosto nezbytné k provádění této směrnice.

Oddíl 3

Registry nemovitostí

Článek 16

Registry nemovitostí

1. Členské státy poskytnou příslušným orgánům přístup k informacím, které umožňují včasnou identifikaci jakýchkoli fyzických nebo právnických osob vlastnicích nemovitosti, a to i prostřednictvím registrů nebo elektronických systémů vyhledávání dat, jsou-li k dispozici. Příslušné orgány mají přístup rovněž k informacím umožňujícím identifikovat a analyzovat transakce týkající se nemovitostí, včetně jejich ekonomické hodnoty a údajů o fyzických nebo právnických osobách účastnících se těchto transakcí, mimo jiné k informacím o tom, zda fyzická nebo právnická osoba vlastní, prodává či nabývá nemovitost jménem právního uspořádání, jsou-li tyto informace k dispozici.
Finanční zpravodajské jednotky mají k informacím uvedeným v prvním pododstavci přímý a okamžitý přístup.
2. Do *[tři měsíce ode dne provedení této směrnice]* oznámí členské státy Komisi seznam příslušných orgánů, jimž byl udělen přístup do registrů nebo systémů uvedených v odstavci 1, a druh informací, které jim jsou zpřístupněny. Členské státy toto oznámení aktualizují, změní-li se seznam příslušných orgánů nebo rozsah uděleného přístupu k informacím. Komise tyto informace, včetně jejich případných změn, zpřístupní ostatním členským státům.

KAPITOLA III

Finanční zpravodajské jednotky

Článek 17

Zřízení finančních zpravodajských jednotek

1. Každý členský stát zřídí finanční zpravodajskou jednotku za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu, jejich odhalování a účinného boje proti nim.

2. Finanční zpravodajské jednotky jsou jediným ústředním vnitrostátním útvarem odpovědným za přijímání a analýzu oznámení podezřelých transakcí a jiných informací, které se týkají praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu, předložených povinnými osobami podle článku 50 nebo oznámení podaných povinnými osobami podle čl. 59 odst. 4 písm. b) nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final] a celními orgány podle článku 9 nařízení (EU) 2018/1672.
3. Finanční zpravodajská jednotka odpovídá za předávání výsledků svých analýz a jakýchkoli dalších relevantních informací ostatním příslušným orgánům, existují-li důvody pro podezření z praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu. Musí být schopna získat od povinných osob další informace.

Funkce finanční zpravodajské finanční jednotky v oblasti finanční analýzy spočívá:

- a) v operativní analýze, která se zaměřuje na jednotlivé případy a konkrétní cíle nebo na příslušné vybrané informace, v závislosti na druhu a množství obdržených informací a předpokládaném použití informací po jejich předání;
- b) ve strategické analýze, jež se zabývá trendy a způsoby praní peněz a financování terorismu.

Do [jeden rok ode dne provedení této směrnice] vydá AMLA pokyny určené finančním zpravodajským jednotkám, které se týkají povahy, rysů a cílů operativní a strategické analýzy.

4. Každá finanční zpravodajská jednotka musí být provozně nezávislá a samostatná, to znamená, že musí mít pravomoc a schopnost vykonávat své funkce volně, včetně schopnosti samostatně rozhodovat o tom, zda konkrétní informace analyzovat, vyžádat si je a předat. Nesmí být vystavena nepatřičnému ovlivňování nebo vměšování ze strany politiků, vlády nebo odvětví.

Nachází-li se finanční zpravodajská jednotka v rámci existující struktury jiného orgánu, jsou hlavní funkce finanční zpravodajské jednotky nezávislé a provozně oddělené od ostatních funkcí hostitelského orgánu.

5. Členské státy poskytnou svým finančním zpravodajským jednotkám náležité finanční, lidské a technické zdroje, aby mohly plnit své úkoly. Finanční zpravodajské jednotky mohou získat a využívat zdroje potřebné pro plnění jejich funkcí. Jejich pracovníci jsou bezúhonní a náležitě kvalifikovaní a dodržují vysoké profesní standardy.
6. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky zavedly pravidla upravující zabezpečení a důvěrnost informací.
7. Každý členský stát zajistí, aby s ohledem na výměnu informací mohla jeho finanční zpravodajská jednotka uzavírat ujednání nebo nezávisle spolupracovat s ostatními vnitrostátními příslušnými orgány podle článku 45.

Článek 18

Přístup k informacím

1. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky měly:
 - a) okamžitý a s výjimkou bodu ii) přímý přístup alespoň k těmto finančním informacím:

- i) informacím obsaženým ve vnitrostátních centralizovaných automatizovaných mechanismech podle článku 14;
 - ii) informacím o bezhotovostních převodech;
 - iii) informacím od povinných osob;
 - iv) informacím o hypotékách a půjčkách;
 - v) informacím obsaženým ve vnitrostátních databázích měn a směnárén;
 - vi) informacím o cenných papírech;
- b) okamžitý a s výjimkou bodu xiv) přímý přístup alespoň k těmto správním informacím:
- i) fiskálními údajům, včetně údajů, které mají k dispozici daňové orgány;
 - ii) vnitrostátním registrům nemovitostí nebo elektronickým systémům vyhledávání dat a pozemkovým a katastrálním registrům;
 - iii) vnitrostátní evidenci občanů a registrům obyvatel, pokud jde o fyzické osoby;
 - iv) vnitrostátním registrům cestovních pasů a víz;
 - v) databázím přeshraničních cest;
 - vi) komerčním databázím, včetně obchodních rejstříků a databází politicky exponovaných osob;
 - vii) vnitrostátním registrům motorových vozidel, letadel a plavidel;
 - viii) vnitrostátním registrům sociálního zabezpečení;
 - ix) celním údajům, včetně přeshraničních fyzických převodů peněžní hotovosti;
 - x) vnitrostátním registrům ručních palných a lehkých zbraní;
 - xi) vnitrostátním registrům skutečných majitelů;
 - xii) údajům dostupným prostřednictvím propojení registrů skutečných majitelů podle čl. 10 odst. 11;
 - xiii) registrům neziskových organizací;
 - xiv) informacím, které mají v držení orgány finančního dohledu a regulační orgány v souladu s článkem 45 a čl. 50 odst. 2;
 - xv) databázím uchovávajícím údaje o obchodování s emisemi CO₂, které jsou zřízeny podle nařízení Komise (EU) 389/2013²⁹;
 - xvi) informacím o ročních účetních závěrkách společností;
 - xvii) vnitrostátním registrům v oblasti migrace/přistěhovalectví;
 - xviii) informacím, které mají k dispozici obchodní soudy;

²⁹ Nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ze dne 2. května 2013 o vytvoření registru Unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009 a o zrušení nařízení Komise (EU) č. 920/2010 a č. 1193/2011 (Úř. věst. L 122, 3.5.2013, s. 1).

- xix) informacím obsaženým v insolvenčních databázích a informacím v držení insolvenčních správců;
- c) přímý nebo nepřímý přístup k těmto informacím v oblasti prosazování práva:
- i) jakémukoli druhu informací nebo údajů, které již jsou v držení příslušných orgánů v souvislosti s prevencí, odhalováním, vyšetřováním nebo stíháním trestných činů;
 - ii) jakémukoli druhu informací nebo údajů, které jsou v souvislosti s prevencí, odhalováním, vyšetřováním nebo stíháním trestných činů v držení orgánů veřejné správy nebo soukromých subjektů a které jsou dostupné příslušným orgánům bez přijetí donucovacích opatření podle vnitrostátního práva.

Informace uvedené v písmenu c) mohou zahrnovat výpisy z rejstříku trestů, informace o vyšetřování, informace o zmrazení či zajištění majetku nebo o dalších vyšetřovacích či předběžných opatřeních a informace o odsuzujících rozsudcích a o konfiskacích.

2. Nejsou-li informace uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c) uchovávány v databázích nebo registrech, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby zajistily, že finanční zpravodajské jednotky mohou získat přístup k těmto informacím jiným způsobem.
3. Je-li finančním zpravodajským jednotkám umožněn nepřímý přístup k informacím, odpoví dožádaný orgán na žádost včas.
4. Každá zpravodajská jednotka je v rámci svých funkcí schopna požadovat, získat a používat informace od kterékoli povinné osoby za účelem plnění svých funkcí podle čl. 17 odst. 3, a to i v případě, že nebylo podáno předchozí oznámení podle čl. 50 odst. 1 písm. a) nebo čl. 51 odst. 1 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*. Povinné osoby nemusí žádostem o informace podaným podle tohoto odstavce vyhovět v případě, že se týkají informací získaných v situacích uvedených v čl. 51 odst. 2 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*.

Článek 19

Odpovědi na žádosti o informace

1. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky odpovídaly včas na odůvodněné žádosti o informace podané jinými příslušnými orgány v jejich členském státě nebo orgány Unie odpovědnými za vyšetřování nebo stíhání trestné činnosti, pokud jsou tyto žádosti o informace odůvodněny obavami týkajícími se praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu nebo pokud jsou tyto informace nezbytné, aby mohl příslušný orgán plnit své úkoly podle této směrnice. O provedení předání informací rozhoduje finanční zpravodajská jednotka.

Finanční zpravodajská jednotka nemá povinnost žádosti o informace vyhovět, jestliže má objektivní důvody předpokládat, že by poskytnutí takových informací mělo nepříznivý dopad na probíhající vyšetřování nebo analýzy, nebo, ve výjimečných případech, jestliže by poskytnutí informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům fyzické nebo právnické osoby nebo irelevantní s ohledem na účely, pro které byla žádost podána.

2. Příslušné orgány poskytnou finanční zpravodajské jednotce zpětnou vazbu ohledně využití informací předaných podle tohoto článku. Tato zpětná vazba se poskytuje co nejdříve, každopádně nejméně jednou ročně, a to tak, aby byla finanční zpravodajská jednotka informována o opatřeních, která příslušné orgány přijaly na základě informací poskytnutých finanční zpravodajskou jednotkou, a aby mohla finanční zpravodajská jednotka vykonávat svou funkci v oblasti operativní analýzy.

Článek 20

Pozastavení nebo odnětí souhlasu s transakcí a pozastavení účtu

1. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky byly v případě výskytu podezření, že transakce souvisí s praním peněz nebo financováním terorismu, oprávněny přímo či nepřímo přijmout okamžitá opatření spočívající v pozastavení nebo odnětí souhlasu s uskutečňovanou transakcí. Toto pozastavení je povinné osobě uloženo do 48 hodin od obdržení oznámení podezřelé transakce, aby bylo možné transakci analyzovat, podezření potvrdit a předat výsledky analýzy příslušným orgánům. Členské státy za podmínky dodržení vnitrostátních procesních záruk zajistí, aby byla transakce pozastavena po dobu nejvýše patnácti kalendářních dnů ode dne uložení takového pozastavení povinné osobě.

Finanční zpravodajská jednotka je oprávněna uložit takovéto pozastavení přímo či nepřímo na žádost finanční zpravodajské jednotky z jiného členského státu po dobu a za podmínek stanovených ve vnitrostátním právu finanční zpravodajské jednotky, která žádost obdrží.

2. Existuje-li podezření, že několik transakcí s využitím bankovního nebo platebního účtu souvisí s praním peněz nebo financováním terorismu, členské státy zajistí, že finanční zpravodajská jednotka je oprávněna přímo či nepřímo přijmout okamžitá opatření spočívající v pozastavení používání bankovního nebo platebního účtu, aby bylo možné transakci uskutečňovanou prostřednictvím účtu analyzovat, podezření potvrdit a předat výsledky analýzy příslušným orgánům.

Toto pozastavení je povinné osobě uloženo do 48 hodin od obdržení oznámení podezřelé transakce a neprodleně je o něm informován příslušný justiční orgán. Členské státy zajistí, aby bylo používání dotyčného bankovního nebo platebního účtu pozastaveno po dobu nejvýše pěti dnů ode dne uložení takového pozastavení. Členské státy zajistí, aby případné prodloužení takového pozastavení povolil příslušný justiční orgán.

3. Členské státy poskytnou osobě, o jejíž bankovní nebo platební účet se jedná, možnost účinně napadnout pozastavení u soudu v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním právem.
4. Finanční zpravodajské jednotky jsou oprávněny uložit pozastavení uvedené v odstavcích 1 a 2 přímo či nepřímo na žádost finanční zpravodajské jednotky z jiného členského státu za podmínek stanovených ve vnitrostátním právu finanční zpravodajské jednotky, která žádost obdrží.

Článek 21

Zpětná vazba poskytovaná finančními zpravodajskými jednotkami

1. Každý členský stát zajistí, aby jeho finanční zpravodajská jednotka vydávala výroční zprávu o své činnosti. Zpráva obsahuje statistiky týkající se:

- a) oznámení podezřelých transakcí, která podaly povinné osoby;
- b) informací zveřejněných orgány dohledu a registry skutečných majitelů;
- c) předání příslušným orgánům;
- d) žádostí podaných jiným finančním zpravodajským jednotkám a obdržených od jiných zpravodajských jednotek;
- e) údajů o přeshraničních fyzických převodech peněžní hotovosti poskytnutých celními orgány.

Zpráva uvedená v prvním pododstavci obsahuje rovněž informace o zjištěných trendech a typologiích, které jsou uvedeny ve spisech předaných jiným příslušným orgánům.

Finanční zpravodajské jednotky předají zprávu povinným osobám. Tato zpráva je zveřejněna do čtyř měsíců od jejího předání s výjimkou prvků zprávy, které obsahují utajované informace. Informace obsažené ve shrnutí neumožňují identifikovat žádnou fyzickou nebo právnickou osobu.

2. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky poskytly povinným osobám zpětnou vazbu ohledně oznámení podezření z praní peněz nebo financování terorismu. Tato zpětná vazba se týká přinejmenším kvality poskytnutých informací, včasnosti oznámení, popisu podezření a dokumentace poskytnuté ve fázi podání oznámení.

Finanční zpravodajské jednotky poskytnou takovouto zpětnou vazbu nejméně jednou ročně bez ohledu na to, zda je poskytnuta jednotlivé povinné osobě, nebo skupině povinných osob, přičemž se zohlední celkový počet podezřelých transakcí oznámených povinnými osobami.

Tato zpětná vazba je zpřístupněna rovněž orgánům dohledu, aby mohly vykonávat dohled založený na posouzení rizik v souladu s článkem 31.

Povinnost poskytovat zpětnou vazbu nesmí ohrozit probíhající analytickou činnost finanční zpravodajské jednotky ani vyšetřování nebo správní řízení následující po předání zprávy finanční zpravodajskou jednotkou a není jí dotčena použitelnost požadavků na ochranu a důvěrnost údajů.

3. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky poskytovaly celním orgánům včas zpětnou vazbu ohledně užitečnosti informací předaných podle článku 9 nařízení (EU) 2018/1672 a o opatřeních přijatých v návaznosti na tyto informace.

Článek 22

Spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky spolupracovaly mezi sebou navzájem a se svými protějšky ve třetích zemích v největší možné míře bez ohledu na své organizační postavení.

Článek 23

Chráněné komunikační kanály

1. Zřizuje se systém pro výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států (dále jen „FIU.NET“). Systém zaručí zabezpečenou komunikaci a umožní pořízení písemného záznamu za podmínek, jež dovolí ověření pravosti. Tento systém lze použít rovněž ke komunikaci s protějšky finančních zpravodajských jednotek ve třetích zemích a s jinými orgány a institucemi Unie. Systém FIU.NET spravuje orgán AMLA.
2. Členské státy zajistí, aby se veškerá výměna informací podle článku 24 uskutečňovala pomocí systému FIU.NET. V případě technického selhání systému FIU.NET jsou informace předávány jinými vhodnými prostředky, které zajišťují vysokou úroveň zabezpečení údajů.
Výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami a jejich protějšky ve třetích zemích se uskutečňují rovněž prostřednictvím chráněných komunikačních kanálů.
3. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky za účelem plnění svých úkolů podle této směrnice spolupracovaly při používání nejmodernějších technologií v souladu s jejich vnitrostátním právem.

Článek 24

Výměna informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami

1. Členské státy zajistí, aby si finanční zpravodajské jednotky vyměňovaly, z vlastního podnětu nebo na žádost, veškeré informace, které mohou být relevantní pro zpracování nebo analýzu informací o praní peněz, souvisejících predikativních trestných činech nebo financování terorismu a o zapojených fyzických nebo právnických osobách ze strany finančních zpravodajských jednotek, a to i v případě, že druh predikativního trestného činu, o který se pravděpodobně jedná, není v okamžiku výměny informací určen.
Žádost musí obsahovat relevantní skutečnosti, podkladové informace, důvody žádosti a způsob, jak budou požadované informace využity.
Jestliže finanční zpravodajská jednotka obdrží oznámení podle čl. 50 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final], které se týká jiného členského státu, neprodleně předá oznámení nebo veškeré relevantní informace z něj získané finanční zpravodajské jednotce dotyčného členského státu.
2. Do [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] vypracuje AMLA návrhy prováděcích technických norem a předá je Komisi ke schválení. Tyto návrhy prováděcích technických norem upřesňují formát, který se použije k výměně informací podle odstavce 1.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijmout prováděcí technické normy uvedené v odstavci 2 tohoto článku v souladu s článkem 42 nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final].
4. Do [jeden rok ode dne provedení této směrnice] vydá AMLA pokyny určené finančním zpravodajským jednotkám, které stanoví příslušné faktory, jež je nutno vzít v úvahu při rozhodování o tom, zda se oznámení podle čl. 50 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz

– *COM/2021/420 final*] týká jiného členského státu, postupy, jež mají být zavedeny pro předávání a přijímání oznámení, a následná opatření, která je nutno přijmout.

5. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka, jíž je žádost adresována, byla povinna při zodpovídání žádosti o informace podle odstavce 1 od jiné finanční zpravodajské jednotky použít veškeré své dostupné pravomoci, které by k získání a analýze informací obvykle použila na vnitrostátní úrovni.

Usiluje-li finanční zpravodajská jednotka o získání dalších informací od povinné osoby usazené v jiném členském státě, která působí na území jejího členského státu, podává se žádost finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území je povinná osoba usazena. Dotyčná finanční zpravodajská jednotka získá informace v souladu s čl. 50 odst. 1 nařízení [*vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final*] a odpovědi bezodkladně předá.

6. Členské státy zajistí, aby v případě, je-li finanční zpravodajská jednotka požádána o poskytnutí informací podle odstavce 1, odpověděla na žádost co nejdříve, každopádně nejpozději do sedmi dnů od obdržení žádosti. Ve výjimečných, řádně odůvodněných případech může být tato lhůta prodloužena, nejdéle však o čtrnáct kalendářních dnů. Není-li dožádaná finanční zpravodajská jednotka s to požadované informace získat, uvědomí o tom dožadující finanční zpravodajskou jednotku.

7. Členské státy zajistí, aby ve výjimečných, odůvodněných a naléhavých případech a odchýlně od odstavce 6 poskytla finanční zpravodajská jednotka, které byla podle odstavce 1 podána žádost o informace, jež jsou obsaženy v databázi nebo registru, k nimž má dožádaná finanční zpravodajská jednotka přímý přístup, nebo které již má k dispozici, tyto informace nejpozději do 24 hodin od obdržení žádosti.

Není-li dožádaná finanční zpravodajská jednotka schopna odpovědět do 24 hodin nebo nemá-li přímý přístup k informacím, sdělí důvody. Pokud by poskytnutí požadovaných informací ve lhůtě 24 hodin představovalo pro dožádanou finanční zpravodajskou jednotku nepřiměřenou zátěž, může poskytnutí informací odložit. V tomto případě dožádaná finanční zpravodajská jednotka neprodleně informuje dožadující finanční zpravodajskou jednotku o tomto odkladu a poskytne požadované informace co nejdříve, nejpozději však do tří kalendářních dnů.

8. Finanční zpravodajská jednotka může odmítnout výměnu informací pouze ve výjimečných případech, pokud by daná výměna mohla být v rozporu se základními zásadami jejího vnitrostátního práva. Tyto výjimečné okolnosti musí být stanoveny tak, aby bránily zneužívání a nepatřičnému omezování volné výměny informací k analytickým účelům.

Do [*jeden rok ode dne provedení směrnice*] oznámí členské státy Komisi výjimečné okolnosti uvedené v prvním pododstavci. Členské státy tato oznámení aktualizují, dojde-li ke změnám výjimečných okolností zjištěných na vnitrostátní úrovni.

Článek 25

Společné analýzy

1. Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky mohly provádět společné analýzy podezřelých transakcí a činností.
2. Pro účely odstavce 1 zřídí příslušné finanční zpravodajské jednotky, kterým je nápomocen AMLA v souladu s článkem 33 nařízení [*vložit odkaz – návrh nařízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final*], tým pro společné analýzy,

a to pro konkrétní účel a na omezenou dobu, jež může být po vzájemné dohodě prodloužena, který provádí operativní analýzy podezřelých transakcí nebo činností za účasti jedné či více finančních zpravodajských jednotek, které tým zřídily.

3. Tým pro společné analýzy může být zřízen, pokud:
 - a) operativní analýzy finanční zpravodajské jednotky vyžadují složité a náročné analýzy s vazbami na jiné členské státy;
 - b) několik finančních zpravodajských jednotek provádí operativní analýzy, kdy okolnosti případu vyžadují koordinovaná, současná opatření v dotčených členských státech.
- Žádost o zřízení týmu pro společné analýzy může podat kterákoli z dotčených finančních zpravodajských jednotek.
4. Členské státy zajistí, aby byl člen jejich finanční zpravodajské jednotky přidělený do týmu pro společné analýzy v souladu s vnitrostátním právem a v mezích své pravomoci schopen poskytnout týmu informace, které má k dispozici jeho finanční zpravodajská jednotka, za účelem analýzy prováděné týmem.
 5. Potřebuje-li tým pro společné analýzy pomoc od jiné finanční zpravodajské jednotky, než jsou jednotky, které jsou součástí týmu, může tuto jinou finanční zpravodajskou jednotku požádat, aby:
 - a) se připojila k týmu pro společné analýzy;
 - b) poskytla týmu pro společné analýzy finanční zpravodajské informace a finanční údaje.

Článek 26

Využití vyměňovaných informací finančními zpravodajskými jednotkami

Informace a dokumenty získané podle článků 22 a 24 se použijí v zájmu plnění úkolů finanční zpravodajské jednotky tak, jak stanoví tato směrnice. Při výměně informací a dokumentů podle článků 22 a 24 může předávající finanční zpravodajská jednotka stanovit omezení a podmínky pro použití těchto informací. Přijímající finanční zpravodajská jednotka musí uvedená omezení a podmínky dodržet.

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky určily alespoň jednu kontaktní osobu nebo místo, které bude odpovědné za přijímání žádostí o informace od finančních zpravodajských jednotek v jiných členských státech.

Článek 27

Souhlas s dalším šířením informací vyměňovaných mezi finančními zpravodajskými jednotkami

1. Členské státy zajistí, aby byly informace vyměňované podle článků 22 a 24 použity pouze k účelu, ke kterému byly vyžádány či poskytnuty, a aby jakékoli předání těchto informací přijímající finanční zpravodajskou jednotkou jinému orgánu, agentuře nebo útvaru nebo jejich použití k účelům nad rámec účelů původně odsouhlasených bylo podmíněno předchozím souhlasem finanční zpravodajské jednotky, která informace poskytla.
2. Členské státy zajistí, aby byl předchozí souhlas dožádané finanční zpravodajské jednotky s předáním informací příslušným orgánům poskytnut neprodleně a v největší možné míře bez ohledu na druh predikativních trestných činů. Dožádaná

finanční zpravodajská jednotka nesmí souhlas s takovým předáním informací odmítnout, ledaže by takové předání překračovalo oblast působnosti jejich předpisů týkajících se boje proti praní peněz a financování terorismu nebo mohlo vést k narušení vyšetřování nebo by jinak odporovalo základním zásadám vnitrostátního práva uvedeného členského státu. Každé takové odmítnutí udělit souhlas musí být náležitě vysvětleno. Případy, kdy finanční zpravodajské jednotky mohou odmítnout udělení souhlasu, jsou stanoveny tak, aby nedocházelo ke zneužívání a zbytečnému omezování předávání informací příslušným orgánům.

Článek 28

Účinek trestněprávních předpisů

Rozdíly ve vnitrostátních právních předpisech, pokud jde o vymezení predikativních trestných činů, nesmí bránit tomu, aby finanční zpravodajské jednotky mohly poskytnout pomoc jiné finanční zpravodajské jednotce, a nesmí omezovat výměnu, předávání a používání informací podle článků 24, 26 a 27.

KAPITOLA IV

DOHLED V OBLASTI BOJE PROTI PRANÍ PENĚZ

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 29

Pravomoci a zdroje vnitrostátních orgánů dohledu

1. Členské státy zajistí, aby všechny povinné osoby podléhaly náležitému dohledu. Za tímto účelem členské státy ustanoví orgány dohledu, aby účinně sledovaly dodržování požadavků stanovených v nařízení [*vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final*] a požadavku na uplatňování cílených finančních sankcí ze strany povinných osob a přijímaly opatření nezbytná k zajištění souladu s těmito požadavky.
2. Členské státy zajistí, aby měly orgány dohledu náležité finanční, lidské a technické zdroje pro plnění úkolů uvedených v odstavci 4. Členské státy zajistí, aby pracovníci těchto orgánů byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní a dodržovali vysoké profesní standardy, včetně standardů mlčenlivosti, ochrany údajů a řešení střetů zájmů.
3. V případě povinných osob uvedených v čl. 3 bodu 3) písm. a), b) a d) nařízení [*vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final*], mohou členské státy povolit, aby funkci uvedenou v odstavci 1 tohoto článku vykonávaly orgány stavovské samosprávy, pokud mají pravomoci uvedené v odstavci 5 tohoto článku a náležité finanční, lidské a technické zdroje pro plnění svých funkcí. Členské státy zajistí, aby pracovníci těchto orgánů byli bezúhonní a náležitě kvalifikovaní a aby dodržovali vysoké profesní standardy, včetně standardů mlčenlivosti, ochrany údajů a řešení střetů zájmů.
4. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány dohledu plnily tyto úkoly:
 - a) předávaly příslušné informace povinným osobám podle článku 30;

- b) rozhodovaly o případech, kdy jsou zvláštní rizika související s určitým odvětvím zřetelná a známá a nevyžadují se individuální zdokumentovaná posouzení rizik podle článku 8 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*;
 - c) ověřovaly adekvátnost a uplatňování vnitřních strategií, kontrol a postupů povinných osob podle kapitoly II nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* a lidských zdrojů přidělených na plnění úkolů vyžadovaných podle uvedeného nařízení;
 - d) pravidelně posuzovaly a sledovaly rizika praní peněz a financování terorismu, jimž jsou povinné osoby vystaveny;
 - e) sledovaly plnění povinností týkajících se cílených finančních kontrol povinnými osobami;
 - f) prováděly veškerá potřebná šetření na dálku i na místě a tematická šetření a jakákoli jiná šetření, posouzení a analýzy potřebné pro ověření toho, zda povinná osoba dodržuje požadavky nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, požadavek na uplatňování cílených finančních sankcí a případná správní opatření přijatá podle článku 41;
 - g) přijímaly náležitá opatření v oblasti dohledu k řešení případných porušení platných požadavků ze strany povinných osob, která byla zjištěna během posouzení v rámci dohledu, a sledovaly provádění takovýchto opatření.
5. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly odpovídající pravomoci k plnění svých úkolů stanovených v odstavci 4, včetně pravomoci:
- a) vyžadovat od povinných osob předložení veškerých informací potřebných ke sledování a ověřování dodržování požadavků nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* a k provádění kontrol, včetně od zástupců nebo externích poskytovatelů služeb, které povinná osoba pověřila externím zajišťováním části jejích úkolů za účelem splnění požadavků nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*;
 - b) ukládat vhodná a přiměřená správní opatření k nápravě situace v případě porušení předpisů, včetně uložení správních sankcí v souladu s oddílem 4 této kapitoly.
6. Členské státy zajistí, aby orgány finančního dohledu a orgány dohledu nad poskytovateli služeb hazardních her měly navíc k pravomocím uvedeným v odstavci 5 dodatečné pravomoci, včetně pravomoci provést prohlídku obchodních prostor povinné osoby bez předchozího oznámení, pokud to vyžaduje řádné provedení a účinnost kontroly, a aby měly veškeré potřebné prostředky pro provedení takového šetření.
- Pro účely prvního pododstavce mohou orgány dohledu přinejmenším:
- a) zkoumat knihy a záznamy povinné osoby a pořizovat z těchto knih a záznamů kopie nebo výpisy;
 - b) získat přístup k jakémukoli softwaru, databázím, nástrojům IT či jiným elektronickým prostředkům zaznamenávání informací, které povinná osoba používá;

- c) získat písemné či ústní vysvětlení od jakékoli osoby odpovědné za vnitřní strategie a kontroly v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu nebo od jejich zástupců či pracovníků, jakož i od zástupců a pracovníků subjektů, jež povinná osoba pověřila externím zajišťováním úkolů podle článku 40 nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final], a vyslechnout jakoukoli osobu, která souhlasí s výslechem, za účelem získání informací týkajících se předmětu šetření.

Článek 30

Poskytování informací povinným osobám

1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu zpřístupnily informace o praní peněz a financování terorismu povinným osobám, nad nimiž vykonávají dohled.
2. Údaje uvedené v odstavci 1 musí zahrnovat:
 - a) nadnárodní posouzení rizik vypracované Komisí podle článku 7 a příslušná doporučení Komise vydaná na základě uvedeného článku;
 - b) vnitrostátní nebo odvětvové posouzení rizik podle článku 8;
 - c) příslušné pokyny, doporučení a stanoviska, která vydal AMLA podle článků 43 a 44 nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final];
 - d) informace o třetích zemích identifikovaných podle oddílu 2 kapitoly III nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final];
 - e) veškeré pokyny a zprávy vyhotovené orgánem AMLA a jinými orgány dohledu a případně orgánem veřejné správy, který vykonává dozor nad orgány stavovské samosprávy, finančními zpravodajskými jednotkami či jinými příslušnými orgány nebo mezinárodními organizacemi a tvůrci standardů s ohledem na způsoby praní peněz a financování terorismu, jež se mohou vztahovat na dané odvětví, a údaje, které mohou usnadnit identifikaci transakcí nebo činností, u nichž hrozí, že souvisejí s praním peněz a financováním terorismu v dotyčném odvětví, jakož i povinnosti povinných osob ve vztahu k cíleným finančním sankcím.
3. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu neprodleně zpřístupnily povinným osobám, nad nimiž vykonávají dohled, informace o osobách nebo subjektech určených ve vztahu k cíleným finančním sankcím.

Článek 31

Dohled založený na posouzení rizik

1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu uplatňovaly přístup k dohledu založený na posouzení rizik. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby:
 - a) dobře rozuměly rizikům praní peněz a financování terorismu vyskytujícím se v jejich členském státě;
 - b) vyhodnocovaly všechny relevantní informace o konkrétních vnitrostátních a mezinárodních rizicích souvisejících s klienty, produkty a službami povinných osob;

- c) odvozovaly četnost a intenzitu dohledu, na místě i dálkového a tematického dohledu, od rizikového profilu povinných osob a od rizik praní peněz a financování terorismu vyskytujících se v tomto členském státě. Za tímto účelem vypracují orgány dohledu roční programy dohledu.
2. Do *[dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost]* vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi ke schválení. Tyto návrhy regulačních technických norem stanoví referenční hodnoty a metodiku pro posuzování a klasifikaci profilu povinných osob z hlediska přirozeného a zbytkového rizika, jakož i četnost přezkumu tohoto rizikového profilu. Tato četnost přihlíží k závažným událostem nebo vývoji v řízení a fungování povinné osoby, jakož i k povaze a velikosti podniku.
 3. Komisi je svěřena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v odstavci 2 tohoto článku v souladu s články 38 až 41 nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*.
 4. Do *[jeden rok ode dne provedení této směrnice]* vydá AMLA pokyny určené orgánům dohledu, jež se týkají charakteristik přístupu k dohledu založeného na posouzení rizik a opatření, která mají být přijata při výkonu dohledu zohledňujícího míru rizika.
 5. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu zohledňovaly míru vlastního uvážení, která je povinné osobě umožněna, a odpovídajícím způsobem přezkoumávaly posouzení rizik, jež bylo podkladem pro toto vlastní uvážení, a adekvátnost její strategie, vnitřních kontrol a postupů.
 6. Členské státy zajistí, aby byly výsledky posouzení rizik prováděných orgány dohledu podle tohoto článku zpřístupněny v souhrnné podobě finančním zpravodajským jednotkám.

Článek 32

Sdělování informací finančním zpravodajským jednotkám

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány dohledu odhalí během kontrol prováděných u povinných osob nebo jakýmkoliv jiným způsobem skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, neprodleně informovaly finanční zpravodajskou jednotku.
2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu zmocněné k dohledu nad burzou, devizovým trhem a trhem s finančními deriváty informovaly finanční zpravodajskou jednotku, jestliže odhalí skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu.

Článek 33

Dohled nad povinnými osobami vykonávajícími činnost na základě svobody usazování a volného pohybu služeb

1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu navzájem spolupracovaly v největší možné míře bez ohledu na svou povahu či postavení. Taková spolupráce může zahrnovat provádění – v rámci pravomocí dožadovaného orgánu dohledu – šetření jménem dožadujícího orgánu dohledu a následnou výměnu informací získaných prostřednictvím takového šetření.

2. Kromě článku 5 oznámí povinné osoby, které mají v úmyslu poprvé zahájit činnost na území jiného členského státu v rámci volného pohybu služeb, orgánům dohledu domovského členského státu činnosti, jež hodlají provozovat. Takovéto oznámení se vyžaduje rovněž tehdy, poskytují-li přeshraniční služby zástupci povinné osoby.
3. Orgány dohledu domovského členského státu uvědomí o tomto oznámení uvedeném v odstavci 2 do jednoho měsíce od obdržení orgány dohledu hostitelského členského státu.
4. V případech, na které se vztahuje odstavec 2 tohoto článku a článek 5, spolupracují orgány dohledu hostitelského členského státu s orgány dohledu domovského členského státu a poskytují jim pomoc, aby bylo zajištěno ověření, zda povinná osoba dodržuje požadavky nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* a nařízení *[vložit odkaz – návrh přepracovaného znění nařízení (EU) 2015/847 – COM/2021/422 final]*, a přijmou vhodná a přiměřená opatření k řešení případů porušení předpisů.
V případech, na něž se vztahuje článek 5, mohou orgány dohledu hostitelského členského státu z vlastního podnětu přijmout vhodná a přiměřená opatření k řešení závažných nedostatků, které vyžadují okamžitou nápravu. Tato opatření jsou dočasná a musí být zrušena, jakmile jsou zjištěné nedostatky vyřešeny, a to i za pomoci orgánů dohledu domovského členského státu povinné osoby nebo ve spolupráci s nimi.
5. Pokud se orgány dohledu domovského a hostitelského členského státu nedohodnou na opatřeních, která mají být přijata ve vztahu k povinné osobě, mohou záležitost postoupit orgánu AMLA a požádat jej o pomoc v souladu s články 5 a 10 nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*. AMLA vydá doporučení ohledně sporné záležitosti do jednoho měsíce.

Článek 34

Ustanovení týkající se spolupráce v rámci dohledu nad skupinami

1. Pokud jsou úvěrové a finanční instituce součástí skupiny, členské státy zajistí, aby pro účely uvedené v čl. 29 odst. 1 orgány finančního dohledu domovského členského státu a orgány finančního dohledu hostitelského členského státu vzájemně spolupracovaly v největší možné míře bez ohledu na svou povahu nebo postavení. Spolupracují rovněž s orgánem AMLA, pokud vykonávají funkce v oblasti dohledu v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*.
2. S výjimkou případů, kdy AMLA vykonává funkce v oblasti dohledu v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*, členské státy zajistí, aby orgány finančního dohledu domovského členského státu dohlížely na účinné provádění skupinových strategií, kontrol a postupů uvedených v článku 13 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*. Členské státy rovněž zajistí, aby orgány finančního dohledu hostitelského členského státu dohlížely na dodržování požadavků nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* provozovny nacházejícími se na území jejich členského státu.
3. Pro účely tohoto článku členské státy s výjimkou případů, kdy jsou v souladu s článkem 36 zřízena kolegia orgánů dohledu v oblasti AML/CFT, zajistí, aby si

orgány finančního dohledu vzájemně poskytovaly veškeré informace, které potřebují pro plnění svých úkolů v oblasti dohledu, ať už na žádost, nebo z vlastního podnětu. Orgány finančního dohledu si vyměňují zejména informace, které by mohly významně ovlivnit posouzení vystavení úvěrové nebo finanční instituce v jiném členském státě přirozenému nebo zbytkovému riziku, včetně:

- a) identifikace právní, řídicí a organizační struktury skupiny zahrnující všechny dceřiné společnosti a pobočky;
- b) vnitřních kontrol, strategií a postupů, které jsou v rámci skupiny zavedeny;
- c) nepříznivého vývoje ve vztahu k mateřskému podniku, dceřiným společnostem nebo pobočkám, který by mohl vážně ohrozit jiné části skupiny;
- d) správních opatření a sankcí uložených orgány finančního dohledu v souladu s oddílem 4 této kapitoly.

Členské státy rovněž zajistí, aby orgány finančního dohledu mohly v rámci svých pravomocí provádět šetření jménem dožadujícího orgánu dohledu a sdílet informace získané v rámci těchto šetření.

4. Do *[dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost]* vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi ke schválení. Tyto návrhy regulačních technických norem podrobně upravují příslušné povinnosti domovských a hostitelských orgánů dohledu a způsoby spolupráce mezi nimi.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 38 až 41 nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*.

5. Orgány finančního dohledu mohou upozornit orgán AMLA na kteroukoliv z následujících situací:
 - a) pokud orgán finančního dohledu nesdělil informace podle odstavce 3;
 - b) pokud žádost o spolupráci byla zamítnuta nebo jí nebylo v přiměřené lhůtě vyhověno.

AMLA může jednat v souladu s pravomocemi, které mu jsou svěřeny v člancích 5 a 10 nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*. Pokud tak AMLA učiní, poskytne do jednoho měsíce své stanovisko k předmětu žádosti.

6. Členské státy zajistí, aby se ustanovení tohoto článku vztahovala rovněž na dohled nad skupinami jiných povinných osob, než jsou úvěrové nebo finanční instituce. Členské státy také zajistí, aby byla v případech, kdy jsou jiné povinné osoby než úvěrové a finanční instituce součástí struktur se společným majitelem, vedením nebo funkcí zajišťování shody s předpisy, včetně sítí nebo partnerství, usnadněna spolupráce a výměna informací mezi orgány dohledu.

Článek 35

Výměna informací v souvislosti s prováděním skupinových strategií ve třetích zemích

Orgány dohledu včetně AMLA se vzájemně informují o případech, kdy právo určité třetí země neumožňuje provádět strategie, kontroly a postupy vyžadované podle článku 13 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*. V takových případech lze usilovat o řešení pomocí koordinovaných opatření přijatých orgány dohledu. Při

posuzování toho, které třetí země nedovolují provedení strategií, kontrol a postupů vyžadovaných podle článku 13 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, zohlední orgány dohledu veškeré právní překážky, které mohou bránit řádnému provádění uvedených strategií a postupů, včetně profesního tajemství, nedostatečné úrovně ochrany údajů a jiných překážek, které omezují výměnu informací, jež mohou být pro tyto účely relevantní.

Oddíl 2

Zvláštní ustanovení vztahující se na finanční sektor

Článek 36

Kolegia orgánů dohledu v oblasti AML/CFT

1. Členské státy zajistí, aby byla zvláštní kolegia orgánů dohledu v oblasti AML/CFT zřízena v kterékoli z těchto situací:
 - a) pokud úvěrová nebo finanční instituce zřídila provozovny nejméně ve dvou různých členských státech jiných, než je členský stát, v němž se nachází její ústředí;
 - b) pokud úvěrová nebo finanční instituce ze třetí země zřídila provozovny nejméně ve třech členských státech.
2. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby orgány finančního dohledu identifikovaly:
 - a) všechny úvěrové a finanční instituce vykonávající činnost na přeshraničním základě, které obdržely povolení v jejich členském státě;
 - b) všechny provozovny zřízené těmito institucemi v jiných jurisdikcích;
 - c) provozovny, které na jejich území zřídily úvěrové a finanční instituce z jiných členských států nebo ze třetích zemí.
3. Členské státy mohou povolit zřízení kolegií orgánů dohledu v oblasti AML/CFT, pokud úvěrová nebo finanční instituce usazená v Unii zřídila provozovny nejméně ve dvou třetích zemích. Orgány finančního dohledu mohou své protějšky v těchto třetích zemích vyzvat k zřízení takového kolegia. Orgány finančního dohledu, které jsou účastníky kolegia, vyhotoví písemnou dohodu, v níž jsou podrobně upraveny podmínky a postupy spolupráce a výměny informací.
4. Tato kolegia lze využít k výměně informací, poskytování vzájemné pomoci nebo koordinaci přístupu k dohledu nad institucí, případně mimo jiné přijetím vhodných a přiměřených opatření k řešení případů závažných porušení požadavků nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, které byly odhaleny v provozovnách zřízených dotyčnou institucí v jurisdikci orgánu dohledu, který je účastníkem kolegia.
5. AMLA se účastní zasedání kolegií orgánů dohledu v oblasti AML/CFT a usnadňuje jejich činnost v souladu s článkem 29 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o zřízení orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*.
6. Do *[dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost]* vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi ke schválení. Tyto návrhy regulačních technických norem stanoví obecné podmínky pro fungování kolegií

orgánů dohledu v oblasti AML/CFT, včetně podmínek spolupráce mezi účastníky, a běžné fungování těchto kolegií.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 38 až 41 nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*.

Článek 37

Spolupráce s orgány finančního dohledu ve třetích zemích

1. Členské státy mohou orgánům finančního dohledu povolit uzavírat dohody o spolupráci upravující spolupráci a výměnu důvěrných informací s jejich protějšky ve třetích zemích. Takové dohody o spolupráci jsou v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů při předávání osobních údajů a uzavírají se na základě reciprocit a pouze tehdy, pokud jsou s ohledem na sdělované informace zaručeny požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné požadavkům uvedeným v čl. 50 odst. 1. Důvěrné informace vyměňované podle uvedených dohod o spolupráci se využijí pouze pro účely výkonu úkolů v oblasti dohledu prováděného zmíněnými orgány.

Pocházejí-li vyměněné informace z jiného členského státu, lze je poskytnout pouze s výslovným souhlasem orgánu finančního dohledu, který je poskytl, a případně pouze pro účely, k nimž uvedený orgán dohledu udělil svůj souhlas.

2. Pro účely odstavce 1 může AMLA poskytovat pomoc, která může být nezbytná při posuzování rovnocennosti požadavků profesního tajemství, jež se vztahují na protějšek ze třetí země.
3. Členské státy zajistí, aby orgány finančního dohledu oznámily dohody podepsané podle tohoto článku orgánu AMLA do jednoho měsíce od jejich podpisu.

Oddíl 3

Zvláštní ustanovení týkající se orgánů stavovské samosprávy

Článek 38

Dozor nad orgány stavovské samosprávy

1. Pokud se členské státy v souladu s čl. 29 odst. 3 rozhodnou, že umožní, aby dohled nad subjekty uvedenými v čl. 3 bodu 3) písm. a), b) a d) nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* vykonávaly orgány stavovské samosprávy, zajistí, aby činnosti těchto orgánů stavovské samosprávy při plnění těchto funkcí podléhaly doзору ze strany orgánu veřejné správy.
2. Orgán, který vykonává dozor nad orgány stavovské samosprávy, odpovídá za:
 - a) ověření toho, že orgán stavovské samosprávy, který vykonává nebo chce vykonávat funkce uvedené v čl. 29 odst. 1, splňuje požadavky stanovené v odstavci 3 zmíněného článku;
 - b) vydání pokynů ohledně výkonu funkcí uvedených v čl. 29 odst. 1;
 - c) zajištění toho, aby orgány stavovské samosprávy plnily své funkce podle oddílu 1 této kapitoly v souladu s nejvyššími standardy;

- d) přezkum výjimek udělených orgány stavovské samosprávy, pokud jde o povinnost vypracovat individuální zdokumentované posouzení rizik podle čl. 29 odst. 4 písm. b).
3. Členské státy zajistí, aby orgán vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy měl odpovídající pravomoci pro plnění svých povinností podle odstavce 2. Členské státy zajistí, aby dotýčný orgán měl alespoň pravomoc:
- a) vyžadovat předložení veškerých informací potřebných ke sledování dodržování předpisů a provádění kontrol, s výjimkou informací shromážděných povinnými osobami podle čl. 3 bodu 3) písm. a), b) a d) nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, v průběhu zjišťování právního postavení klienta, nebo během jeho obhajoby či zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení takového řízení nebo vyhnutí se takovému řízení, bez ohledu na to, zda jsou tyto informace obdrženy nebo získány před zahájením tohoto řízení, v jeho průběhu, nebo po jeho skončení;
 - b) vydávat orgánu stavovské samosprávy příkazy za účelem zjednáání nápravy v případě, že nevykonává své funkce podle čl. 29 odst. 1 nebo nesplňuje požadavky odstavce 6 uvedeného článku, nebo zabránění takovému nedostatku. Při vydávání těchto příkazů zohlední orgán příslušné pokyny, které vydal on sám nebo které vydal AMLA.
4. Členské státy zajistí, aby orgán vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy informoval orgány příslušné pro vyšetřování a stíhání trestné činnosti včas a přímo, nebo prostřednictvím finanční zpravodajské jednotky o případech porušení předpisů, které jsou předmětem trestních sankcí a které zjistil při plnění svých úkolů.
5. Orgán vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy zveřejňuje výroční zprávu, která obsahuje informace o:
- a) počtu a povaze porušení předpisů odhalených jednotlivými orgány stavovské samosprávy a správních opatřeních nebo sankcích uložených povinným osobám;
 - b) počtu podezřelých transakcí oznámených subjekty podléhajícími dohledu ze strany jednotlivých orgánů stavovské samosprávy finanční zpravodajské jednotce, a to přímo podle čl. 50 odst. 1 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, nebo předaných jednotlivými orgány stavovské samosprávy finanční zpravodajské jednotce podle čl. 51 odst. 1 uvedeného nařízení;
 - c) počtu opatření přijatých každým orgánem stavovské samosprávy podle článku 40 s popisem těchto opatření za účelem sledování dodržování požadavků nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* povinnými osobami, jak je stanoveno v čl. 40 odst. 1;
 - d) počtu opatření přijatých orgánem vykonávajícím dozor nad orgány stavovské samosprávy podle tohoto článku s jejich popisem a počtu příkazů vydaných orgánům stavovské samosprávy.

Tato zpráva je zpřístupněna na internetových stránkách orgánu vykonávajícího dozor nad orgány stavovské samosprávy a je předána Komisi a orgánu AMLA.

Správní sankce a opatření

Článek 39

Obecná ustanovení

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby nesly odpovědnost za porušení nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* v souladu s tímto oddílem.
2. Aniž je dotčeno právo členských států vymezit a ukládat trestní sankce, stanoví členské státy pravidla pro správní sankce a opatření, zajistí, aby orgány dohledu mohly ukládat takové sankce a opatření v případě porušení této směrnice, a zaručí jejich uplatňování. Veškeré sankce nebo opatření uložené podle tohoto oddílu musí být účinné, přiměřené a odrazující.
3. Při porušení nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* členské státy zajistí, aby v případě, že se určité povinnosti vztahují na právnické osoby, mohly být správní sankce a opatření uloženy členům vrcholného vedení a dalším fyzickým osobám odpovědným podle vnitrostátního práva za toto porušení.
Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány dohledu zjistí porušení předpisů, které je předmětem trestních sankcí, o tom včas informovaly orgány příslušné pro vyšetřování a stíhání trestné činnosti.
4. Orgány dohledu vykonávají své pravomoci týkající se ukládání správních sankcí a opatření v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem kterýmkoli z těchto způsobů:
 - a) přímo;
 - b) ve spolupráci s jinými orgány;
 - c) v rámci vlastní odpovědnosti přenesením na jiné orgány;
 - d) prostřednictvím dožádání u příslušných soudních orgánů.Do *[tři měsíce od lhůty pro provedení této směrnice]* oznámí členské státy Komisi a orgánu AMLA informace o systémech ukládání správních sankcí nebo opatření podle tohoto odstavce, případně včetně informací o tom, zda určité sankce nebo opatření vyžadují použití zvláštního postupu.
5. Členské státy zajistí, aby při určování druhu a výše správních sankcí nebo opatření vzaly orgány dohledu v úvahu veškeré podstatné okolnosti, případně včetně:
 - a) závažnosti a doby trvání porušení;
 - b) míry odpovědnosti fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou;
 - c) finanční síly fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou, mimo jiné podle jejího celkového obrátu nebo ročního příjmu;
 - d) výhody získané porušením předpisů, které dosáhla fyzická nebo právnická osoba považovaná za odpovědnou, pokud lze tuto výhodu stanovit;
 - e) ztrát třetích stran způsobených porušením předpisů, pokud je možné je stanovit;

- f) míry spolupráce fyzické nebo právnické osoby považované za odpovědnou s příslušným orgánem;
 - g) předchozích porušení předpisů fyzickou nebo právnickou osobou považovanou za odpovědnou.
6. Při výkonu svých pravomocí týkajících se ukládání správních sankcí a opatření orgány dohledu úzce spolupracují, aby zajistily, že správní sankce či opatření povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.
7. Do *[dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost]* vypracuje AMLA návrhy regulačních technických norem a předloží je Komisi ke schválení. Tyto návrhy regulačních technických norem stanoví ukazatele pro klasifikaci úrovně závažnosti porušení předpisů a kritéria, která se berou v úvahu při stanovení výše správních sankcí nebo přijímání správních opatření podle tohoto oddílu.

Komisi je svěřena pravomoc doplnit tuto směrnici přijetím regulačních technických norem uvedených v prvním pododstavci v souladu s články 38 až 41 nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*.

Článek 40

Správní sankce

1. Členské státy zajistí, aby se správní sankce uplatňovaly na povinné osoby v případě závažného, opakovaného či soustavného porušování požadavků stanovených v níže uvedených ustanoveních nařízení *[vložit odkaz – nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*:
- a) kapitola III (hloubková kontrola klienta);
 - b) kapitola V (oznamovací povinnosti);
 - c) článek 56 (uchovávání záznamů);
 - d) oddíl 1 kapitola II (vnitřní kontroly).
2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 činily maximální peněžité sankce, které lze uložit, přinejmenším dvojnásobek prospěchu plynoucího z porušení předpisů, pokud lze tento prospěch určit, nebo nejméně 1 000 000 EUR.
3. Členské státy zajistí, aby odchylně od odstavce 2 bylo možné v případě, že dotyčnou povinnou osobou je úvěrová nebo finanční instituce, uložit rovněž tyto sankce:
- a) v případě právnické osoby maximální správní peněžité sankce ve výši nejméně 10 000 000 EUR nebo 10 % z celkového ročního obrátu podle nejnovější dostupné účetní závěrky schválené vedoucím orgánem; je-li povinná osoba mateřským podnikem nebo dceřinou společností mateřského podniku, který je povinen sestavovat konsolidovanou účetní závěrku v souladu s článkem 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU³⁰, je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrát nebo odpovídající druh výnosů podle příslušného účetního režimu vyplývající z poslední dostupné

³⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

konsolidované účetní závěrky schválené vedoucím orgánem vrcholného mateřského podniku;

- b) v případě fyzické osoby maximální správní peněžité sankce ve výši nejméně 5 000 000 EUR nebo v členských státech, jejichž měnou není euro, v odpovídající hodnotě v národní měně ke dni [vložit datum vstupu této směrnice v platnost].

- 4. Členské státy mohou příslušné orgány zmocnit k ukládání správních peněžitých sankcí překračujících částky uvedené v odstavcích 2 a 3.

Článek 41

Jiná správní opatření než sankce

- 1. Zjistí-li orgány dohledu porušení požadavků nařízení [vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final], jež se nepovažují za dostatečně závažná pro postih v podobě správní sankce, mohou rozhodnout o uložení správních opatření povinné osobě. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu mohly přinejmenším:
 - a) vydávat doporučení;
 - b) nařídit povinným osobám zajištění souladu, včetně provedení zvláštních nápravných opatření;
 - c) vydat veřejné oznámení, které uvádí fyzickou nebo právnickou osobu a povahu daného porušení předpisů;
 - d) vydat příkaz požadující, aby fyzická nebo právnická osoba dotyčné jednání ukončila nebo aby takové jednání neopakovala;
 - e) podléhá-li povinná osoba povolení, odejmout nebo pozastavit povolení;
 - f) uložit dočasný zákaz výkonu řídicích pravomocí v povinných osobách pro kteroukoli osobu, která v povinné osobě zastává řídicí funkce, nebo pro kteroukoli jinou fyzickou osobu, která byla shledána odpovědnou za dané porušení předpisů.
- 2. Při přijímání správních opatření uvedených v odstavci 1 mohou orgány dohledu:
 - a) požádat o poskytnutí jakéhokoli dokumentu potřebného pro plnění jejich úkolů, a to *ad hoc* nebo pravidelně, včetně dokumentů k odůvodnění postupu provádění vyžadovaných správních opatření;
 - b) vyžadovat posílení systémů, procesů, mechanismů a strategií;
 - c) požadovat, aby povinná osoba uplatňovala zvláštní strategii nebo požadavky týkající se jednotlivých klientů, transakcí nebo činností představujících vysoká rizika;
 - d) vyžadovat provedení opatření ke snížení rizik praní peněz nebo financování terorismu, která jsou spojena s činnostmi a produkty povinné osoby.
- 3. Správní opatření uvedená v odstavci 1 jsou spojena se závaznou lhůtou pro jejich účinné provedení. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu sledovaly a vyhodnocovaly účinné provádění požadovaných opatření ze strany povinných osob.
- 4. Členské státy mohou orgány dohledu zmocnit k ukládání dalších druhů správních opatření kromě opatření uvedených v odstavci 1.

Zveřejňování správních sankcí a opatření

1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu zveřejnily na svých oficiálních internetových stránkách rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření za porušení nařízení [*vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final*], proti němuž již nelze podat opravný prostředek, a to neprodleně poté, co byla o tomto rozhodnutí vyrozuměna osoba, jíž byly sankce nebo opatření uloženy. Zveřejní se přinejmenším informace o typu a povaze porušení předpisů a o totožnosti odpovědné osoby. Členské státy nejsou povinny tento pododstavec uplatňovat na rozhodnutí ukládající opatření vyšetřovací povahy.

Pokud mají orgány dohledu na základě individuálního posouzení za to, že by zveřejnění totožnosti odpovědných osob uvedených v prvním pododstavci nebo osobních údajů takové osoby bylo nepřiměřené, nebo pokud by zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů nebo probíhající vyšetřování, orgány dohledu:

- a) odloží zveřejnění rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření, dokud důvody pro nezveřejnění nepominou;
 - b) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření zveřejní anonymně způsobem, který je v souladu s vnitrostátním právem, pokud toto anonymní zveřejnění zajistí skutečnou ochranu dotyčných osobních údajů; v takovém případě může být zveřejnění příslušných údajů o přiměřenou dobu odloženo, pokud se předpokládá, že důvody pro anonymní zveřejnění po uplynutí této doby pominou;
 - c) rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření nezveřejní vůbec, pokud se má za to, že možnosti uvedené v písmenech a) a b) nezajišťují dostatečně jednu z těchto situací:
 - i) nebude ohrožena stabilita finančních trhů;
 - ii) přiměřenost zveřejnění takového rozhodnutí s ohledem na opatření považovaná za méně významná.
2. Pokud členské státy povolí zveřejňování rozhodnutí, proti nimž lze podat opravný prostředek, zveřejní orgány dohledu neprodleně na svých oficiálních internetových stránkách rovněž tuto informaci a veškeré následné informace o výsledku tohoto opravného prostředku. Zveřejněno navíc musí být jakékoli rozhodnutí, kterým se ruší dříve přijaté rozhodnutí o uložení správní sankce nebo opatření.
 3. Orgány dohledu zajistí, aby jakékoli zveřejnění v souladu s tímto článkem zůstalo na jejich oficiálních internetových stránkách po dobu pěti let od zveřejnění. Osobní údaje, jež taková zveřejněná informace obsahuje, jsou však na oficiálních internetových stránkách příslušného orgánu uchovávány pouze po nezbytnou dobu, v souladu s platnými pravidly pro ochranu údajů, každopádně nejvýše pět let.
 4. Členské státy zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými za porušení předpisů uvedená v čl. 40 odst. 1 spáchaná v jejich prospěch jakoukoli osobou jednající samostatně nebo jako člen orgánu právnické osoby a působící v této právnické osobě ve vedoucím postavení na základě:
 - a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
 - b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby;

- c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.
5. Členské státy zajistí, aby právnické osoby mohly být činěny odpovědnými v případech, kdy nedostatečný dohled nebo kontrola ze strany osob uvedených v odstavci 4 tohoto článku umožnily porušení uvedená v čl. 40 odst. 1 ve prospěch této právnické osoby osobou jí podřízenou.

Článek 43

Ochrana oznamovatelů

1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu a případně rovněž orgány stavovské samosprávy zavedly účinné a spolehlivé mechanismy na podporu oznamování potenciálních nebo skutečných případů porušení nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*.

Za tímto účelem poskytnou jeden nebo více bezpečných komunikačních kanálů pro oznamování uvedené v prvním pododstavci. Takové kanály zajistí, aby totožnost osob poskytujících informace byla známa pouze orgánu dohledu nebo případně orgánu stavovské samosprávy.

2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
- a) zvláštní postupy pro přijímání hlášení o případech porušení předpisů a jejich následné vyřízení;
 - b) vhodnou ochranu pro zaměstnance povinné osoby nebo osoby ve srovnatelném postavení, jež případy porušení uvnitř povinné osoby nahlásí;
 - c) vhodnou ochranu obviněné osoby;
 - d) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která porušení ohlásí, i fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, v souladu se zásadami stanovenými v nařízení (EU) 2016/679;
 - e) jasná pravidla, která zajistí ve všech případech důvěrnost osoby, která ohlásí porušení předpisů uvnitř povinné osoby, ledaže je zveřejnění vyžadováno vnitrostátním právem v souvislosti s dalším vyšetřováním nebo následným soudním řízením.

3. Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, včetně zaměstnanců a zástupců povinné osoby, jež ohlásí potenciální nebo skutečné případy porušení nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* interně nebo finanční zpravodajské jednotce, byly právně chráněny před hrozbami, odvetou nebo nepřátelským jednáním, zejména před nepříznivým nebo diskriminačním zacházením v zaměstnání.

Členské státy zajistí, aby fyzické osoby, které jsou vystaveny hrozbám, nepřátelskému jednání nebo nepříznivému či diskriminačnímu zacházení v zaměstnání kvůli oznámení potenciálních nebo skutečných případů porušení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* interně nebo finanční zpravodajské jednotce, měly právo bezpečnou cestou podat stížnost příslušným orgánům. Aniž je dotčena důvěrnost informací získaných finanční zpravodajskou jednotkou, členské státy zajistí, aby tyto fyzické osoby měly právo na účinnou nápravu za účelem ochrany jejich práv podle tohoto odstavce.

Článek 44

Výměna informací o sankcích

1. Členské státy zajistí, aby jejich orgány dohledu a případně vnitrostátní orgán vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy při plnění svých funkcí v oblasti dohledu informovaly orgán AMLA o veškerých správních sankcích a opatřeních uložených v souladu s tímto oddílem, včetně případného opravného prostředku podaného v této souvislosti a jeho výsledku. Tyto informace jsou sděleny rovněž ostatním orgánům dohledu, pokud se správní sankce nebo opatření týká subjektu vykonávajícího činnost ve dvou či více členských státech.
2. AMLA spravuje na svých internetových stránkách odkazy na zveřejnění správních sankcí a opatření, která jednotlivé orgány dohledu uložily v souladu s článkem 42, s uvedením časového období, za které jednotlivé členské státy správní sankce a opatření zveřejňují.

KAPITOLA V SPOLUPRÁCE

Oddíl 1

Spolupráce v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu

Článek 45

Obecná ustanovení

1. Členské státy zajistí, aby tvůrci politik, finanční zpravodajské jednotky, orgány dohledu včetně AMLA a další příslušné orgány, jakož i daňové orgány měli účinné mechanismy, které jim umožní spolupráci a koordinaci na vnitrostátní úrovni týkající se vypracování a provádění strategií a činností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a zabránění neuplatnění cílených finančních sankcí v souvislosti s financováním šíření zbraní či vyhýbání se těmto sankcím, mimo jiné i za účelem splnění svých povinností podle článku 8.
2. Co se týká informací o skutečných majitelích, které příslušné orgány získají podle kapitoly IV nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* a oddílu I kapitoly II této směrnice, členské státy zajistí, aby mohly příslušné orgány poskytovat takovéto informace včas a bezplatně příslušným orgánům ostatních členských států nebo třetích zemí.
3. Členské státy nesmí zakazovat výměnu informací ani pomoc mezi příslušnými orgány pro účely této směrnice ani zavést v tomto ohledu nepřiměřené nebo nepatřičně omezující podmínky. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány nezamítly žádost o pomoc z těchto důvodů:
 - a) má se za to, že se žádost týká rovněž daňových záležitostí;
 - b) vnitrostátní právo vyžaduje, aby povinné osoby zachovávaly profesní tajemství nebo důvěrnost, vyjma těch případů, kdy jsou požadované příslušné informace chráněny jako povinnost právníků zachovávat mlčenlivost nebo profesní tajemství, jak je stanoveno v čl. 51 odst. 2 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*;
 - c) v dožádaném členském státě probíhá šetření, vyšetřování nebo řízení, ledaže by pomoc bránila tomuto šetření, vyšetřování nebo řízení;

- d) povaha nebo postavení dožadujícího příslušného orgánu se liší od povahy nebo postavení dožádaného příslušného orgánu.

Článek 46

Předání seznamu příslušných orgánů

1. Za účelem usnadnění a podpory účinné spolupráce, a zejména výměny informací předají členské státy Komisi a orgánu AMLA:
 - a) seznam orgánů dohledu odpovědných za kontrolu dodržování požadavků nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* ze strany povinných osob, jakož i případně název orgánu veřejné správy, který vykonává dozor nad orgány stavovské samosprávy při plnění funkcí v oblasti dohledu podle této směrnice, a jejich kontaktní údaje;
 - b) kontaktní údaje svých finančních zpravodajských jednotek;
 - c) seznam ostatních příslušných vnitrostátních orgánů.
2. Pro účely odstavce 1 se uvedou tyto kontaktní údaje:
 - a) jméno a úloha kontaktní osoby;
 - b) profesionální e-mailová adresa a telefonní číslo kontaktní osoby.
3. Členské státy zajistí, aby informace poskytnuté Komisi a orgánu AMLA podle odstavce 1 byly aktualizovány co nejdříve poté, co dojde ke změně.
4. AMLA zveřejní rejstřík orgánů uvedených v odstavci 1 na svých internetových stránkách a usnadňuje výměnu informací uvedených v odstavci 2 mezi příslušnými orgány. Orgány uvedené v tomto rejstříku slouží v rozsahu svých pravomocí jako kontaktní místo pro příslušné orgány protistrany. Finanční zpravodajské jednotky a orgány dohledu fungují také jako kontaktní místo pro orgán AMLA.

Článek 47

Spolupráce s orgánem AMLA

Finanční zpravodajské jednotky a orgány dohledu spolupracují s orgánem AMLA a poskytují mu veškeré informace nezbytné k tomu, aby mohl vykonávat své povinnosti podle této směrnice, podle nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* a podle nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*.

Oddíl 2

Spolupráce s ostatními orgány a výměna důvěrných informací

Článek 48

Spolupráce ve vztahu k úvěrovým institucím

1. Členské státy zajistí, aby orgány finančního dohledu, finanční zpravodajské jednotky a orgány příslušné pro dohled nad úvěrovými institucemi podle jiných právních aktů v rámci svých příslušných pravomocí vzájemně úzce spolupracovaly a poskytovaly si informace důležité pro plnění jejich příslušných úkolů. Tato spolupráce a výměna informací nezasahuje do probíhajícího šetření, vyšetřování nebo řízení v souladu s trestním nebo správním právem členského státu, v němž se nachází orgán finančního

dohledu nebo orgán, jemuž byly svěřeny pravomoci k dohledu nad úvěrovými institucemi podle jiných právních aktů, a nedotýká se povinností profesního tajemství, jak je stanoveno v čl. 50 odst. 1.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány finančního dohledu zjistí u úvěrové instituce nedostatky v systému vnitřní kontroly v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a uplatňování požadavků nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, jež podstatně zvyšují rizika, jimž tato instituce je nebo může být vystavena, orgán finančního dohledu neprodleně vyrozumí Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) a orgán nebo subjekt, který dohlíží na úvěrovou instituci v souladu se směrnicí (EU) 2013/36, včetně ECB jednající podle nařízení Rady (EU) 1024/2013³¹.

V případě potenciálního vyššího rizika mohou orgány finančního dohledu spolupracovat s orgány dohlížejícími na instituci v souladu se směrnicí (EU) 2013/36 a vypracovat společné posouzení, jež je předáno orgánu EBA. O veškerých těchto oznámeních je informován orgán AMLA.

3. Členské státy zajistí, aby v případě, že orgány finančního dohledu zjistí, že úvěrová instituce odmítla navázat obchodní vztah, avšak zdokumentovaná hloubková kontrola klienta podle čl. 17 odst. 2 takovéto odmítnutí neodůvodňuje, informovaly orgán odpovědný za zajišťování souladu se směrnicí (EU) 2014/92 nebo směrnicí (EU) 2015/2366 ze strany dotyčné instituce.
4. Členské státy zajistí, aby orgány finančního dohledu spolupracovaly s orgány příslušnými k řešení krize definovanými v čl. 3 bodu 18) směrnice 2014/59/EU nebo s určenými orgány definovanými v čl. 2 odst. 1 bodu 18) směrnice 2014/49/EU. Orgány finančního dohledu informují tyto orgány o výsledku opatření hloubkové kontroly klienta uplatněných podle kapitoly III nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* a o veškerých účtech, které finanční zpravodajská jednotka pozastavila podle článku 20.
5. Orgány finančního dohledu a finanční zpravodajské jednotky podávají orgánu AMLA každoročně zprávu o své spolupráci s ostatními orgány podle tohoto článku.
6. Do *[dva roky ode dne provedení této směrnice]* vydá AMLA po konzultaci s orgánem EBA pokyny ke spolupráci mezi orgány finančního dohledu a orgány uvedenými v odstavcích 2, 3 a 4, včetně míry zapojení finančních zpravodajských jednotek do takovéto spolupráce.

Článek 49

Spolupráce ve vztahu k auditorům

1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu odpovědné za auditory a případně orgány veřejné správy vykonávající dozor nad orgány stavovské samosprávy podle kapitoly IV této směrnice, jejich finanční zpravodajské jednotky a orgány veřejné správy příslušné pro dozor nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi podle článku 32 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES³² a článku 20

³¹ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 537/2014³³ v rámci svých příslušných pravomocí vzájemně úzce spolupracovaly a poskytovaly si informace důležité pro plnění jejich příslušných úkolů.

Důvěrné informace vyměněné podle tohoto článku používají orgány uvedené v prvním pododstavci výhradně k plnění svých funkcí v oblasti působnosti této směrnice nebo jiných aktů Unie uvedených v prvním pododstavci a v rámci správních či soudních řízení, která výslovně souvisejí s výkonem těchto funkcí.

2. Členské státy mohou orgánům uvedeným v odstavci 1 zakázat spolupráci v případě, že by tato spolupráce včetně výměny informací zasahovala do probíhajícího šetření, vyšetřování nebo řízení v souladu s trestním nebo správním právem členského státu, v němž se orgány nacházejí.

Článek 50

Výměna informací týkajících se úvěrových a finančních institucí mezi subjekty vázanými profesním tajemstvím

1. Členské státy vyžadují, aby všechny osoby pracující v současnosti nebo v minulosti pro orgány finančního dohledu a auditoři a odborníci jednající jménem orgánů finančního dohledu byli vázáni profesním tajemstvím.

Aniž jsou dotčeny případy, které jsou předmětem trestního vyšetřování a stíhání podle práva členských států a práva Unie, a informace poskytnuté finančním zpravodajským jednotkám podle článku 32, mohou být důvěrné informace, které osoby uvedené v prvním pododstavci získají při plnění svých úkolů podle této směrnice, poskytnuty pouze v souhrnné nebo obecné podobě, a to takovým způsobem, z něhož nelze zjistit totožnost jednotlivých úvěrových a finančních institucí.

2. Odstavec 1 nevyklučuje výměnu informací mezi:

- a) orgány finančního dohledu, ať už v rámci určitého členského státu, nebo v různých členských státech, včetně orgánu AMLA jednajícího v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení *[vložit odkaz – návrh na zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz – COM/2021/421 final]*;
- b) orgány finančního dohledu a finančními zpravodajskými jednotkami;
- c) orgány finančního dohledu a příslušnými orgány odpovědnými za úvěrové a finanční instituce v souladu s jinými legislativními akty týkajícími se dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi, včetně ECB jednající v souladu s nařízením (EU) 1024/2013, ať už v rámci určitého členského státu, nebo v různých členských státech.

Pro účely prvního pododstavce písm. c) se na výměnu informací vztahují požadavky profesního tajemství stanovené v odstavci 1.

3. Orgán, který obdrží důvěrné informace podle odstavce 2, využívá tyto informace pouze:
 - a) při plnění svých úkolů podle této směrnice nebo podle jiných legislativních aktů v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu, obezřetnostní

³³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 o specifických požadavcích na povinný audit subjektů veřejného zájmu a o zrušení rozhodnutí Komise 2005/909/ES (Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 77).

regulace a dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi, včetně ukládání sankcí;

- b) při odvolání proti rozhodnutí orgánu, včetně soudních řízení;
- c) v soudních řízeních zahájených na základě zvláštních ustanovení obsažených v právních předpisech Unie přijatých v oblasti působnosti této směrnice nebo v oblasti obezřetnostní regulace a dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi.

Článek 51

Výměna informací mezi orgány dohledu a s ostatními orgány

1. S výjimkou případů, na něž se vztahuje čl. 51 odst. 2 nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]*, povolí členské státy výměnu informací mezi:

- a) orgány dohledu a orgány veřejné správy vykonávajícími dozor nad orgány stavovské samosprávy podle kapitoly IV této směrnice, ať už v rámci určitého členského státu, nebo v různých členských státech;
- b) orgány dohledu a orgány odpovědnými ze zákona za dohled nad finančními trhy při plnění jejich příslušných funkcí v oblasti dohledu;
- c) orgány dohledu odpovědnými za auditory a případně orgány veřejné správy vykonávajícími dozor nad orgány stavovské samosprávy podle kapitoly IV této směrnice a orgány veřejné správy vykonávajícími dozor nad statutárními auditory a auditorskými společnostmi podle článku 32 směrnice 2006/43/ES a článku 20 nařízení (EU) 537/2014, včetně orgánů v různých členských státech.

Této výměně informací nebrání požadavky profesního tajemství stanovené v čl. 50 odst. 1 a 3.

Důvěrné informace vyměňované podle tohoto odstavce se využívají pouze při plnění úkolů dotčených orgánů a v rámci správních nebo soudních řízení, která se výslovně týkají výkonu těchto funkcí. Na obdržené informace se každopádně vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné požadavkům uvedeným v čl. 50 odst. 1.

2. Členské státy mohou povolit poskytnutí určitých informací jiným vnitrostátním orgánům odpovědným ze zákona za dohled nad finančními trhy nebo se stanovenou odpovědností v oblasti boje proti praní peněz, souvisejících predikativních trestných činů nebo financování terorismu nebo jejich vyšetřování. Tomuto zpřístupnění nebrání požadavky profesního tajemství stanovené v čl. 50 odst. 1 a 3.

Důvěrné informace vyměněné podle tohoto odstavce však mohou být využity pouze pro účely plnění zákonem stanovených úkolů dotčených orgánů. Na osoby mající přístup k těmto informacím se vztahují požadavky profesního tajemství alespoň rovnocenné požadavkům uvedeným v čl. 50 odst. 1.

3. Členské státy mohou povolit poskytnutí určitých informací týkajících se dohledu nad povinnými osobami z hlediska souladu s požadavky nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz – COM/2021/420 final]* parlamentním vyšetřovacím výborům, účetním dvorům a jiným subjektům, které jsou v daných členských státech pověřeny vyšetřováním, a to za těchto podmínek:

- a) tyto subjekty mají pověření podle vnitrostátního práva pro vyšetřování nebo kontrolu činností orgánů dohledu nebo orgánů odpovědných za právní předpisy týkající se takového dohledu;
- b) dané informace jsou naprosto nezbytné pro výkon pověření uvedeného v písmenu a);
- c) osoby mající přístup k těmto informacím podléhají požadavkům profesního tajemství podle vnitrostátního práva, které jsou alespoň rovnocenné požadavkům uvedeným v odstavci 1;
- d) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmí se zveřejnit bez výslovného souhlasu orgánů dohledu, který je poskytl, a výhradně na účely, pro něž orgán dohledu udělil svůj souhlas.

Oddíl 3

Pokyny ke spolupráci

Článek 52

Pokyny ke spolupráci v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu

Do [dva roky ode dne provedení této směrnice] vydá AMLA ve spolupráci s ECB, evropskými orgány dohledu, Europolem, Eurojustem a Úřadem evropského veřejného žalobce pokyny týkající se:

- a) spolupráce mezi příslušnými orgány podle oddílu 1 této kapitoly, jakož i s orgány uvedenými v oddíle 2 této kapitoly a orgány pověřenými správou registrů uvedených v oddíle 1 kapitole II této směrnice za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu;
- b) postupů, které mají používat orgány příslušné pro dohled nebo dozor nad povinnými osobami podle jiných aktů Unie k zohlednění problematiky praní peněz a financování terorismu při plnění jejich povinností podle příslušných aktů Unie.

KAPITOLA VI

OCHRANA ÚDAJŮ

Článek 53

Zpracování zvláštních kategorií osobních údajů

1. Je-li to naprosto nezbytné pro účely této směrnice, mohou příslušné orgány zpracovávat zvláštní kategorie osobních údajů uvedené v čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a osobní údaje týkající se odsouzení v trestních věcech a trestných činů podle článku 10 uvedeného nařízení s výhradou vhodných záruk, pokud jde o práva a svobody subjektu údajů, a těchto dodatečných záruk:
 - a) zpracování takovýchto údajů provádějí pouze na základě konkrétního případu pracovníci každého příslušného orgánu, kteří byli k plnění těchto úkolů zvláště určeni a oprávněni;
 - b) pracovníci příslušných orgánů dodržují vysoké profesní standardy mlčenlivosti a ochrany údajů, jsou bezúhonní a náležitě kvalifikováni;
 - c) jsou zavedena technická a organizační opatření zajišťující bezpečnost údajů podle přísných technologických norem.

2. Záruky uvedené v odstavci 1 se vztahují rovněž na zpracování zvláštních kategorií údajů uvedených v čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 a osobních údajů týkajících se odsouzení v trestních věcech a trestných činů podle článku 11 uvedeného nařízení orgány, institucemi a jinými subjekty Unie pro účely této směrnice.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 54

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu zřízený článkem 28 nařízení *[vložit odkaz – návrh přepracovaného znění nařízení (EU) 2015/847 - COM/2021/422 final]*. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 55

Přechodná správa systému FIU.NET

Nejpozději do *[tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost]* převede Komise správu systému FIU.NET na AMLA.

Dokud nebude tento převod dokončen, poskytuje Komise nezbytnou podporu pro fungování systému FIU.NET a výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v Unii. Za tímto účelem svolává Komise pravidelně zasedání platformy finančních zpravodajských jednotek EU, která je složena ze zástupců finančních zpravodajských jednotek členských států, pro dohled na fungování systému FIU.NET.

Článek 56

Přezkum

Do *[pět let ode dne provedení této směrnice]* a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice.

Článek 57

Zrušení

Směrnice (EU) 2015/849 se zrušuje s účinkem od *[datum provedení]*.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici a na nařízení *[vložit odkaz – návrh nařízení o boji proti praní peněz]* v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 58

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [vložit datum – tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 59

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 60

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*